

แนวทางปฏิบัติ
สำหรับ
กระบวนการเรียนการสอน
ที่เน้นการ *ไตร่ตรอง*

IGNATIAN PEDAGOGY

A Practical Approach

คณะแห่งพระเยซูเจ้า ประเทศไทย

สภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย

Ad majorem Dei gloriam

เพื่อเทิดพระเกียรติมงคลของพระเจ้ามากยิ่งขึ้น

คำนำ

แนวทางปฏิบัติสำหรับการเรียนการสอนที่เน้นการไตร่ตรอง

อัตลักษณ์ของกาศึกษาคาทอลิกที่เหมาะสมสำหรับแต่ละสังคม วัฒนธรรม คณะนักบวช และโรงเรียนคาทอลิกย่อมแสดงถึงลักษณะและเป้าหมายของตน ซึ่งถึงแม้จะอยู่บนพื้นฐานความเป็นสถาบันการศึกษาคาทอลิกเหมือนกัน อ้างอิงพระวรสาร และสมณสาส์นต่าง ของพระศาสนจักรเดียวกัน ประเทศไทยกำลังอยู่ในยุคที่การแสดงอัตลักษณ์ของสถานศึกษาให้ประจักษ์ชัดมีความสำคัญ แต่เมื่อกำหนดอัตลักษณ์อย่างชัดเจนแล้วคำถามที่ตามมาคือ จะทำอย่างไรให้เป้าหมายและคุณลักษณะของนักเรียนที่กำหนดเป็นจริงได้ การจัดทำแผนการเรียนรู้ควรมีรูปแบบอย่างไร กระบวนการเรียนการสอนควรเป็นอย่างไร และการทำงานร่วมกันในโรงเรียนควรจะต้องคำนึงถึงอะไรบ้าง

ผมรู้สึกดีใจและขอบพระคุณสภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทยที่ได้ให้คณะเยสุอิตมีส่วนร่วมในการแสวงหาการปฏิรูปการศึกษาของท่านโดยการนำเอา Ignatian Pedagogy Paradigm มาแปลเป็นภาษาไทย เพื่อช่วยให้สมาชิกที่แสวงหาหนทาง ได้มีทางเลือกอีกทางหนึ่งจากการพิจารณาประสบการณ์ของคณะเยสุอิตในการจัดการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแปลใหม่ในครั้งนี้ ซึ่งตั้งชื่อหนังสือว่า "แนวทางปฏิบัติสำหรับการเรียนการสอนที่เน้นการไตร่ตรอง" เป็นการแปลครั้งที่ ๒ ในยุคที่พระศาสนจักรกำลังไตร่ตรองการประกาศข่าวดีใหม่ และเป็นยุคที่ความเปลี่ยนแปลงที่โลกกำลังเผชิญอยู่ท้าทายการจัดการศึกษาคาทอลิกเป็นอย่างยิ่ง

หากเอกสารนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับนักการศึกษาคาทอลิกในประเทศไทยบ้าง ก็ขอให้เราโมทนาคุณพระเป็นเจ้าด้วยกันที่พระองค์โปรดประทานแสงสว่างและทงเลือกให้ผู้ที่หวังพึ่งพระองค์เสมอ

บาทหลวงออกัสติน สุกโย บีโตโย SJ
อธิการเจ้าคณะแขวงเยสุอิต ประเทศไทย

สารจากเลขาธิการสภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย

ในนามของสภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย ขอขอบคุณคณะเยสุอิต ท่านอธิการเจ้าคณะแขวงเยสุอิตในประเทศไทย คุณพ่อออกัสติน สุกิโย ปีโตโยเอส. เจ. ที่อนุญาตให้สภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทยดำเนินการแปลและจัดพิมพ์เอกสาร “IGNATIAN PEDAGOGY : A Practical Approach” หรือในชื่อแปลภาษาไทยว่า “แนวทางปฏิบัติสำหรับการเรียนการสอนที่เน้นการไตร่ตรอง” ขึ้นมาใหม่อีกครั้งหนึ่ง ขอขอบคุณเป็นพิเศษกับคณะทำงานภายใต้การนำของอาจารย์สุมิตรา พงศธร ประธานฝ่ายอัตลักษณ์การศึกษาคาทอลิก สภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วยคุณวิไลลักษณ์ ตันพิบูลย์วงศ์ และคุณพงษ์นรินทร์ รัตนรังสิกุล ที่อาสาสมัครแปลเอกสารแนวทางปฏิบัติสำหรับการเรียนการสอนที่เน้นการไตร่ตรอง” ด้วยถ้อยคำที่เข้าใจง่ายได้ใจความครบถ้วน

การจัดกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นการไตร่ตรองนี้ เป็นหนึ่งในแผนงานภายใต้พันธกิจเพื่อ “จัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ที่มีบูรณาการคุณค่าพระวรสาร โดยใช้เทคโนโลยีสนับสนุนอย่างเหมาะสม” ซึ่งได้จากการสังเคราะห์ผลของการสัมมนาเชิงปฏิบัติการในหัวข้อ “อัตลักษณ์การศึกษาคาทอลิก โดยนักการศึกษาคาทอลิกทั่วประเทศ” แนวทางปฏิบัติสำหรับการเรียนการสอนที่เน้นการไตร่ตรอง” นี้ จึงเป็นอีกเครื่องมือหนึ่งที่จะช่วยให้โรงเรียนคาทอลิกสามารถใช้ในการทำงานเพื่อเสริมสร้างอัตลักษณ์การศึกษาคาทอลิก

ขอพระจิตเจ้าประทานพระพรแด่ทุกๆ ท่านที่มีส่วนร่วมรับผิดชอบในโรงเรียนคาทอลิกในประเทศไทย ให้มีพลังกำลัง สติปัญญา ความมุ่งมั่น และความกล้าหาญในการปฏิรูปโรงเรียนคาทอลิกสมดังเจตจำนงของสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทยในที่สุด

บาทหลวง เดชา อภรณ์รัตน์

เลขาธิการสภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย

TABLE OF CONTENTS

	PAGE
FOREWORD	1
INTRODUCTORY NOTES	7
IGNATIAN PEDAGOGY	13
The Goal of Jesuit Education	15
Towards a Pedagogy for Faith and Justice	19
Pedagogy of the Spiritual Exercises	27
The Teacher-Learner Relationship	31
Ignatian Paradigm	35
Dynamics of the Paradigm	39
An Ongoing Process	67
Noteworthy Features of the Ignatian Pedagogical Paradigm	69
Challenges to Implementing an Ignatian Pedagogy	73
Theory Into Practice: Staff Development Programs	83
Some Concrete Helps to Understand the Paradigm	85
An Invitation to Cooperate	87
APPENDICES	89
Appendix #1: Some Overriding Pedagogical Principles (Ignatian "Annotations")	91
Appendix #2: "Ignatian Pedagogy Today" Very Rev. Peter-Hans Kolvenbach, S.J.	97
Appendix #3: Examples of Methods to Assist Teachers in Using the Ignatian Pedagogical Paradigm	135

สารบัญ

	หน้า
คำปรารภ	2
บทนำ	8
วิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรอง	14
เป้าหมายการศึกษาเยสุอิต	16
สู่กระบวนการเรียนการสอนเพื่อสร้างความเชื่อและความยุติธรรม	20
กระบวนการเรียนการสอนในแนวของการฝึกปฏิบัติจิต	28
ความสัมพันธ์ระหว่างครู-ผู้เรียน	32
กระบวนการที่ก่อให้เกิดการไตร่ตรอง	36
พลวัตของกระบวนการที่	40
กระบวนการต่อเนื่อง	68
คุณลักษณะที่พึงสังวของกระบวนการที่วิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรอง	70
ความท้าทายในการนำวิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรองไปปฏิบัติ	74
จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ แผนงานการพัฒนาบุคลากร	84
สิ่งเอื้ออำนวยที่เป็นรูปธรรมบางประการเพื่อให้เข้าใจถึงกระบวนการที่	86
คำเชื้อเชิญให้ร่วมมือ	88
ภาคผนวก	90
ภาคผนวกที่ 1: หลักการของวิธีการสอนที่สำคัญกว่าบางประการ (“คำอธิบายประกอบ” ตามแบบของนักบุญอิกญาซีโอ)	92
ภาคผนวกที่ 2: วิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรองในปัจจุบัน คุณพ่อปีเตอร์-ฮันส์ โคลเวนบัค, เอส.เจ.	98
ภาคผนวกที่ 3: ตัวอย่างของวิธีการช่วยเหลือครูในการใช้ กระบวนการที่วิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรอง	136

FOREWORD

The publication of *The Characteristics of Jesuit Education in 1986* aroused a renewed interest in Jesuit education among teachers, administrators, students, parents and others around the world. It has given them a sense of identity and purpose. That document, translated into 13 languages, has been the focus for seminars, workshops, and study. Reactions have been overwhelmingly positive.

In recent years a question has been heard from diverse parts of the world. How can we make the principles and orientation of *The Characteristics* more useable for **teachers**? How can Ignatian values be incorporated in a practical pedagogy for use in the daily interaction between teachers and students in the classroom?

The International Commission on the Apostolate of Jesuit Education (ICAJE) has been working for over three years to respond to this question. With help from reactions and suggestions of lay and Jesuit educators the world over, seven drafts were written for this paper introducing the *Ignatian Pedagogical Paradigm*. From the outset, however, we were convinced that no document alone would help teachers to make the adaptations in pedagogical approach and teaching method required in Ignatian education. To be successful in bringing the *Ignatian Pedagogical Paradigm* into regular use in Jesuit schools, members of the International Commission are convinced that staff development programs in each province and school are essential. Teachers need much more than a cognitive introduction to the Paradigm. They require practical training that engages and enables them to reflect on the experience of using these new methods confidently and effectively. For this reason, ICAJE has worked, from the start, on a **project** to help teachers.

คำปรารภ

การพิมพ์เผยแพร่เอกสาร *ลักษณะเฉพาะของการศึกษาเยสุอิต (The Characteristics of Jesuit Education)* เมื่อปี 1986 ได้จุดประกายความสนใจให้เกิดขึ้นใหม่ต่อการศึกษาเยสุอิตในหมู่ครู ผู้บริหาร นักเรียน พ่อแม่ และบุคคลทั่วไปทั่วโลกครั้งหนึ่ง เอกสารนี้ทำให้เกิดความตระหนักใน อัตลักษณ์ และเป้าหมายของการศึกษาเยสุอิต ทั้งนี้ เอกสารนี้ซึ่งได้รับการแปลเป็นภาษาต่างๆ ถึง 13 ภาษา กลายเป็นประเด็นในการสัมมนา การประชุมเชิงปฏิบัติการ และการศึกษาในแง่มุมต่างๆ ปฏิบัติการ ตอบสนองที่เกิดขึ้นอย่างล้นหลามต่อเอกสารนี้ล้วนเป็นไปในทางบวก

ในช่วงเวลาไม่กี่ปีที่ผ่านมา เรามักจะได้รับคำถามจากหลากหลายส่วนในโลกว่า เราควรจะทำอย่างไรจึงจะทำให้ครูสามารถนำหลักการและเป้าหมายในเอกสาร *ลักษณะเฉพาะฯ (The Characteristics)* ไปใช้ให้บรรลุผลได้มากยิ่งขึ้น? เราควรจะทำอย่างไรจึงจะสามารถบูรณาการคุณค่าแบบอิกญาซัวเข้ากับวิธีการสอนจริงในทางปฏิบัติเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในแต่ละวันระหว่างคุณครูและนักเรียนในห้องเรียน?

คณะกรรมการระดับนานาชาติของการศึกษาเยสุอิต (International Committee of the Apostolate of Jesuit Education) ได้ใช้เวลานานกว่าสามปีเพื่อตอบคำถามนี้ โดยอาศัยการตอบสนอง และข้อเสนอแนะจากครูฆราวาสและนักการศึกษาเยสุอิตจากทั่วโลก คณะกรรมการฯ ได้ร่วมกันเขียน และตรวจสอบร่างเอกสารนี้ถึงเจ็ดรอบ จึงได้เป็นเอกสารแนะนำเกี่ยวกับ *กระบวนทัศน์วิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรอง (Ignatian Pedagogical Paradigm)* อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่เริ่มแรก เราเชื่อว่าเอกสารเพียงอย่างเดียวไม่อาจช่วยให้ครูสามารถนำแนวคิดและวิธีการสำหรับการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรองไปดัดแปลงใช้ได้ ในการที่จะนำ *กระบวนทัศน์วิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรอง* มาใช้เป็นประจำในโรงเรียนของเยสุอิตให้ประสบความสำเร็จนั้น คณะกรรมการฯ เชื่อว่าจำเป็นต้องจัดให้มีแผนพัฒนาบุคลากรในแต่ละภาคและแต่ละโรงเรียน สิ่งที่ครูต้องการนั้นมีมากกว่าคำแนะนำเพื่อให้เข้าใจถึงกระบวนทัศน์เพียงเท่านั้น ครูยังต้องการการฝึกอบรมภาคปฏิบัติซึ่งทำให้ครูมีส่วนร่วมและสามารถที่จะไตร่ตรองถึงประสบการณ์ที่ได้จากการใช้วิธีการใหม่เหล่านี้ด้วยความมั่นใจและอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุนี้ ตั้งแต่เริ่มต้นมาแล้วคณะกรรมการฯ จึงทำงานตาม *แผนงาน* เพื่อฝึกอบรมครูผู้สอน

The Ignatian Pedagogy Project includes:

- 1) An introductory document on the Ignatian Pedagogical Paradigm as a development of Part 10 of the "Characteristics"; and
- 2) A program of staff development at regional, province and school levels. The school staff development programs should last from three to four years in order to enable teachers gradually to master and be comfortable with Ignatian pedagogical approaches.

To make this project effective and introduce practical staff development programs at school level, groups of people in provinces around the world are currently being trained in the *Ignatian Pedagogical Paradigm* and appropriate teaching methods. Indeed, this whole process was initiated at an International Training Workshop held at Villa Cavalletti, just outside Rome, April 20-30, 1993. Six people from Jesuit education from each continent (a total of approximately 40 people from 26 nations) were invited to be **trained**, i.e., to learn about, practice, and master some of the key pedagogical methods involved. They, in turn, are preparing training workshops for teams of people from provinces in their areas of the world, who in turn will be equipped to initiate school level staff development programs.

Without the assistance of the training team at Villa Cavalletti and the generous participants in the international workshop there, the process of bringing the Ignatian Pedagogy Project to our teachers simply would not be possible. I am, therefore, very grateful to all of these people who are truly at the service of Jesuit education worldwide.

I offer special thanks to the members of the International Commission on the Apostolate of Jesuit Education who have worked assiduously for over three years - in writing seven drafts of this introductory paper, as well as developing the pedagogical processes which comprise the substance of the Ignatian Pedagogy Project. Members of ICAJE represent experience and cultural points of view from the farflung corners of the world: Fr. Agustin Alonso, S.J. (Europe), Fr. Anthony Berridge, S.J. (Africa and Madagascar), Fr. Charles Costello, S.J. (North America), Fr. Daven Day S.J. (East Asia), Fr. Gregory Naik, S.J. (South Asia) and Fr. Pablo Sada, S.J. (Latin America).

โครงการเรื่องวิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรอง ประกอบด้วย

1) เอกสารเบื้องต้นเกี่ยวกับ *กระบวนการทัศนวิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรอง* ซึ่งเป็น การพัฒนาขยายความบทที่ 10 ของเอกสาร “ลักษณะเฉพาะฯ” และ

2) *แผนพัฒนาบุคลากร* ที่ระดับเขต ระดับภาค และระดับโรงเรียน แผนงานการพัฒนา บุคลากรของโรงเรียนควรจะดำเนินติดต่อกันเป็นเวลาอย่างน้อย 3 - 4 ปี เพื่อให้ครูค่อยๆ เข้าใจอย่าง ถ่องแท้ และสามารถนำกระบวนการทัศนวิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรองนี้ไปปฏิบัติได้อย่างคล่องตัว

การที่จะทำให้แผนงานนี้สัมฤทธิ์ ผลิตและสามารถนำแผนพัฒนาบุคลากรในระดับโรงเรียนไปใช้ได้ จริง กลุ่มต่างๆ ในเขตการศึกษาที่ ทั่วโลกกำลังรับการอบรม *กระบวนการทัศนวิธีการสอนเพื่อให้เกิดการ ไตร่ตรอง* และวิธีการสอนที่เหมาะสม โดยแท้จริงแล้ว กระบวนการทั้งหมดได้เริ่มต้นขึ้นจากการอบรม เชิงปฏิบัติการระหว่างประเทศซึ่งจัดขึ้นที่ วิลลา คาวาลเลตติ ไม่ห่างจากกรุงโรมนัก เมื่อวันที่ 20 - 30 เมษายน 1993 ตัวแทนนักการศึกษาเยสุอิตทวีปละหกท่าน (รวมทั้งหมด 40 ท่านจาก 26 ประเทศ) ได้รับเชิญให้เข้ารับการฝึกอบรม เพื่อที่จะเรียนรู้ ฝึกปฏิบัติและเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงวิธีการสอนสำคัญ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการดังกล่าว หลังจากนั้น ผู้เข้ารับการอบรมเหล่านี้จะกลับไปจัดเตรียมการ ประชุมเชิงปฏิบัติการสำหรับคณะทำงานจากภาคต่างๆ ในพื้นที่ของตนทั่ ทั่วโลก ด้วยวิธีนี้ คณะทำงาน เหล่านี้จะมีเครื่องมือที่เพียบพร้อมสำหรับการเริ่มต้นแผนงานกาพัฒนาบุคลากรในระดับโรงเรียนต่อไป

หากปราศจากความช่วยเหลือของคณะทำงานด้านฝึกอบรมที่วิลลาคาวาลเลตติ และผู้เข้าร่วม การอบรมเชิงปฏิบัติการระหว่างประเทศผู้มีน้ำใจดีเหล่านี้แล้ว กระบวนการนำโครงการเรื่องวิธีการสอน เพื่อให้เกิดการไตร่ตรองไปสู่ครูก็ไม่อาจจะเป็นจริงขึ้นมาได้ ดังนั้น พ่อขอขอบคุณทุกท่านเป็นอย่างยิ่งที่ ให้ความช่วยเหลืออย่างจริงจั่งต่อการศึกษาเยสุอิตทั่ ทั่วโลก

พ่อขอขอบคุณเป็นพิเศษต่อสมาชิกของคณะกรรมการระดับนานาชาติของการศึกษาเยสุอิต ผู้ เพียรพยายามทำงานมากกว่าสามปี – เพื่อเขียนร่างทั้งเจ็ดฉบับของเอกสารเบื้องต้นนี้ และพัฒนา กระบวนการวิธีการสอนซึ่งประกอบขึ้นเป็นสาระสำคัญของโครงการวิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรอง สมาชิกของคณะกรรมการฯ ก็ได้แสดงให้เห็นถึงประสบการณ์และมุมมองด้านวัฒนธรรมต่างๆ จากทุก มุมโลก ได้แก่ คุณพ่อออสตินอลอนโซ่ เอส.เจ. (ยุโรป) คุณพ่อแอนโทนี เบอริร์ดีจ์ เอส.เจ. (แอฟริกาและ มาดากัสการ์) คุณพ่อชาร์ลส์ คอสเทลโล เอส.เจ. (อเมริกาเหนือ) คุณพ่อ ดาเวน เดย์ เอส.เจ. (เอเชีย ตะวันออก) คุณพ่อเกรกอรี เนก เอส.เจ. (เอเชียใต้) และคุณพ่อ พาโบล ซาดา เอส.เจ. (ละตินอเมริกา)

In advance, I thank Provincials, their assistants for education, teachers, administrators, members of governing boards whose encouragement and cooperation in this global effort to renew our educational apostolate is crucial.

Finally, I acknowledge the generous financial assistance we have received from three foundations which wish to remain anonymous. Their participation in our efforts is a notable example of the interest and cooperation which characterizes the worldwide community of Jesuit education.

Vincent J. Duminuco, S.J.
Secretary of Education
Society of Jesus

พ่อขอขอบคุณล่วงหน้าสำหรับ เจ้าคณะแขวง ผู้ช่วยด้านการศึกษา ครู ผู้บริหาร สมาชิกของ คณะกรรมการบริหารการศึกษา เพราะการสนับสนุนและความร่วมมือในการทำงานระดับโลกเพื่อการ ประกาศข่าวดีในด้านการศึกษาของพวกเขาเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง

สุดท้ายนี้ พ่อขอขอบคุณสำหรับความช่วยเหลือทางการเงินจากมูลนิธิสามแห่งซึ่งไม่ประสงค์ออก นาม การมีส่วนร่วมของมูลนิธิทั้งสามแห่งในการทำงานของเรานี้เป็นตัวอย่างที่เด่นชัดถึงความใส่ใจและ การให้ความร่วมมืออันแสดงถึงลักษณะพิเศษของชุมชนการศึกษาเยสุอิตที่ ทั่วโลก

วินเซนต์ เจ. ดูนินโก เอส.เจ.
เลขาธิการฝ่ายการศึกษา
คณะเยสุอิต

INTRODUCTORY NOTES

- (1) 1. This document grows out of the 10th part of *The Characteristics of Jesuit Education* in response to many requests for help in formulating a practical pedagogy which is consistent with and effective in communicating the Ignatian worldview and values presented in the *Characteristics* document. It is essential, therefore, that what is said here be understood in conjunction with the substantive Ignatian spirit and apostolic thrust presented in *The Characteristics of Jesuit Education*.
- (2) 2. The field of Jesuit pedagogy has been discussed in numerous books and scholarly articles over the centuries. In this paper we treat only some aspects of this pedagogy which serve to introduce a practical teaching strategy. The Ignatian pedagogical paradigm proposed here can help to unify and incarnate many of the principles enunciated in *The Characteristics of Jesuit Education*.
- (3) 3. It is obvious that a universal curriculum for Jesuit schools or colleges similar to that proposed in the original *Ratio Studiorum* is impossible today. However, it does seem important and consistent with the Jesuit tradition to have a systematically organized pedagogy whose substance and methods promote the explicit vision of the contemporary Jesuit educational mission. Responsibility for cultural adaptations is best handled at the regional or local level. What seems more appropriate at a more universal level today is an Ignatian pedagogical paradigm which can help teachers and students to focus their work in a manner that is academically sound and at the same time formative of persons for others.

บทนำ

- (1) 1. เอกสารฉบับนี้พัฒนาขึ้นจากบทที่ 10 ของเอกสาร *ลักษณะเฉพาะของการศึกษาเยสุอิต* เพื่อตอบสนองต่อคำร้องขอความช่วยเหลือในการกำหนดวิธีการสอนเชิงปฏิบัติซึ่งสอดคล้องและมีประสิทธิภาพในการเผยแพร่โลกทัศน์แบบอิกญาซีโอ และคุณค่าชีวิตที่นำเสนอไว้ในเอกสาร *ลักษณะเฉพาะฯ* ดังนั้นสิ่งที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งคือ เนื้อหาที่กล่าวถึงในที่นี้จะได้รับการศึกษาทำความเข้าใจไปพร้อมกับจิตตารมณ์ของนักบุญอิกญาซีโอและแรงขับเคลื่อนในการประกาศข่าวดีที่นำเสนอไว้ในเอกสาร *ลักษณะเฉพาะของการศึกษาเยสุอิต*
- (2) 2. ศาสตร์ของวิธีการจัดการเรียนสอนในแนวทางเยสุอิตนี้ได้รับการอธิบายแลเปลี่ยนความคิดเห็นโดยผ่านทางหนังสือและบทความทางวิชาการเป็นจำนวนมากตลอดหลายศตวรรษที่ผ่านมา ในเอกสารฉบับนี้ เราพิจารณาแต่เพียงบางแง่มุมของวิธีการสอนแบบเยสุอิต ทั้งนี้เพื่อเป็นการแนะนำเกี่ยวกับกุศโลบายทางการสอนในภาคปฏิบัติ กระบวนทัศน์ของวิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรองที่นำเสนอในที่นี้ จะช่วยในการรวบรวม และทำให้หลักการต่างๆ หลายประการเกิดเป็นรูปธรรมขึ้น ตามที่ได้ประกาศไว้อย่างชัดเจนในเอกสาร *ลักษณะเฉพาะของการศึกษาเยสุอิต*
- (3) 3. ในปัจจุบันนี้ การที่จะนำเสนอหลักสูตรสากลสำหรับโรงเรียนหรือวิทยาลัยเยสุอิตที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับที่ได้นำเสนอไว้ในเอกสาร *แผนการศึกษา (Ratio Studiorum)** ฉบับดั้งเดิมนั้น เห็นได้ชัดเจนว่าเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ อย่างไรก็ตาม การจัดระเบียบวิธีการสอนอย่างเป็นระบบ โดยมีเนื้อหาสาระและวิธีการต่างๆ ที่จะแสดงให้เห็นถึงวิสัยทัศน์ของคณะเยสุอิตในการปฏิบัติพันธกิจทางการศึกษาในยุคปัจจุบันได้อย่างแจ่มชัดนั้น นับเป็นสิ่งที่สำคัญและสอดคล้องกับธรรมเนียมปฏิบัติของคณะเยสุอิต หน่วยงานที่สามารถทำหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการ ปรับตัวทางวัฒนธรรมได้ดีที่สุดคือ หน่วยงานในระดับภูมิภาคหรือในระดับท้องถิ่น สิ่งที่จะมีความเหมาะสมมากกว่าในระดับที่กว้างเป็นสากลมากกว่าในทุกวันนี้คือกระบวนทัศน์วิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรอง ซึ่งจะช่วยให้ครูและนักเรียนสามารถปรับให้งานของพวกเขา มีลักษณะที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ แต่ในขณะเดียวกันเป็นการหล่อหลอมอบรมบุคคลเพื่อผู้อื่นอีกด้วย

* *Ratio Studiorum* (Plan of Studies หรือ แผนการศึกษา) เป็นชื่อของเอกสารที่จัดพิมพ์ในปี 1599 ซึ่งก่อให้เกิดระบบการศึกษาแบบเยสุอิตที่มีผลกระทบต่อแวดวงการศึกษาในวงกว้าง เอกสารนี้มีชื่อเป็นทางการว่า *Ratio atque Institutio Studiorum Societatis Iesu* (The Official Plan for Jesuit Education หรือ แผนงานที่เป็นทางการสำหรับการศึกษาแบบเยสุอิต) --http://en.wikipedia.org/wiki/Ratio_studiorum

- (4) 4. The pedagogical paradigm proposed here involves a particular style and process of teaching. It calls for infusion of approaches to value learning and growth within existing curricula rather than adding courses. We believe that such an approach is preferable both because it is more realistic in light of already crowded curricula in most educational institutions, and because this approach has been found to be more effective in helping learners to interiorize and act upon the Ignatian values set out in *The Characteristics of Jesuit Education*.
- (5) 5. We call this document *Ignatian Pedagogy* since it is intended not only for formal education provided in Jesuit schools, colleges and universities, but it can be helpful in every form of educational service that in one way or other is inspired by the experience of St. Ignatius recorded in the *Spiritual Exercises*, in Part IV of the *Constitutions of the Society of Jesus*, and in the Jesuit *Ratio Studiorum*.
- (6) 6. Ignatian Pedagogy is inspired by faith. But even those who do not share this faith can gather valuable experiences from this document because the pedagogy inspired by St. Ignatius is profoundly human and consequently universal.
- (7) 7. Ignatian pedagogy from its beginnings has been eclectic in selection of methods for teaching and learning. Ignatius Loyola himself adapted the "modus Parisiensis," the ordered pedagogical approach employed at the University of Paris in his day. This was integrated with a number of the methodological principles he had previously developed for use in the *Spiritual Exercises*. To be sure, the sixteenth century Jesuits lacked the formal, scientifically tested methods proposed, for example, in developmental psychology in recent times. Attention to care for the individual student made these Jesuit teachers attentive to what really helped learning and human growth.

- (4) 4. กระบวนทัศน์วิธีการสอนที่นำเสนอในที่นี้ ประกอบด้วยรูปแบบและกระบวนการสอนที่เป็นลักษณะเฉพาะ กระบวนทัศน์นี้เรียกร่องการซึมซับวิธีการที่จำเป็นอย่างยิ่งในการปลูกฝังคุณค่าที่ดีงามและส่งเสริมวุฒิภาวะเข้าไปในหลักสูตรการเรียนการสอนที่มีอยู่ มากกว่าการเพิ่มเติมรายวิชาเข้าไป เราเชื่อว่าวิธีการดังกล่าวเป็นวิธีการที่ดีกว่า เนื่องจากเป็นทั้งวิธีการที่สามารถจะปฏิบัติได้จริงจากแง่มุมของปริมาณหลักสูตรที่อัดแน่นอยู่แล้วในสถาบันการศึกษาส่วนใหญ่ และเพราะเป็นวิธีการที่พบว่ามีประสิทธิภาพมากกว่าในการช่วยให้ผู้เรียนให้หลังรากลึกในจิตใจ (Interiorize) และปฏิบัติตามคุณค่าต่าง ๆ ของนักบุญอิกญาซียโอ ซึ่งกำหนดไว้ในเอกสารลักษณะเฉพาะของการศึกษาเยสุอิต
- (5) 5. เราเรียกเอกสารฉบับนี้ว่า วิธีการสอนแบบอิกญาซียโอ* (Ignatian Pedagogy) เพราะไม่มีความประสงค์ที่จะใช้วิธีการสอนนี้แต่เฉพาะกับการศึกษาในระบบโรงเรียน วิทยาลัย และมหาวิทยาลัยของคณะเยสุอิตเพียงเท่านั้น แต่วิธีการสอนนี้สามารถที่จะใช้ให้ป็นประโยชน์กับการศึกษาทุกรูปแบบ ซึ่งไม่ทางใดก็ทางหนึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากประสบการณ์ของนักบุญอิกญาซียโอ ตามที่ได้บันทึกไว้ในหนังสือ การฝึกปฏิบัติจิตวิจิต (Spiritual Exercises) ในส่วนที่ 4 ของ ธรรมนูญของคณะเยสุอิต (Constitutions of the Society of Jesus) และในเอกสารแผนการศึกษา (Ratio Studiorum) ของเยสุอิต
- (6) 6. วิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรองได้รับการดลใจจากความเชื่อศรัทธา ถึงกระนั้นก็ดี ผู้ที่ไม่ได้ร่วมอยู่ในความเชื่อเดียวกันก็สามารถที่จะเก็บเกี่ยวประสบการณ์อันทรงคุณค่าจากเอกสารนี้ ทั้งนี้เนื่องจากวิธีการสอนที่ได้รับแรงบันดาลใจจากนักบุญอิกญาซียโอนี้ เป็นวิธีการสอนที่มีความเป็นมนุษย์อย่างลึกซึ้ง และด้วยเหตุผลนี้จึงมีลักษณะเป็นสากล
- (7) 7. นับตั้งแต่เริ่มแรก วิธีการสอนในแบบของนักบุญอิกญาซียโอเกิดจากการรวบรวมคัดสรรจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อให้ได้วิธีการที่ดีที่สุดที่ใช้ได้ในการสอนและการเรียน โดยนักบุญอิกญาซียโอแห่งโลโยลาได้ดัดแปลง วิธีการแบบปารีส (Modus Parisiensis) ซึ่งเป็นระเบียบวิธีการสอนที่ใช้ในมหาวิทยาลัยแห่งกรุงปารีสในยุคสมัยของท่าน วิธีการแบบปารีสนี้ได้รวมเข้ากับหลักการเกี่ยวกับระเบียบวิธีการหลายประการที่ท่านได้พัฒนาขึ้นมาก่อนหน้านี้ เพื่อใช้ในการฝึกปฏิบัติจิตวิจิต แน่หนอนว่า ในศตวรรษที่ 16 บรรดาเยสุอิตย่อมไม่ได้อยู่ในยุคสมัยของการนำเสนอวิธีการที่พิสูจน์ความสำเร็จด้วยกระบวนกาทางวิทยาศาสตร์อย่างเป็นทางการดังเช่นจิตวิทยาเชิงพัฒนาการ ซึ่งเพิ่งจะได้พัฒนาขึ้นเมื่อไม่นานมานี้ แต่ด้วยการเอาใจใส่ดูแลนักเรียนเป็นรายบุคคล ทำให้บรรดาครูเยสุอิตใส่ใจกับสิ่งต่างๆ ที่จะช่วยในการเรียนรู้และการพัฒนาสู่ความเป็นมนุษย์อย่างแท้จริง

* เอกสารฉบับแปลภาษาไทยจะเรียกวิธีการนี้ว่า "วิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรอง" (Reflective Pedagogy) ตามคำเรียกร่องของโรงเรียนคาทอลิกในประเทศที่ประชากรส่วนใหญ่มิได้ถือศาสนาคริสต์ เช่น มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย เป็นต้น

And they shared their findings across many parts of the world, verifying more universally effective pedagogical methods. These were specified in the *Ratio Studiorum*, the Jesuit code of liberal education which became normative for all Jesuit schools. (A brief description of some of these methods is presented in appendix 2.)

- (8) 8. Over the centuries a number of other specific methods more scientifically developed by other educators have been adopted within Jesuit pedagogy insofar as they contribute to the goals of Jesuit education. A perennial characteristic of Ignatian pedagogy is the ongoing systematic incorporation of methods from a variety of sources which better contribute to the integral intellectual, social, moral and religious formation of the whole person.

- (9) 9. This document is only one part of a comprehensive, long-term renewal project which has been in progress for several years with such programs as the Colloquium on the Ministry of Teaching, the Curriculum Improvement Process, the Magis Program and the like. Renewal requires a change of heart, an openness of mind and spirit to break new ground for the good of one's students. Thus, building on previous stages of renewal this document aims to move a major step ahead by introducing Ignatian Pedagogy through understanding and practice of methods that are appropriate to achieve the goals of Jesuit education. This paper, therefore, must be accompanied by practical staff development programs which enable teachers to learn and to be comfortable with a structure for teaching and learning the Ignatian Pedagogical Paradigm and specific methods to facilitate its use. To assure that this can happen, educators, lay and Jesuit, from all continents are being trained to provide leadership in staff development programs at regional, province and local school levels.

และพวกเขาแบ่งปันสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการปฏิบัติไปยังส่วนต่างๆ ของโลก อันเป็นการรับรองถึงความเป็นสากลของวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ วิธีการสอนนี้ได้รับการกล่าวถึงในเอกสาร *แผนการศึกษา* ซึ่งเป็นการประมวลศิลปศาสตร์ของคณะเยสุอิต ที่กลายเป็นบรรทัดฐานสำหรับโรงเรียนของคณะเยสุอิตทุกแห่ง (คำอธิบายสั้นๆ เกี่ยวกับวิธีการเหล่านี้บางวิธี นำเสนออยู่ในภาคผนวก 2)

- (8) 8. ในช่วงศตวรรษต่อๆ มา วิธีการสอนแบบเยสุอิตได้รวมลักษณะเฉพาะของวิธีการสอนหลายวิธี ซึ่งได้รับการพัฒนาอย่างมีหลักเกณฑ์ทางวิทยาศาสตร์มากขึ้นโดยนักการศึกษาอื่นๆ เข้ากับวิธีการสอนแบบเยสุอิต ตราบเท่าที่วิธีการเหล่านั้นส่งผลดีต่อเป้าหมายการศึกษาแบบเยสุอิต คุณลักษณะของวิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรองที่สืบทอดมาอย่างยาวนานคือ การรวมวิธีการต่างๆ เข้าด้วยกันอย่างมีระบบและต่อเนื่องจากหลากหลายแหล่ง ซึ่งนับเป็นแก่นสารที่สำคัญในการสนับสนุนพัฒนาการทางสติปัญญา สังคม ศิลธรรม และศาสนาของบุคคลทั้งครบ
- (9) 9. เอกสารนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของแผนการฟื้นฟูระยะยาวในมิติต่างๆ อย่างครบถ้วนของการฟื้นฟูปฏิรูปการศึกษาเยสุอิตซึ่งมีความก้าวหน้านำมาตลอดหลายปีที่ผ่านมา ด้วยแผนการต่างๆ เช่น การเสวนาเรื่องการเรียนรู้การสอน (Colloquium on the Ministry of Teaching) กระบวนการปรับปรุงหลักสูตร (Curriculum Improvement Process) แผนงานสำหรับวิถีสหศาสตร์* (Magis Program) และโครงการอื่นๆ ในลักษณะเดียวกัน การฟื้นฟูจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงที่หัวใจ การเปิดจิตใจและจิตวิญญาณเพื่อสร้างสรรค์โอกาสใหม่สำหรับพัฒนาการของนักเรียนของเราแต่ละคน ดังนั้นจากขั้นตอนต่างๆ ที่ได้เกิดขึ้นแล้วในการฟื้นฟูการศึกษาเยสุอิต เอกสารนี้จึงมีจุดมุ่งหมายที่จะขับเคลื่อนกระบวนการฟื้นฟูให้ก้าวกระโดดไปข้างหน้า ด้วยการแนะนำวิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรองโดยผ่านทางความเข้าใจและการฝึกปฏิบัติด้วยวิธีการที่เหมาะสมซึ่งจะทำให้บรรลุเป้าหมายของการศึกษาเยสุอิต ดังนั้นเอกสารฉบับนี้จึงต้องใช้ร่วมกับแผนการพัฒนาคณาการที่ทำให้ปฏิบัติได้จริง ซึ่งจะช่วยให้ครูสามารถเรียนรู้และคุ้นเคยกับโครงสร้างการสอนและการเรียนรู้เกี่ยวกับ กระบวนทัศน์วิธีการสอน เพื่อให้เกิดการไตร่ตรอง และวิธีการเฉพาะที่เอื้ออำนวยต่อการนำวิธีการสอนนี้ไปใช้ ในการที่จะทำให้มั่นใจว่าสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้นั้น นักการศึกษาที่เป็นฆราวาสและเป็นพระสงฆ์เยสุอิตจากทุกทวีปจึงได้รับการฝึกอบรมให้เป็นผู้ดำเนินแผนการพัฒนาคณาการในระดับภาค ระดับแขวง และระดับโรงเรียนในท้องถิ่น

* มากิส (Magis) เป็นภาษาละติน แปลว่า “มากกว่า” ซึ่งถอดความมาจาก “Ad maiorem Dei gloriam” มีหมายถึง วิถีชีวิตที่ยิ่งรู้ถึงหนทางที่ดีที่สุดในการปฏิบัติตน การให้ด้วยใจโอบอ้อมอารี การรับใช้โดยไม่มีข้อจำกัด ทั้งนี้ “เพื่อเทิดพระเกียรติมงคลของพระเจ้ามากยิ่งขึ้น” --คุณพ่อ มิเกล กาไรซาบาล เอส.เจ.

10. 10. The *Ignatian Pedagogy Project* is addressed in the first instance to teachers. For it is especially in their daily interaction with students in the learning process that the goals and objectives of Jesuit education can be realized. How a teacher relates to students, how a teacher conceives of learning, how a teacher engages students in the quest for truth, what a teacher expects of students, a teacher's own integrity and ideals --all of these have significant formative effects upon student growth. Father Kolvenbach takes note of the fact that "Ignatius appears to place teachers' personal example ahead of learning as an apostolic means to help students grow in values." (cf. Appendix #2, #125) It goes without saying that in schools, administrators, members of governing boards, staff and other members of the school community also have indispensable and key roles in promoting the environment and learning processes that can contribute to the ends of Ignatian Pedagogy. It is important, therefore, to share this project with them.

IGNATIAN PEDAGOGY

- (11) Pedagogy is the way in which teachers accompany learners in their growth and development. Pedagogy, the art and science of teaching, cannot simply be reduced to methodology. It must include a world view and a vision of the ideal human person to be educated. These provide the goal, the end towards which all aspects of an educational tradition are directed. They also provide criteria for choices of means to be used in the process of education. The worldview and ideal of Jesuit education for our time has been expressed in *The Characteristics of Jesuit Education*. Ignatian Pedagogy assumes that worldview and moves one step beyond suggesting more explicit ways in which Ignatian values can be incarnated in the teaching-learning process.

- (10) 10. *โครงการวิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรอง*ที่ครูผู้สอนเป็นอันดับแรกทั้งนี้ เนื่องจากการปฏิสัมพันธ์ประจำสัปดาห์ระหว่างครูกับนักเรียนในกระบวนการเรียนรู้มีความสำคัญที่สุดที่จะทำให้การศึกษาเยสุอิตบรรลุถึงเป้าหมาย สัมพันธภาพระหว่างครูและนักเรียน ครูเข้าใจถึงวิธีการเรียนรู้อย่างไร วิธีการที่ครูใช้เพื่อให้นักเรียนแสวงหาความจริง สิ่งที่ครูคาดหวังจากนักเรียน คักดี ศีลและอุดมการณ์ของครู – สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อการพัฒนาการของนักเรียน คุณพ่อโคลเวนบัคบันทึกไว้ว่า “ดูเหมือนว่านักบุญอิกญาซิโจะมองว่าตัวอย่างของครูมีความสำคัญมากกว่าการเรียนรู้ของนักเรียน เมื่อเราพูดถึงเครื่องมือในงานประกาศข่าวดีเพื่อช่วยให้นักเรียนเติบโตในคุณธรรม” (เทียบ ภาคผนวก #2, #125) และแทบจะไม่ต้องกล่าวถึงเลยก็ได้ว่า ในโรงเรียนนั้น ผู้บริหาร สมาชิกของคณะกรรมการบริหาร บุคลากร และสมาชิกอื่นๆ ของชุมชนโรงเรียนมีบทบาทที่สำคัญและขาดเสียมิได้ในการส่งเสริมบรรยากาศและกระบวนการเรียนรู้ อันจะนำไปสู่จุดหมายปลายทางของวิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรอง ดังนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะแบ่งปันโครงการนี้กับทุกท่านที่ได้กล่าวมานี้เพื่อให้ได้มีส่วนร่วม

วิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรอง

- (11) วิธีการสอน (Pedagogy) คือ การที่ครูร่วมเดินไปพร้อมๆ กับผู้เรียนบนหนทางแห่งสารเติบโตและพัฒนาการของผู้เรียน วิธีการสอนจึงเป็นศาสตร์และศิลป์ทางการสอน ที่ไม่อาจลดระดับลงไปให้เป็นเพียง ระเบียบวิธีดำเนินการ (Methodology) ได้ วิธีการสอนต้องครอบคลุมถึงมุมมองเกี่ยวกับโลกและวิสัยทัศน์ของบุคคลในอุดมคติที่จะได้รับการศึกษา สิ่งเหล่านี้จะก่อให้เกิดเป้าหมาย และเป็นปลายทางซึ่งชนบทร่วมสมัยประเพณีของการศึกษาทุกรูปแบบมุ่งจะนำผู้เรียนไปให้ถึง นอกจากนี้ มุมมองและมโนทัศน์เหล่านี้ยังให้หลักเกณฑ์ในการเลือกวิธีการที่จะใช้ในกระบวนการศึกษา มุมมองต่อโลกและอุดมการณ์ของการศึกษาเยสุอิตสำหรับยุคนี้ ปรากฏอยู่ในเอกสาร *ลักษณะเฉพาะของการศึกษาเยสุอิต* แต่เอกสารวิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรอง จะช่วยเปิดโลกทัศน์และนำเราก้าวไปข้างหน้าด้วยคำแนะนำที่ชัดเจนยิ่งขึ้นถึงการนำคุณค่าต่างๆ ของนักบุญอิกญาซิโมาไปใช้อย่างเป็นรูปธรรมในกระบวนการเรียนการสอน

The Goal of Jesuit Education

- (12) What is our goal? *The Characteristics of Jesuit Education* offers a description which has been amplified by Fr. General Kolvenbach:

The pursuit of each student's intellectual development to the full measure of God-given talents rightly remains a prominent goal of Jesuit education. Its aim, however, has never been simply to amass a store of information or preparation for a profession, though these are important in themselves and useful to emerging Christian leaders. The ultimate aim of Jesuit education is, rather, that full growth of the person which leads to action - action, especially, that is suffused with the spirit and presence of Jesus Christ, the Son of God, the Man-for-Others. This goal of action, based on sound understanding and enlivened by contemplation, urges students to self-discipline and initiative, to integrity and accuracy. At the same time, it judges slipshod or superficial ways of thinking unworthy of the individual and, more important, dangerous to the world he or she is called to serve¹

- (13) Father Arrupe summarized this by pointing to our educational goal as "forming men and women for others." Father Kolvenbach has described the hoped-for graduate of a Jesuit school as a person who is "well-rounded, intellectually competent, open to growth, religious, loving, and committed to doing justice in generous service to the people of God." Father Kolvenbach also states our goal when he says "We aim to form leaders in service, in imitation of Christ Jesus, men and women of competence, conscience and compassionate commitment."

¹ (Cf. *Characteristics* #167 and Peter-Hans Kolvenbach, S.J. Address, Georgetown, 1989.)

เป้าหมายการศึกษาเยสุอิต

- (12) เป้าหมายของเราคืออะไร? ลักษณะเฉพาะของการศึกษาเยสุอิต ได้ให้คำอธิบายซึ่งได้รับการขยายความโดยคุณพ่ออัคราธิการ โคลเวนบัค ดังต่อไปนี้

การแสวงหาเพื่อพัฒนาการทางด้านสติปัญญาของนักเรียนแต่ละคน จนเต็มตามความสามารถเท่าที่พระเป็นเจ้าทรงประทานมาให้ยังคงเป็นเป้าหมายที่เด่นชัดของการศึกษาเยสุอิต อย่างไรก็ตาม จุดมุ่งหมายของการศึกษาเยสุอิตมิได้เป็นเพียงการรวบรวมข้อมูลหรือการเตรียมตัวสำหรับงานอาชีพ แม้ว่าสิ่งเหล่านี้จะมีความสำคัญในตัวเองและเป็นประโยชน์ต่อการสร้างผู้นำคาทอลิกในอนาคต จุดมุ่งหมายสูงสุดของการศึกษาเยสุอิตเป็นยิ่งกว่านั้น กล่าวคือ กาสนริญเติบโตอย่างบริบูรณ์ของบุคคล ซึ่งนำไปสู่การปฏิบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การปฏิบัติที่เปี่ยมล้นด้วยจิตตารมณ์และการประทับอยู่ของพระเยซูคริสตเจ้า พระบุตรของพระเป็นเจ้า ผู้เป็นบุคคลเพื่อผู้อื่น เป้าหมายของการปฏิบัติซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเข้าใจที่ถูกต้องและมีชีวิตชีวาด้วยการไตร่ตรองนี้เรียกร้องให้นักเรียนมีวินัยในตนเองแลมีความคิดริเริ่มเพื่อความมีศักดิ์ศรีและความถูกต้อง ในโลกที่มีการตัดสินอย่างผิวเผินหรือด้วยวิธีการคิดที่ตื้นเขินที่ไม่ควรค่าแก่บุคคลและที่สำคัญกว่านั้น ยังเป็นอันตรายต่อโลกที่เขาหรือเธอได้รับการเรียกร้องให้ก้าวออกไปรับใช้

- (13) คุณพ่ออาร์รूपเปได้สรุปประเด็นนี้โดยชี้ให้เห็นว่า เป้าหมายด้านการศึกษาของเราเป็นการ “หล่อหลอมอบรบชายและหญิงให้เป็นบุคคลเพื่อผู้อื่น” คุณพ่อโคลเวนบัคได้อธิบายถึงความคาดหวังสำหรับผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนเยสุอิตว่า พวกเขาจะเป็นบุคคลที่ “รอบรู้ มีความสามารถทางสติปัญญา พร้อมทั้งจะเติบโตศรัทธาในศาสนา รู้จักรักและอุทิศตนเพื่อผดุงความยุติธรรมในการรับใช้ประชากรของพระเจ้าด้วยใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่” คุณพ่อโคลเวนบัคยังได้ระบุถึงเป้าหมายของเรา เมื่อท่านกล่าวว่า “เรามีความประสงค์ที่จะสร้างผู้นำในการรับใช้ ในการเลียนแบบพระคริสตเยซู ชายและหญิงผู้มีความสามารถ มีมโนธรรม และอุทิศตนด้วยความเมตตา”

¹ (เทียบ ลักษณะเฉพาะฯ #167 และปีเตอร์-ฮันส์ โคลเวนบัค เอสเจ. สุนทรพจน์ที่ มหาวิทยาลัยยอร์จทาวน์ 1989)

- (14) Such a goal requires a full and deeper formation of the human person, an educational process of formation that calls for excellence --a striving to excel, to achieve one's potential-- that encompasses the intellectual, the academic and more. It calls for a human excellence modelled on Christ of the Gospels, an excellence that reflects the mystery and reality of the Incarnation, an excellence that reveres the dignity of all people as well as the holiness of all creation. There are sufficient examples from history of educational excellence narrowly conceived, of people extraordinarily advanced intellectually who, at the same time, remain emotionally undeveloped and morally immature. We are beginning to realize that education does not inevitably humanize or Christianize people and society. We are losing faith in the naive notion that all education, regardless of its quality or thrust or purpose, will lead to virtue. Increasingly, then, it becomes clear that if we in Jesuit education are to exercise a moral force in society, we must insist that the process of education takes place in a moral as well as an intellectual framework. This is not to suggest a program of indoctrination that suffocates the spirit; neither does it look for the introduction of theoretical courses which are speculative and remote from reality. What is needed is a framework of inquiry for the process of wrestling with significant issues and complex values of life, and teachers capable and willing to guide that inquiry.

- (14) เป้าหมายดังกล่าวสร้างความจำเป็นให้มีการหล่อหลอมอบรมมนุษย์ที่ครบสมบูรณ์และลึกซึ้ง การหล่อหลอมด้วยกระบวนการทางการศึกษาที่เรียกร้องความเป็นเลิศรวมถึง ความอดุทนสาหัส เพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศ เพื่อบรรลุศักยภาพของมนุษย์ ซึ่งรวบรวมไว้ด้วยสติปัญญา วิชาการ และอื่นๆ เป้าหมายดังกล่าวยังเรียกร้องความเป็นเลิศของมนุษย์โดยการจำลองแบบพระคริสต์ แห่งพระวรสาร ความเป็นเลิศที่แสดงออกในรหัสธรรมและความจริงแห่งการบังเกิดของพระเจ้า ผู้ไถ่ ความเป็นเลิศที่เคารพต่อศักดิ์ศรีของมนุษย์ทุกคน รวมทั้ง ความศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งสร้างทั้งหมด เราได้เห็นตัวอย่างมากพอในประวัติศาสตร์ของความเป็นเลิศทางการศึกษาที่เกิดขึ้นอย่าง คับแคบ ตัวอย่างของบุคคลพิเศษผู้มีสติปัญญาล้ำเลิศ แต่ขณะเดียวกันกลับไม่มีพัฒนาการด้าน อารมณ์ และขาดวุฒิภาวะทางศีลธรรม เราเริ่มตระหนักว่า การศึกษาไม่ได้สร้างให้เกิดความ เป็นมนุษย์ หรือไม่ได้สร้างความเป็น คริสตชนแก่มนุษย์หรือแก่สังคมอย่างไม่มีทางเป็นอื่น เรากำลังเลิกเชื่อในความคิดที่ไร้เดียงสาว่า การศึกษาทั้งหมดจะนำไปสู่ความดีงาม โดยไม่ คำนึงถึงคุณภาพ หรือแรงผลักดัน หรือเป้าหมาย ดังนั้นเราจึงเริ่มมองเห็นได้อย่างชัดเจน ยิ่งขึ้นว่า ในฐานะบุคลากรการศึกษาเยสุอิต ถ้าเราจะเป็นผู้ดำเนินการผลักดันด้านศีลธรรมใน สังคม เราต้องยืนยันว่า กระบวนการของการศึกษาจะต้องเกิดขึ้นในกรอบทางศีลธรรม เช่นเดียวกับกรอบทางสติปัญญา นี่ไม่ใช่การริเริ่มแผนงานกาชบรรมที่เป็นการล้าสมอง ที่ปิด กั้นทางจิตวิญญาณอีกทั้งไม่ใช่การมองหาการนำเสนอหลักสูตรที่เน้นทฤษฎี ซึ่งเป็นเรื่องของ การคาดเดาและห่างไกลจากความเป็นจริง สิ่งที่เราต้องการคือกรอบการแสวงหา การวิพากษ์ที่ ทำให้ต้องปลุกปล้ำกับปัญหาที่สำคัญต่างๆ และค่านิยมที่ซับซ้อนในชีวิต และครูผู้ที่มีความสามารถและเต็มใจที่จะให้แนวทางในการแสวงหา

Towards a Pedagogy for Faith and Justice

- (15) Young men and women should be free to walk a path whereby they are enabled to grow and develop as fully human persons. In today's world, however, there is a tendency to view the aim of education in excessively utilitarian terms. Exaggerated emphasis of financial success can contribute to extreme competitiveness and absorption with selfish concerns. As a result, that which is human in a given subject or discipline may be diminished in students' consciousness. This can easily obscure the true values and aims of humanistic education. To avoid such distortion, teachers in Jesuit schools present academic subjects out of a human centeredness, with stress on uncovering and exploring the patterns, relationships, facts, questions, insights, conclusions, problems, solutions, and implications which a particular discipline brings to light about what it means to be a human being. Education thus becomes a carefully reasoned investigation through which the student forms or reforms his or her habitual attitudes towards other people and the world.
- (16) From a Christian standpoint, the model for human life --and therefore the ideal of a humanely educated individual-- is the person of Jesus. Jesus teaches us by word and example that the realization of our fullest human potential is achieved ultimately in our union with God, a union that is sought and reached through a loving, just and compassionate relationship with our brothers and sisters. Love of God, then, finds true expression in our daily love of neighbor, in our compassionate care for the poor and suffering, in our deeply human concern for others as God's people. It is a love that gives witness to faith and speaks out through action on behalf of a new world community of justice, love and peace.

สู่กระบวนการเรียนการสอนเพื่อสร้างความเชื่อและความยุติธรรม

- (15) คนหนุ่มสาวควรจะมีอิสระที่จะก้าวเดินในหนทางที่พวกเขาสามารถเติบโตและพัฒนาจนเป็นมนุษย์ที่ครบสมบูรณ์ อย่างไรก็ตาม ในโลกยุคปัจจุบัน เรามีแนวโน้มที่จะมองจุดมุ่งหมายของการศึกษาในแง่ของการก่อให้เกิดอรรถประโยชน์มากขึ้นจนเกินไป การมุ่งเน้นความสำเร็จทางการเงินมากขึ้นจนเกินไปอาจจะนำไปสู่การแข่งขันที่รุนแรง และการหมกมุ่นอยู่ในความพะวงห่วงใยต่างๆ ที่เห็นแก่ตัว สิ่งที่มาคือ ความเป็นมนุษย์ซึ่งพึงปรากฏในวิชาและศาสตร์นั้น อาจจะลดน้อยลงไป ในจิตสำนึกของนักเรียน สิ่งนี้สามารถบดบังคุณค่าที่แท้จริงและจุดมุ่งหมายของการศึกษาเพื่อความเป็นมนุษย์ได้โดยง่าย เพื่อที่จะหลีกเลี่ยงการบิดเบือนดังกล่าว ครูในโรงเรียนยุคปัจจุบันจึงสอนเนื้อหาทางวิชาการโดยมีมนุษย์เป็นศูนย์กลาง โดยมุ่งเน้นที่การเปิดเผยและการสำรวจรูปแบบ ความสัมพันธ์ข้อเท็จจริง คำถาม ความเข้าใจที่ลึกซึ้ง ข้อสรุป ปัญหาวิธีแก้ปัญหา และผลที่ตามมา ซึ่งแต่ละสาขาวิชานำไปสู่การค้นพบความหมายแห่งการเป็นมนุษย์ ดังนั้นการศึกษาจึงกลายเป็นการสืบค้นหาโดยอาศัยเหตุผลอย่างรอบคอบ ซึ่งช่วยให้นักเรียนก่อรูปหรือปฏิรูปทัศนคติที่เป็นนิสัย (Habitual Attitude) ของตนที่มีต่อผู้อื่นและต่อโลก
- (16) จากมุมมองของคาทอลิก ต้นแบบสำหรับชีวิตมนุษย์ ซึ่งนับเป็นอุดมคติของผู้ที่ได้รับการศึกษา เพื่อเป็นมนุษย์อย่างสมบูรณ์แบบคือ องค์พระเยซูเจ้า พระเยซูเจ้าทรงสอนเราด้วยพระวาจาและแบบอย่างว่า การบรรลุถึงศักยภาพโดยสมบูรณ์เต็มเปี่ยมของความเป็นมนุษย์อยู่ที่ความสัมพันธ์ที่ซิดสนิทกับพระเจ้า ความสัมพันธ์ที่แสวงหาและเข้าถึงได้ผ่านทางความรัก ความยุติธรรม และความสัมพันธ์ที่เปี่ยมไปด้วยเมตตาธรรมกับพี่น้อง เมื่อนั้นความรักของพระเจ้าจึงจะพบได้จากการแสดงออกถึงความรักที่แท้จริงในชีวิตประจำวันของเราต่อเพื่อนบ้าน ในการเอาใจใส่ดูแลต่อผู้ยากไร้และผู้ทุกข์ยาก ความห่วงใยต่อเพื่อนมนุษย์ผู้อื่นอย่างลึกซึ้งในฐานะที่พวกเขาเป็นประชากรของพระเจ้า เป็นความรักที่เป็นพยานถึงความเชื่อและแสดงออกโดยการกระทำในฐานะตัวแทนของสังคมใหม่แห่งมนุษยชาติ สังคมแห่งความยุติธรรม ความรัก และสันติ

(17) The mission of the Society of Jesus today as a religious order in the Catholic Church is the service of faith of which the promotion of justice is an essential element. It is a mission rooted in the belief that a new world community of justice, love and peace needs educated persons of competence, conscience and compassion, men and women who are ready to embrace and promote all that is fully human, who are committed to working for the freedom and dignity of all peoples, and who are willing to do so in cooperation with others equally dedicated to the reform of society and its structures. Renewal of our social, economic and political systems so that they nourish and preserve our common humanity and free people to be generous in their love and care for others requires resilient and resourceful persons. It calls for persons, educated in faith and justice, who have a powerful and ever growing sense of how they can be effective advocates, agents and models of God's justice, love and peace within as well as beyond the ordinary opportunities of daily life and work.

(18) Accordingly, education in faith and for justice begins with a reverence for the freedom, right and power of individuals and communities to create a different life for themselves. It means assisting young people to enter into the sacrifice and joy of sharing their lives with others. It means helping them to discover that what they most have to offer is who they are rather than what they have. It means helping them to understand and appreciate that other people are their richest treasure. It means walking with them in their own journeys toward greater knowledge, freedom and love. This is an essential part of the new evangelization to which the Church calls us.

- (17) พันธกิจของคณะเยสุอิตในฐานะของคณะนักบวชในพระศาสนจักรคาทอลิกในทุกวันนี้คือ การมอบ ศาสนบริการด้านความเชื่อ ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญคือการส่งเสริมความยุติธรรม พันธกิจนี้มีรากฐานอยู่ในความเชื่อที่ว่า ประชาคมโลกใหม่แห่งความยุติธรรม ความรัก และสันติภาพ ต้องการผู้มีการศึกษา ซึ่งมีความสามารถ มีมโนธรรม และมีความรักเมตตาต่อบรรดาชายหญิง ผู้พร้อมที่จะยอมรับและส่งเสริมทุกสิ่งของความเป็นมนุษย์ที่ครบสมบูรณ์ ผู้อุทิศตนทำงานเพื่ออิสรภาพและศักดิ์ศรีของมนุษย์ซึ่งมวลและผู้ที่เต็มใจจะกระทำเช่นนั้นโดยอาศัยความร่วมมือกับคนอื่น ๆ ที่อุทิศตนอย่างเท่าเทียมกันในการปฏิรูปสังคมและแบบแผนของสังคมนั้นการฟื้นฟูระบบสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองของเราเพื่อให้ระบบเหล่านี้ทำนุบำรุงและรักษาให้มนุษย์ธรรมดาสามัญและเสรีชนมีใจกว้างในการมอบความรักและความห่วงใยต่อผู้อื่น ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยผู้ที่มีความยึดหยุ่น และเฉลียวฉลาดมีไหวพริบ เป็นผู้มีการศึกษาในด้านความเชื่อและความยุติธรรม ซึ่งเป็นผู้มีพลังและมีจิตสำนึกที่พัฒนาอยู่ตลอดเวลา ในการแสวงหาวิธีการที่มีประสิทธิภาพเพื่อพวกเขาจะสามารถส่งเสริม เป็นตัวแทน และเป็นแบบอย่างของความยุติธรรม ความรัก และสันติของพระเจ้า ทั้งตามโอกาส และนอกเหนือไปจากโอกาสธรรมดาๆ ในชีวิตและในงานประจำวัน
- (18) ดังนั้น การศึกษาในเรื่องของความเชื่อและเพื่อความยุติธรรมจึงเริ่มต้นด้วยการเคารพต่อเสรีภาพ สิทธิ และพลังของปัจเจกบุคคล และของชุมชนในการสร้างชีวิตที่แตกต่างเพื่อพวกเขาเอง สิ่งนี้หมายถึงการช่วยให้คนหนุ่มสาวเข้ามามีส่วนในการเสียสละและความปิติในการแบ่งปันชีวิตของตนกับผู้อื่น สิ่งนี้ยังหมายถึงการช่วยให้พวกเขาค้นพบว่า สิ่งที่พวกเขาควรจะมีมอบให้มากที่สุดคือสิ่งที่พวกเขาเป็น มากกว่าสิ่งที่พวกเขามี สิ่งนี้หมายถึงการช่วยให้พวกเขาเข้าใจและเห็นคุณค่าว่า บุคคลอื่น ๆ เป็นสมบัติอันล้ำค่าที่สุดของพวกเขา สิ่งนี้หมายถึงการร่วมเดินไปกับพวกเขาบนหนทางของพวกเขาเองไปสู่ความรู้ อิสรภาพ และความรักที่กว้างใหญ่ยิ่งขึ้นสิ่งนี้เป็นส่วนสำคัญของการประกาศข่าวดีแบบใหม่ที่พระศาสนจักรเรียกร้องจากพวกเรา

- (19) Thus education in Jesuit schools seeks to transform how youth look at themselves and other human beings, at social systems and societal structures, at the global community of humankind and the whole of natural creation. If truly successful, Jesuit education results ultimately in a radical transformation not only of the way in which people habitually think and act, but of the very way in which they live in the world, men and women of competence, conscience and compassion, seeking the *greater good* in terms of what can be done out of a faith commitment with justice to enhance the quality of peoples' lives, particularly among God's poor, oppressed and neglected.
- (20) To achieve our goal as educators in Jesuit schools, we need a pedagogy that endeavors to form men and women for others in a postmodern world where so many forces are at work which are antithetical to that aim.² In addition we need an ongoing formation for ourselves as teachers to be able to provide this pedagogy effectively. There are, moreover, many places where governmental entities define the limits of educational programs and where teacher training is counterproductive to a pedagogy which encourages student activity in learning, fosters growth in human excellence, and promotes formation in faith and values along with the transmission of knowledge and skill as integral dimensions of the learning process. This describes the real situation facing many of us who are teachers and administrators in Jesuit schools. It poses a complex apostolic challenge as we embark daily on our mission to win the trust and faith of new generations of youth, to walk with them along the pathway toward truth, to help them work for a just world filled with the compassion of Christ.

² Such as secularism, materialism, pragmatism, utilitarianism, fundamentalism, racism, nationalism, sexism, consumerism --to name but a few.

- (19) ดังนั้นการศึกษาในโรงเรียนเยสุอิตจึงพยายามที่จะปรับเปลี่ยนวิถีการที่เยาวชนมองตนเองและมนุษย์คนอื่น ๆ รวมทั้ง ระบบสังคมและโครงสร้างทางสังคม ชุมชนระดับโลกของมวลมนุษย์ และสิ่งสร้างตามธรรมชาติที่ปวง ถ้าหากสิ่งนี้สามารถประสบความสำเร็จอย่างแท้จริงในที่สุดแล้ว การศึกษาเยสุอิตจะส่งผลให้เกิดการปรับเปลี่ยนอย่างถอนรากถอนโคน ไม่เพียงแต่กับวิถีการที่ผู้คนคิดและกระทำจนเป็นนิสัย แต่กับวิถีการแท้จริงที่พวกเขาดำเนินชีวิตในโลกนี้ บรรดาชายหญิงผู้มีความสามารถ มีมโนธรรม และความเห็นอกเห็นใจ ผู้ซึ่งแสวงหา *ความดีที่ยิ่งใหญ่กว่า* ในแง่ของสิ่งที่สามารถทำได้จากการอุทิศตนด้วยความเชื่อ พร้อมด้วยความยุติธรรมเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตของผู้อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในหมู่คนยากจนของพระเจ้า ผู้ถูกกดขี่และทอดทิ้ง
- (20) การที่จะบรรลุเป้าหมายของพวกเราในฐานะของครูในโรงเรียนเยสุอิตได้นั้นเราจำเป็นต้องมีวิธีการสอนที่มุ่งมั่น ในโอกาสล่อหลอมให้บรรดาชายหญิงเป็นบุคคลเพื่อผู้อื่น ในโลกหลังยุคอนุนิยม (Post-Modern World) ซึ่งมีแรงต่อต้านมากมายต่อจุดมุ่งหมายนั้น² นอกนั้น เราจำเป็นต้องได้รับการหล่อหลอมอบรมอย่างต่อเนื่องสำหรับพวกเราเองในฐานะของครู เพื่อให้สามารถที่จะนำเสนอวิธีการสอนนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยิ่งกว่านั้น หน่วยงานของรัฐยังได้บ่งบอกถึงข้อจำกัดต่าง ๆ ของแผนงานด้านการศึกษาในหลายประเด็น และการฝึกอบรมครูที่สวนทางกับวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งเกื้อหนุนกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน สนับสนุนการเจริญเติบโตสู่ความเป็นเลิศของมนุษย์ และส่งเสริมการหล่อหลอมอบรมด้วยความเชื่อและคุณค่าชีวิต พร้อมกับ การส่งมอบความรู้และทักษะ ซึ่งรวมเป็นมิติต่าง ๆ ที่ครบถ้วนสมบูรณ์ของกระบวนการเรียนรู้ สิ่งนี้อธิบายถึงสถานการณ์ที่แท้จริงที่พวกเราหลายคนในฐานะของครูและผู้บริหารในโรงเรียนเยสุอิตกำลังต้องเผชิญอยู่ สถานการณ์นี้ก่อให้เกิดความท้าทายที่ซับซ้อนต่อการประกาศข่าวดี ในขณะที่เราเริ่มปฏิบัติพันธกิจประจำวันเพื่อที่จะได้รับความไว้วางใจและความศรัทธาจากเยาวชนรุ่นใหม่ เพื่อที่จะเดินไปพร้อมกับพวกเขา ตามหนทางไปสู่ความจริง เพื่อที่จะช่วยเหลือให้พวกเขาทำงานเพื่อให้โลกมีความยุติธรรม และเปี่ยมล้นด้วยพระเมตตาแห่งพระคริสตเจ้า

² ตัวอย่างเช่น แนวคิดที่ไม่เชื่อในความจริงของศาสนา วัตถุนิยม ปฏิบัตินิยมมรดกประโยชน์นิยม แนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อมูลฐานทางศาสนา เชื่อชาตินิยม ชาตินิยม ลัทธิกีดกันทางเพศ บริโภคนิยม ทั้งนี้ตัวอย่างที่ยกมานี้เป็นแต่เพียงส่วนน้อย

- (21) How do we do this? Since the publication in 1986 of *The Characteristics of Jesuit Education*, a frequent question of teachers and administrators alike in Jesuit schools has been: "How can we achieve what is proposed in this document, the educational formation of youth to be men and women for others, in the face of present day realities?" The answer necessarily must be relevant to many cultures; it must be usable in different situations; it must be applicable to various disciplines; it must appeal to multiple styles and preferences. Most importantly, it must speak to teachers of the realities as well as the ideals of teaching. All of this must be done, moreover, with particular regard for the preferential love of the poor which characterizes the mission of the Church today. It is a hard challenge and one that we cannot disregard because it goes to the heart of what is the apostolate of Jesuit education. The solution is not simply to exhort our teachers and administrators to greater dedication. What we need, rather, is a model of how to proceed that promotes the goal of Jesuit education, a paradigm that speaks to the teaching-learning process, that addresses the teacher-learner relationship, and that has practical meaning and application for the classroom.
- (22) The first decree of the 33rd General Congregation of the Society of Jesus, "Companions of Jesus Sent into Today's World," encourages Jesuits in the regular apostolic discernment of their ministries, both traditional and new. Such a review, it recommends, should be attentive to the Word of God and should be inspired by the Ignatian tradition. In addition, it should allow for a transformation of peoples' habitual patterns of thought through a **constant interplay of experience, reflection and action**.³ It is here that we find the outline of a model for bringing *The Characteristics of Jesuit Education* to life in our schools today, through a way of proceeding that is thoroughly consistent with the goal of Jesuit education and totally in line with the mission of the Society of Jesus. We turn our consideration, then, to an Ignatian paradigm that gives preeminence to the constant interplay of EXPERIENCE, REFLECTION and ACTION.

³Decree 1, #s 42-43, *emphasis* added.

(21) เราจะทำเช่นนี้ได้อย่างไร? ตั้งแต่มีการจัดพิมพ์เอกสาร *ลักษณะเฉพาะของการศึกษาของเยสุอิต* ในปี 1986 เรามักจะได้รับคำถามที่มีลักษณะเหมือนกับผกาครูและผู้บริหารในโรงเรียนเยสุอิตบ่อยๆ คือ “เราจะบรรลุถึงสิ่งที่นำเสนอในเอกสารนี้ได้ได้อย่างไร เราจะจัดการศึกษาเพื่อหล่อหลอมอบรมเยาวชนให้เป็นชายและหญิงเพื่อผู้อื่น ด้วยโฉมหน้าแห่งความจริงในปัจจุบันได้อย่างไร?” คำตอบจำเป็นจะต้องมีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมหลากหลายและจะต้องสามารถนำมาใช้ได้ สถานการณ์ที่ต่างกัน ทั้งยังต้องสามารถปรับให้เข้ากับสาขาวิชาต่างๆ คำตอบจะต้องเป็นที่ดึงดูดใจต่อรูปแบบชีวิตและความพึงใจที่หลากหลายที่สำคัญมากที่สุดคือ คำตอบนั้นจะต้องสามารถพูดถึงกับครูถึงความจริงเช่นเดียวกับอุดมคติในการสอน สิ่งทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้จะต้องได้รับการนำไปปฏิบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบพิเศษที่มอบให้กับคนยากจน อันเป็นการแสดงออกถึงลักษณะพิเศษของพันธกิจของพระศาสนจักรในยุคปัจจุบันสิ่งนี้เป็นความท้าทายที่ยากและเป็นสิ่งที่เราไม่อาจจะเพิกเฉยได้ เนื่องจากสิ่งนี้นำไปสู่หัวใจของการประกาศข่าวดีทางการศึกษาของเยสุอิต การแก้ปัญหาจึงมิได้เป็นเพียงแต่การให้คำแนะนำแก่ครูและผู้บริหารให้ทุ่มเทอุทิศตนมากยิ่งขึ้น สิ่งที่เราต้องการมากกว่านั้นคือ ต้นแบบในการดำเนินการเพื่อส่งเสริมเป้าหมายทางการศึกษาของเยสุอิต กระบวนทัศน์ที่พูดถึงกระบวนการของการเรียนการสอน ที่ตอบโจทย์ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และที่มีความหมายในทางปฏิบัติและการนำมาใช้ในห้องเรียน

(22) บัญญัติข้อแรกของการประชุมใหญ่ครั้งที่ 33 ของคณะเยสุอิต “สหายแห่งพระคริสตเจ้าที่ถูกส่งมาในโลกปัจจุบัน” กระตุ้นให้บรรดาเยสุอิตไตร่ตรองถึงการประกาศข่าวดีในหมู่คณะของตนเป็นประจำสม่ำเสมอ ทั้งที่เป็นการประกาศข่าวดีตามจารีตประเพณีและตามแบบแผนใหม่ บัญญัติข้อนี้แนะนำว่า การทบทวนดังกล่าวควรจะได้ใส่ใจกับพระวาจาของพระเป็นเจ้า และควรจะได้รับแรงบันดาลใจจากธรรมเนียมปฏิบัติแบบอิกญาซีโอ นอกนั้น การทบทวนนี้ควรจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบความคิดที่เกิดขึ้นจนเป็นนิสัยของผู้คน โดยผ่านทาง การตอบสนองซึ่งกันและกันอย่างต่อเนื่องของประสบการณ์ การไตร่ตรอง และการปฏิบัติ³ ที่นี่เองที่เราได้พบเค้าโครงของรูปแบบในการนำ *ลักษณะเฉพาะของการศึกษาเยสุอิต* มาใช้ที่โรงเรียนของเราในปัจจุบันนี้ โดยการดำเนินการที่สอดคล้องโดยสิ้นเชิงกับเป้าหมายของการศึกษาเยสุอิต และเป็นไปตามพันธกิจทั้งหมดของคณะเยสุอิต ดังนั้นเราจึงเบนเข็มการพิจารณาของเราไปที่กระบวนทัศน์เพื่อให้เกิดการไตร่ตรอง ซึ่งให้ความสำคัญกับการตอบสนองซึ่งกันและกันอย่างต่อเนื่องของประสบการณ์ การไตร่ตรอง และการปฏิบัติ

³ บัญญัติข้อที่ 1, #s 42-43, ส่วนที่เน้นเพิ่มเติม

Pedagogy of the *Spiritual Exercises*

- (23) A distinctive feature of the Ignatian pedagogical paradigm is that, understood in the light of the *Spiritual Exercises of St. Ignatius*, it becomes not only a fitting description of the continual interplay of experience, reflection and action in the teaching learning process, but also an ideal portrayal of the dynamic interrelationship of teacher and learner in the latter's journey of growth in knowledge and freedom.
- (24) Ignatius' *Spiritual Exercises* is a little book that was never meant to be read, at least as most books are. It was intended, rather, to be used as a way to proceed in guiding others through experiences of prayer wherein they might meet and converse with the living God, come honestly to grips with the truth of their values and beliefs, and make free and deliberate choices about the future course of their lives. The *Spiritual Exercises*, carefully construed and annotated in Ignatius' little manual, are not meant to be merely cognitive activities or devotional practices. They are, instead, rigorous exercises of the spirit wholly engaging the body, mind, heart and soul of the human person. Thus they offer not only matters to be pondered, but also realities to be contemplated, scenes to be imagined, feelings to be evaluated, possibilities to be explored, options to be considered, alternatives to be weighed, judgments to be reached and choices of action to be made -- all with the expressed aim of helping individuals to seek and find the will of God at work in the radical ordering of their lives.

กระบวนการเรียนการสอนในแนวของการฝึกปฏิบัติจิต

- (23) ลักษณะที่โดดเด่นของกระบวนการทัศนคติการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรอง ซึ่งเป็นความเข้าใจตาม การฝึกปฏิบัติจิตจิตของนักบุญอิกญาซียโอ (Spiritual Exercises of St. Ignatius) มิได้เป็นแต่เพียงคำอธิบายที่เหมาะสมของการตอบสนองซึ่งกันและกันอย่างต่อเนื่องของประสบการณ์ การไตร่ตรองและการปฏิบัติในกระบวนการเรียนการสอนเท่านั้น แต่ยังเป็นการนำเสนอที่สมบูรณ์แบบเกี่ยวกับความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในเชิงพลวัตระหว่างครูกับนักเรียนบนเส้นทางการเดินทางของนักเรียนสู่การเจริญเติบโตในด้านวิชาการและอิสรภาพ
- (24) “การฝึกปฏิบัติจิต” ของนักบุญอิกญาซียโอ เป็นหนังสือเล่มเล็ก ๆ ซึ่งมิได้เขียนไว้เพื่อการอ่าน อย่างน้อยก็ไม่ใช่การอ่านแบบเดียวกับหนังสืออ่านที่ ๗ ไป จุดมุ่งหมายของหนังสือเล่มนี้คือ การใช้เป็นวิธีการในการดำเนินการเพื่อนำทางผู้อื่นผ่านประสบการณ์แห่งการภาวนา โดยผู้ภาวนาจะได้ประสบและสนทนากับพระเป็นเจ้าผู้ทรงชีวิต มาเข้าใจถึงความจริงแห่งคุณค่าชีวิตและความเชื่อของพวกเขา และสามารถตัดสินใจโดยอิสระและรอบคอบ ที่จะเลือกแนวทางชีวิตต่อไปในอนาคตของพวกเขา หนังสือ การฝึกปฏิบัติจิต ซึ่งตีความและอธิบายถึงคู่มือเล่มเล็ก ๆ ของนักบุญอิกญาซียโอนี้ ไม่ได้มีจุดประสงค์เพียงเพื่อเป็นกิจกรรมเกี่ยวกับกระบวนการรับรู้หรือการปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนาเท่านั้น หนังสือเล่มนี้เป็นการฝึกปฏิบัติชีวิตตัวอย่างเคร่งครัด ซึ่งเป็นความผูกพันทั้งครบ ทั้งร่างกายจิตใจ หัวใจ และจิตวิญญาณของมนุษย์ ดังนั้น หนังสือนี้จึงมิได้เป็นเพียงเรื่องให้ครุ่นคิด แต่ยังเป็นความเป็นจริงที่ต้องไตร่ตรอง เป็นเรื่องราวที่จะต้องจินตนาการ เป็นความรู้สึกที่จะต้องประเมิน เป็นสิ่งที่มีโอกาสจะเกิดขึ้นที่จะต้องทำการสำรวจ เป็นสิ่งที่เลือกได้ที่จะต้องพิจารณา เป็นทางเลือกที่จะต้องซึ้นน้ำหนัก เป็นการตัดสินใจที่ต้องกระทำ และเป็นการเลือกวิถีปฏิบัติที่ต้องตัดสินใจ ทั้งหมดที่บรรยายมานี้มีจุดมุ่งหมายที่จะช่วยให้แต่ละบุคคลสามารถแสวงหา และค้นพบการทำงานของน้ำพระทัยของพระเจ้า ในระบบระเบียบอันสุดโต่งในชีวิตพวกเขา

- (25) A fundamental dynamic of the *Spiritual Exercises* of Ignatius is the continual call to reflect upon the entirety of one's experience in prayer in order to discern where the Spirit of God is leading. Ignatius urges reflection on human experience as an essential means of validating its authenticity, because without prudent reflection delusion readily becomes possible and without careful reflection the significance of one's experience may be neglected or trivialized. Only after adequate reflection on experience and interior appropriation of the meaning and implications of what one studies can one proceed freely and confidently toward choosing appropriate courses of action that foster the integral growth of oneself as a human being. Hence, reflection becomes a pivotal point for Ignatius in the movement from experience to action, so much so that he consigns to the director or guide of persons engaged in the *Spiritual Exercises* primary responsibility for facilitating their progress in reflection.
- (26) For Ignatius, the vital dynamic of the *Spiritual Exercises* is the individual person's encounter with the Spirit of Truth. It is not surprising, therefore, that we find in his principles and directions for guiding others in the process of the *Spiritual Exercises* a perfect description of the pedagogical role of teacher as one whose job is not merely to inform but to help the student progress in the truth.⁴ If they are to use the *Ignatian Pedagogical Paradigm* successfully, teachers must be sensitive to their own experience, attitudes, opinions lest they impose their own agenda on their students. (Cf. paragraph #111)

⁴ This fundamental insight into the Ignatian Paradigm of the *Spiritual Exercises* and its implications for Jesuit education was explored by François Charmot, S.J., in *La Pédagogie des Jésuites: Ses principes - Son actualité* (Paris: Aux Editions Spes, 1943). "Further convincing information may be found in the first ten chapters of the directory of the *Spiritual Exercises*. Applied to education, they place in relief the pedagogical principle that the teacher is not merely to inform, but to help the student progress in the truth." (A note summarizing a section of the book in which Charmot describes the role of the teacher according to the Exercises, taken from an unofficial annotation and translation of sections of Charmot's work by Michael Kurimay, S.J.).

- 25) พลวัตพื้นฐานของ *การฝึกปฏิบัติชีวิต* ของนักบุญอิกญาซีโอคือ การเรียกร้องอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ไตร่ตรองโดยถ้อยคำ ซึ่งประสบการณ์ในการภาวนาของบุคคล เพื่อให้รู้แจ้งถึงที่ซึ่งพระจิตของพระเจ้าจะเป็นผู้นำทางไป นักบุญอิกญาซีโอเร่งเร้าให้ไตร่ตรองถึงประสบการณ์ของมนุษย์ว่าเป็นวิธีการที่สำคัญในการตรวจสอบความจริงแท้ของประสบการณ์นั้น เพราะหากปราศจากการไตร่ตรองอย่างสุขุมรอบคอบแล้ว สิ่งลวงตาที่พร้อมที่จะเกิดขึ้น และหากปราศจากการไตร่ตรองด้วยความระมัดระวังแล้ว ประสบการณ์ที่สำคัญของบุคคลอาจจะถูกละเลยไปหรือทำราวกับไม่ใช่สิ่งที่มีคุณค่าอย่างที่แท้จริง หลังจากที่ไตร่ตรองอย่างเพียงพอถึงประสบการณ์และการสร้างความรู้ภายใน (Appropriation*) จากความหมายและผลที่จะตามมาของสิ่งที่บุคคลกำลังศึกษาอยู่แล้วเท่านั้นที่จะทำให้นักบุญอิกญาซีโอสามารถจะพิจารณาเลือกแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมได้โดยอิสระและด้วยความมั่นใจอันจะส่งเสริมการเจริญเติบโตโดยครบสมบูรณ์ของบุคคลในฐานะมนุษย์ ดังนั้น การไตร่ตรองกลายเป็นจุดสำคัญยิ่งสำหรับนักบุญอิกญาซีโอ ในการขับเคลื่อนจากประสบการณ์ไปสู่การปฏิบัติ เมื่อมีความสำคัญมาก เช่นนั้น ท่านจึงมอบให้อยู่ในความดูแลของผู้ชี้แนะหรือผู้นำทางของบุคคลที่ทำ *การฝึกปฏิบัติชีวิต* โดยให้คำนึงถึงความรับผิดชอบที่สำคัญที่สุดในการสนับสนุนให้เกิดความก้าวหน้าในการไตร่ตรอง
- (26) สำหรับนักบุญอิกญาซีโอแล้ว พลวัตที่สำคัญของ *การฝึกปฏิบัติชีวิต* คือการที่แต่ละบุคคลประสบกับพระจิตเจ้าแห่งความจริง ดังนั้น เราจึงไม่ประหลาดใจเลยที่พบว่า หลักการและแนวทางของท่านนักบุญ ในการนำทางผู้อื่นให้เข้าสู่ *กระบวนการฝึกปฏิบัติชีวิต* เป็นคำอธิบายอย่างสมบูรณ์แบบต่อบทบาทด้านวิธีการสอนของครูในแง่ที่ว่า การสอนของครูนั้นมีได้เป็นเพียงการบอกให้รู้ แต่เป็นการช่วยเหลือให้นักเรียนก้าวหน้าในความจริง⁴ การที่ครูจะนำกระบวนการทัศนวิธีกาสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรองไปใช้ได้สำเร็จ ครูต้องเป็นผู้ที่รู้เท่าทันต่อประสบการณ์ ทัศนคติ และความคิดเห็นของตนเอง มิฉะนั้นแล้ว ครูอาจจะทำเพียงแค่นัดเยียดวิธีการของครูเองให้นักเรียนปฏิบัติตามเท่านั้น (เทียบ วรรค #111)

* ได้แก่การสร้างองค์ความรู้จากแหล่งที่มาทางสังคมและวัฒนธรรม และบูรณาการเข้ากับแบบแผนความรู้ต่างๆ ที่มีอยู่ก่อนแล้ว --Billett, S. (1998). Appropriation and ontogeny: identifying compatibility between cognitive and sociocultural contributions to adult learning and development. *International Journal of Lifelong Education*, 17(1), 21-34.

⁴ ความเข้าใจพื้นฐานต่อกระบวนการทัศนวิธีกาสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรองของ *การฝึกปฏิบัติชีวิต* และผลที่ตามมาต่อการศึกษายะสุอิตได้รับการสำรวจวิเคราะห์โดยฟรังซัวส์ ชาร์โมต์ เอส.เจ. (François Charnot, S.J.) ใน *La Pédagogie des Jésuites: Ses Principes - Son actualité* (Paris: Aux Editions SPES, 1943) “ข้อมูลที่น่าเชื่อถือเพิ่มเติมสามารถพบได้ในสลิปบทแรกของหนังสือ *การฝึกปฏิบัติชีวิต* ในการนำมาใช้กับการศึกษานั้น ข้อมูลเหล่านี้ได้วางแผนผังเกี่ยวกับหลักการของวิธีการสอนนี้ว่า ครูมิได้เป็นเพียงผู้บอกให้รู้ แต่เป็นผู้ช่วยให้นักเรียนก้าวหน้าในความจริง (บันทึกที่สรุปถึงตอนหนึ่งในหนังสือที่ชาร์โมต์ได้อธิบายเกี่ยวกับบทบาทของครูตามการฝึกปฏิบัติชีวิต ซึ่งถอดความมาจากบันทึกย่ออย่างไม่เป็นทางการ และคำแปลของตอนต่างๆ จากงานของชาร์โมต์โดยไมเคิล คูริเมย์, เอส.เจ.)

The Teacher-Learner Relationship

- (27) Applying, then, the Ignatian paradigm to the teacher-learner relationship in Jesuit education, it is the teacher's primary role to facilitate the growing relationship of the learner with truth, particularly in the matter of the subject being studied under the guiding influence of the teacher. The teacher creates the conditions, lays the foundations and provides the opportunities for the continual interplay of the student's EXPERIENCE, REFLECTION and ACTION to occur.

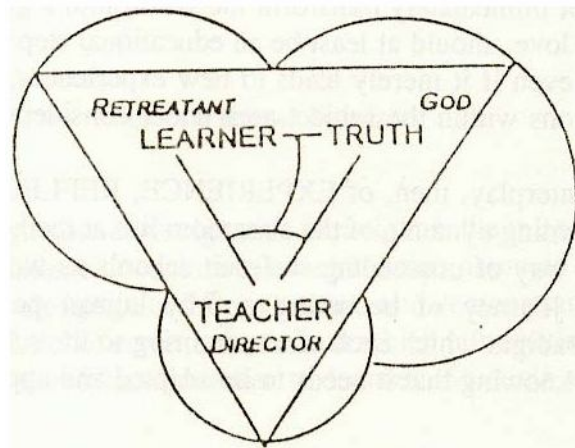
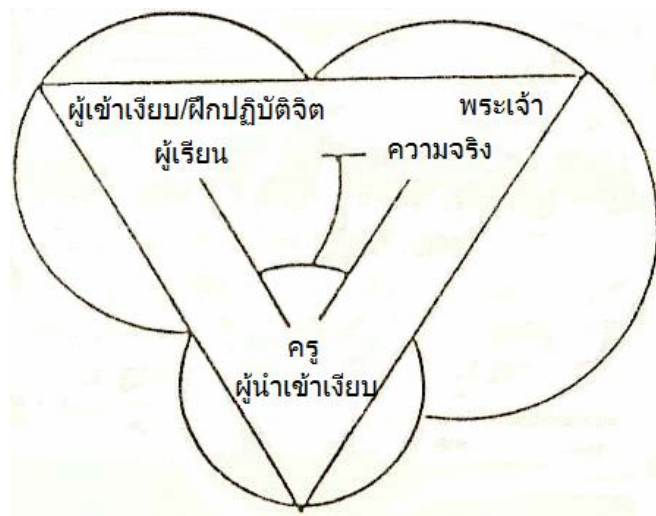

Figure 1 Ignatian Paradigm and the Teacher-Learner Relationship

ความสัมพันธ์ระหว่างครู-ผู้เรียน

- (27) ดังนั้น ในการนำกระบวนการทัศนวิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรองมาใช้กับความสัมพันธระหว่างครูกับผู้เรียนในการศึกษาเยสุอิตนั้น หน้าที่พื้นฐานของครูคือการเอื้ออำนวยให้ผู้เรียนเจริญเติบโตในความสัมพันธ์กับความจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในสาระของวิชาที่กำลังศึกษากันอยู่ โดยการนำทางของครู ครูเป็นผู้สร้างปัจจัยแวดล้อมวางรากฐาน และเปิดโอกาสสำหรับการตอบสนองซึ่งกันและกันอย่างต่อเนื่องของ ประสบการณ์ การไตร่ตรอง และการปฏิบัติ ของนักเรียน

รูปที่ 1. กระบวนการทัศนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรอง และความสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียน

- (28) Starting with EXPERIENCE, the teacher creates the conditions whereby students gather and recollect the material of their own experience in order to distill what they understand already in terms of facts, feelings, values, insights and intuitions they bring to the subject matter at hand. Later the teacher guides the students in assimilating new information and further experience so that their knowledge will grow in completeness and truth. The teacher lays the foundations for learning how to learn by engaging students in skills and techniques of REFLECTION. Here memory, understanding, imagination and feelings are used to grasp the essential meaning and value of what is being studied, to discover its relationship to other facets of human knowledge and activity, and to appreciate its implications in the continuing search for truth. Reflection should be a formative and liberating process that so shapes the consciousness of students --their habitual attitudes, values and beliefs as well as ways of thinking-- that they are impelled to move beyond knowing to ACTION. It is then the role of the teacher to see that the opportunities are provided that will challenge the imagination and exercise the will of the students to choose the best possible course of action to flow from and follow up on what they have learned. What they do as a result under the teacher's direction, while it may not immediately transform the world into a global community of justice, peace and love, should at least be an educational step in that direction and toward that goal even if it merely leads to new experiences, further reflections and consequent actions within the subject area under consideration.
- (29) The continual interplay, then, of EXPERIENCE, REFLECTION and ACTION in the teaching-learning dynamic of the classroom lies at the heart of an Ignatian pedagogy. It is our way of proceeding in Jesuit schools as we accompany the learner on his or her journey of becoming a fully human person. It is an Ignatian pedagogical paradigm which each of us can bring to the subjects we teach and programs we run, knowing that it needs to be adapted and applied to our own specific situations.

(28) เริ่มต้นจาก**ประสบการณ์** ครูสร้างปัจจัยแวดล้อมโดยให้นักเรียนรวบรวมและระลึกถึงข้อเท็จจริงจากประสบการณ์ของตน เพื่อกลั่นกรองสิ่งที่เข้าใจอยู่แล้วในแง่ของ ข้อเท็จจริง ความรู้สึก คุณค่า ความเข้าใจ และความหยิ่งงอที่พวกเขานำมาใช้กับประเด็นปัญหาที่อยู่ตรงหน้า จากนั้น ครูจะชี้แนะให้นักเรียนค่อยๆ ซึมซับเอาข้อมูลใหม่เข้ากับประสบการณ์ที่ได้รับเพิ่มเติม เพื่อให้ความรู้ของนักเรียนเติบโตขึ้นสู่ความครบสมบูรณ์และความจริง ครูจะวางรากฐานสำหรับการเรียนรู้ถึงวิธีการในการเรียน (Learning how to learn) โดยการฝึกนักเรียนให้มีทักษะและได้เทคนิคของการ**ไตร่ตรอง** ในที่นี้ ความจำ ความเข้าใจ จินตนาการ และความรู้สึก จะถูกใช้เพื่อให้เข้าใจถึงความหมายที่สำคัญ และคุณค่าของสิ่งที่กำลังเรียน เพื่อที่จะค้นพบความสัมพันธ์กับแง่มุมอื่นๆ ของความรู้และกิจกรรมต่างๆ ของมนุษย์ และเพื่อให้สำนึกถึงคุณค่าของสิ่งที่ตามมาจากการแสวงหาความจริงอย่างต่อเนื่อง การ**ไตร่ตรอง** ควรจะเป็นกระบวนการของการหล่อหลอมและการปลดปล่อย ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อจิตสำนึกของนักเรียน (อันได้แก่ทัศนคติที่เป็นนิสัย คุณค่าชีวิตและความเชื่อ รวมถึงวิธีการคิด) โดยที่พวกเขาได้รับการกระตุ้นให้ก้าวพ้นไปจากการรับรู้ (Knowing) ไปสู่ การกระทำ หลังจากนั้นบทบาทของครู ได้แก่ การไม่ยอมพลาดโอกาสมอบสิ่งที่ท้าทายต่อจินตนาการและการฝึกให้นักเรียนงุ่มง่าม ที่จะเลือกแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดที่จะเป็นไปได้ เพื่อให้ต่อยอด และติดตามผลของสิ่งที่พวกเขาได้เรียนรู้มา สิ่งที่นักเรียนกระทำอันเป็นผลที่เกิดขึ้นจากการนำทางของครู ในขณะที่อาจจะไม่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโลกให้เป็นประชาสังคมสังคมแห่งความยุติธรรมสันติภาพและความรักได้ในทันที แต่อย่างน้อยก็ควรจะเป็นอีกขั้นขั้นตอนหนึ่งของการศึกษาที่มีแนวทางและก้าวไปสู่เป้าหมายนั้น แม้ว่าสิ่งนี้จะเพียงการนำไปสู่ประสบการณ์ใหม่ต่างๆ การ**ไตร่ตรอง** ที่เพิ่มขึ้น และเป็นการกระทำอันเป็นผลสืบเนื่อง ภายในขอบเขตของประเด็นปัญหาที่นำมา**ไตร่ตรอง**

(29) ดังนั้น การตอบสนองซึ่งกันและกันอย่างต่อเนื่องของ**ประสบการณ์** การ**ไตร่ตรอง** และการ**ปฏิบัติ** ในพลวัตของการเรียนการสอนในห้องเรียน นับเป็นหัวใจของวิธีการสอนเพื่อให้**ไตร่ตรอง** นี่เป็นวิธีการดำเนินการของเราในโรงเรียนยุคสุด โดยการที่เราร่วมทางไปกับผู้เรียนในการเดินทางของเขาและเธอสู่ความเป็นมนุษย์ที่ครบสมบูรณ์ นี่คือการบวนทัศน์วิธีการสอนเพื่อให้เกิดการ**ไตร่ตรอง** ซึ่งเราแต่ละคนสามารถนำไปใช้ในสาระวิชาที่เราสอน และแผนการที่เราดำเนินการ โดยทราบดีว่าวิธีการนี้จำเป็นต้องได้รับการดัดแปลงและประยุกต์ให้เข้ากับสถานการณ์เฉพาะของพวกเราเอง

Ignatian Paradigm

- (30) An Ignatian paradigm of experience, reflection and action suggests a host of ways in which teachers might accompany their students in order to facilitate learning and growth through encounters with truth and explorations of human meaning. It is a paradigm that can provide a more than adequate response to critical educational issues facing us today. It is a paradigm with inherent potential for going beyond mere theory to become a practical tool and effective instrument for making a difference in the way we teach and in the way our students learn. The model of experience, reflection and action is not solely an interesting idea worthy of considerable discussion, nor is it simply an intriguing proposal calling for lengthy debate. It is rather a fresh yet familiar Ignatian paradigm of Jesuit education, a way of proceeding which all of us can confidently follow in our efforts to help students truly grow as persons of competence, conscience and compassion.

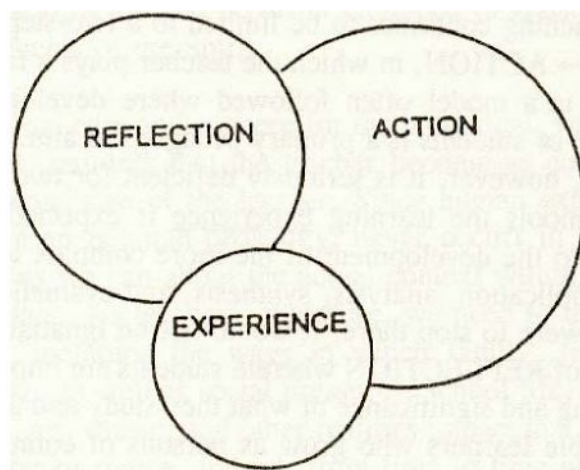
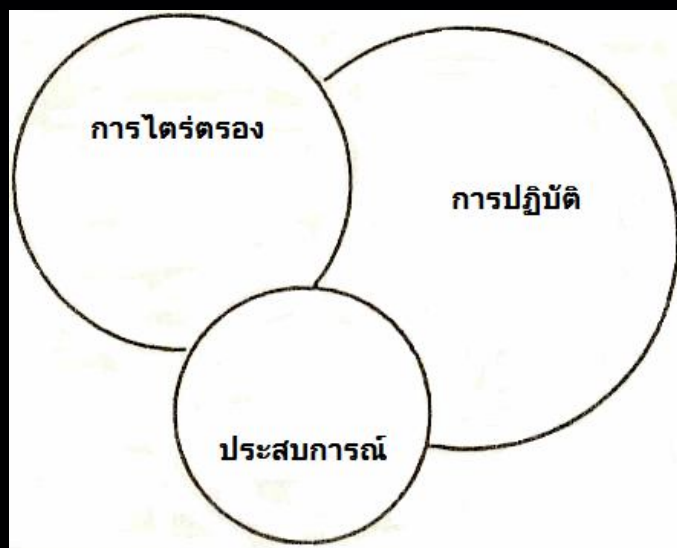

Figure 2. Ignatian Paradigm

(31) A critically important note of the Ignatian paradigm is the introduction of reflection as an essential dynamic. For centuries, education was assumed to consist primarily of accumulated knowledge gained from lectures and demonstrations.⁵ Teaching followed a primitive model of communications in which information is transmitted and knowledge is transferred from teacher to learner. Students experience a lesson clearly presented and thoroughly explained and the teacher calls for subsequent action on the part of students whereby they demonstrate, frequently reciting from memory, that what was communicated has, indeed, been successfully absorbed. While research over the past two decades has proven time and again, study after study, that effective learning occurs through the interaction of the learner with experience, still much of teaching continues to be limited to a two-step instructional model of EXPERIENCE → ACTION, in which the teacher plays a far more active role than the student.⁶ It is a model often followed where development of memorization skills on the part of students is a primary pedagogical aim. As a teaching model of Jesuit education, however, it is seriously deficient for two reasons:

⁵ The methodology of the lecture hall, in which the authority of the teacher (*magister*) as the dispenser of knowledge reigns supreme, became the predominant instructional model in many schools from the middle ages onward. The reading aloud of the lecture marked the "lectio" or lesson of the class which the student was subsequently expected to recall and defend. Advancements in the technology of printing eventually led to the greater availability of books for private reading and independent study. In more recent times, textbooks and materials written by professionals in the field and commercially published for the mass market of education have had a significant impact on classroom teaching. In many cases, the textbook has replaced the teacher as the primary authority on curriculum and teaching, so much so that textbook selection may be the most important pedagogical decision some teachers make. Coverage of the matter in terms of chapters and pages of text that students need to know to pass a test continues to be the norm in many instances. Often little thought is given to how knowledge and ideas reflected upon within the framework of a discipline might dramatically increase not only students' comprehension of the subject but also their understanding of and appreciation for the world in which they live.

⁶ One only needs to think of discipleship and apprenticeship to appreciate the fact that not all pedagogies have been so passive when it comes to the role of the learner.

- (31) ข้อสังเกตที่สำคัญอย่างยิ่งของกระบวนการทัศน์เพื่อให้เกิดการไตร่ตรองคือ การแนะนำถึงการไตร่ตรองที่เป็นผลวัดที่จะขาดเสียมิได้ หลายศตวรรษที่ผ่านมา เรามักจะคิดไปว่าการศึกษาโดยพื้นฐานประกอบไปด้วย การสะสมความรู้ที่ได้รับจากการบรรยายและการสาธิต⁵ การสอนจะดำเนินไปตามแบบจำลองดั้งเดิมของการสื่อสาร ซึ่งข้อมูลจะได้รับการถ่ายทอด และความรู้จะถูกถ่ายโอนจากครูไปสู่ผู้เรียน นักเรียนจะได้รับประสบการณ์จากบทเรียนที่ได้รับการนำเสนออย่างชัดเจน และได้รับการอธิบายอย่างละเอียดละออ และครูจะเรียกร้องให้มีการปฏิบัติตามหลัง(Subsequent action) จากส่วนของนักเรียน โดยที่นักเรียนจะต้องแสดงออก(ซึ่งมักจะผ่านทางการท่องจำ) เพื่อให้เห็นว่า สิ่งที่ได้ทำการถ่ายทอดไปนั้น ได้รับการซึมซับอย่างได้ผลโดยแท้จริงแล้ว ในขณะที่งานวิจัยในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมาได้พิสูจน์ครั้งแล้วครั้งเล่าผลงานการศึกษาขึ้นแล้วขึ้นเล่า แสดงให้เห็นว่า การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพคือ การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นผ่านการปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนกับประสบการณ์ การเรียนส่วนใหญ่ยังคงถูกจำกัดต่อไปด้วยรูปแบบกาชบรมลส์ สอนแบบสองชั้น จากประสบการณ์ → การปฏิบัติ ซึ่งครูมีบทบาทในเชิงรุกมากกว่านักเรียนมาก⁶ นี่เป็นแบบจำลองที่มักจะตามอย่างการพัฒนาทักษะในการจดจำให้กับนักเรียนซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายพื้นฐานของวิธีการสอนนี้ อย่างไรก็ตามด้วยความที่เป็นแบบจำลองของการสอนสำหรับการศึกษายุคสุด แบบจำลองนี้จึงเป็นสิ่งที่บกพร่องอย่างร้ายแรง ด้วยเหตุผลสองประการ ได้แก่

⁵ ระเบียบวิธี(Methodology) ของห้องบรรยาย ซึ่งอำนาจหน้าที่ของครูผู้สอน (Magister) ในฐานะของผู้แจกจ่ายความรู้ ถือเป็นอำนาจสูงสุด กลายเป็นแบบจำลองของวิธีการสั่งสอนอบรมที่มีอิทธิพลเหนือโรงเรียนจำนวนมากตั้งแต่ยุคกลางเป็นต้นมา การอ่านออกเสียงคำบรรยายถือเป็น “ชุดข้อมูล (lectio)” หรือบทเรียนในชั้นเรียนซึ่งนักเรียนได้รับการคาดหวังในภายหลังให้จดจำและปกป้องรักษาเอาไว้ ในที่สุดแล้ว ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการพิมพ์นำไปสู่การมีจำนวนหนังสือเพื่อการอ่านเป็นการส่วนตัวและเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองมากยิ่งขึ้น ในช่วงเวลาหลายปีที่ผ่านมาตำราเรียนและเอกสารประกอบการสอนที่เขียนขึ้นโดยผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นๆ และพิมพ์เผยแพร่ในเชิงพาณิชย์สำหรับตลาดการศึกษาในวงกว้าง ได้ส่งผลกระทบต่อความสำคัญต่อการเรียนการสอนในชั้นเรียน ในหลายกรณี ตำราเรียนได้เข้ามาแทนที่ครูในแง่ของอำนาจในการสั่งการพื้นฐานเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอนมากจนกระทั่งว่าการเลือกตำราเรียนอาจจะเป็นการตัดสินใจเกี่ยวกับวิธีการสอนที่สำคัญที่สุดที่ทำได้โดยครูบางคน ความครอบคลุมของเนื้อหาในแง่ของจำนวนบทและจำนวนหน้าของตำราเรียนที่นักเรียนจำเป็นต้องรู้เพื่อผ่านการทดสอบยังคงเป็นบรรทัดฐานในหลายกรณี บ่อยครั้งที่ไม่ค่อยมีการคิดค้นว่า การไตร่ตรองถึงความรู้และความคิดที่ได้เรียนรู้ภายในกรอบของวิชาต่างๆ อาจจะมีเพิ่มพูนไม่เพียงแต่ความเข้าใจของนักเรียนในเนื้อหาวิชาอย่างมากเท่านั้น แต่ยังสร้างความเข้าใจและการรู้ถึงคุณค่าของโลกที่พวกเขาอาศัยอยู่ด้วย

⁶ เราจำเป็นต้องคิดถึงความเป็นมนุษยนิยม และการเป็นลูกมีอฝีกหัด เพื่อที่จะเข้าใจความจริงที่ว่า วิธีการสอนทั้งหมดไม่ได้เป็นไปในเชิงรับเป็นอย่างมากเมื่อพิจารณาถึงบทบาทของผู้เรียน

- 1) In Jesuit schools the learning experience is expected to move beyond rote knowledge to the development of the more complex learning skills of understanding, application, analysis, synthesis, and evaluation.
- 2) If learning were to stop there, it would not be Ignatian. For it would lack the component of REFLECTION wherein students are impelled to consider the human meaning and significance of what they study and to integrate that meaning as responsible learners who grow as persons of competence, conscience and compassion.

Dynamics of the Paradigm

- (32) A comprehensive **Ignatian Pedagogical Paradigm** must consider the context of learning as well as the more explicitly pedagogical process. In addition, it should point to ways to encourage openness to growth even after the student has completed any individual learning cycle. Thus five steps are involved: **CONTEXT; EXPERIENCE; REFLECTION; ACTION; EVALUATION.**
- (33) **1. CONTEXT OF LEARNING:** Before Ignatius would begin to direct a person in the *Spiritual Exercises*, he always wanted to know about their predispositions to prayer, to God. He realized how important it was for a person to be open to the movements of the Spirit, if he or she was to draw any fruit from the journey of the soul to be begun. And based upon this pre-retreat knowledge Ignatius made judgments about readiness to begin, whether a person would profit from the complete *Exercises* or an abbreviated experience.

- 1) ในโรงเรียนหยุด ประสบการณ์ในการเรียนรู้ควรจะเคลื่อนไปไกลเกินกว่าความรู้ที่ได้จากการท่องจำเพียงอย่างเดียว ไปสู่การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่ซับซ้อนมากขึ้นในด้านความเข้าใจ การประยุกต์ใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการประเมินผล
- 2) หากการเรียนรู้หยุดอยู่เพียงเท่านี้ นั่นไม่ใช่วิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรอง เนื่องจากขาดองค์ประกอบของ การไตร่ตรอง ซึ่งนักเรียนจะได้รับการจูงใจให้พิจารณาถึงความหมายของสาระนั้นต่อความเป็นมนุษย์และความสำคัญของสิ่งที่พวกเขากำลังศึกษา และสามารถบูรณาการความหมายนั้นอย่างผู้เรียนที่มีความรับผิดชอบ ซึ่งจะเติบโตขึ้นเป็นบุคคลผู้มีความสามารถ มีมโนธรรม และมีความรักเมตตา

พลวัตของกระบวนการทัศน์

- (32) กระบวนการทัศน์วิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรองที่ครอบคลุมกว้างขวาง จะต้องคำนึงถึงบริบทของการเรียนรู้ด้วย เช่นเดียวกับที่คำนึงถึงขั้นตอนวิธีการสอนที่ชัดเจนยิ่งขึ้น นอกจากนี้ กระบวนการทัศน์นี้ยังควรมุ่งไปสู่วิธีการในการสนับสนุนให้มีการเปิดกว้างต่อการเจริญเติบโต ถึงแม้ว่าจะเป็นช่วงหลังจากที่นักเรียนได้กระทำสำเร็จตามวัฏจักรของการเรียนรู้แล้วก็ตาม ด้วยเหตุนี้ ขั้นตอนที่เกี่ยวข้องมีห้าขั้นตอนได้แก่ **บริบท ประสบการณ์ การไตร่ตรอง การปฏิบัติ และการประเมินผล**
- (33) 1. **บริบทของการเรียนรู้:** ก่อนที่นักบุญอิกญาซิโจะเริ่มต้นแนะนำบุคคลผู้หนึ่งเข้าสู่ การฝึกปฏิบัติชีวิต ท่านต้องการที่จะทราบถึงความโน้มเอียงที่บุคคลผู้นั้นมีต่อการภาวนาและต่อพระเจ้าเสมอ ท่านตระหนักถึงความสำคัญในการที่บุคคลจะเปิดรับต่อการทำงานของพระจิตเจ้า หากเขาหรือเธอต้องการบรรลุผลสำเร็จจากการเดินทางของจิตวิญญาณที่กำลังจะเริ่มต้นขึ้น โดยอาศัยพื้นฐานของความรู้ก่อนการเข้าฝึกทางจิตใจนี้ นักบุญอิกญาซิโจะประเมินถึงความพร้อมก่อนที่จะเริ่มต้นว่า บุคคลผู้นั้นจะได้รับประโยชน์มากกว่าจาก การฝึก โดยครบสมบูรณ์ หรือจากการได้รับประสบการณ์แบบย่อ

- (34) In the *Spiritual Exercises* Ignatius makes the point that the experiences of the retreatant should always give shape and context to the exercises that are being used. It is the responsibility of the director, therefore, not only to select those exercises that seem most worthwhile and suitable but to modify and adjust them in order to make them directly applicable to the retreatant. Ignatius encourages the director of the *Spiritual Exercises* to become as familiar as possible beforehand with the life experience of the retreatant so that, during the retreat itself, the director will be better equipped to assist the retreatant in discerning movements of the Spirit.
- (35) Similarly, personal care and concern for the individual, which is a hallmark of Jesuit education, requires that the teacher become as conversant as possible with the life experience of the learner. Since human experience, always the starting point in an Ignatian pedagogy, never occurs in a vacuum, we must know as much as we can about the actual context within which teaching and learning take place. As teachers, therefore, we need to understand the world of the student, including the ways in which family, friends, peers, youth culture and mores as well as social pressures, school life, politics, economics, religion, media, art, music, and other realities impact that world and affect the student for better or worse. Indeed, from time to time we should work seriously with students to reflect on the contextual realities of both our worlds. What are forces at work in them? How do they experience those forces influencing their attitudes, values and beliefs, and shaping our perceptions, judgments and choices? How do world experiences affect the very way in which students learn, helping to mold their habitual patterns of thinking and acting? What practical steps can they and are they willing to take to gain greater freedom and control over their destinies?

(34) ในหนังสือ *การฝึกปฏิบัติชีวิต* นักบุญอิกญาซีโอได้แสดงความคิดเห็นว่า ประสบการณ์ของผู้เข้าเฝ้า (Retreatant) ควรจะเป็นเครื่องกำหนดรูปแบบและบริบทที่จะนำมาใช้ในการฝึกเสมอ ดังนั้น ผู้นำเข้าเฝ้าจึงมีหน้าที่รับผิดชอบไม่เพียงเฉพาะแต่จะเลือกวิธีการฝึกที่ดูเหมือนจะคุ้มค่าและเหมาะสมที่สุด แต่จะดัดแปลงและปรับการฝึกเพื่อที่จะทำให้การฝึกใช้ได้โดยตรงกับผู้เข้าเฝ้าคนนั้น นักบุญอิกญาซีโอสนับสนุนให้ผู้นำการเข้าเฝ้าเพื่อ *การฝึกปฏิบัติชีวิต* ทำความคุ้นเคยกับประสบการณ์ชีวิตของผู้เข้าเฝ้าให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ก่อน เพื่อที่ในระหว่างการเข้าเฝ้านั้น ผู้นำเข้าเฝ้าจะมีเครื่องมือครบครันเพื่อที่จะช่วยผู้เข้าเฝ้าให้สามารถพิจารณาแยกแยะการทำงานของพระจิตเจ้าได้

(35) ในทำนองเดียวกัน ความใส่ใจส่วนตัวและความห่วงใยต่อแต่ละบุคคล เป็นลักษณะเด่นของการศึกษาเยสุอิต ซึ่งเรียกร้องให้ครูรู้จักคุ้นเคยกับประสบการณ์ชีวิตของผู้เรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ทั้งนี้เนื่องจากประสบการณ์ของมนุษย์มักจะเป็นจุดเริ่มต้นสำหรับวิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรองเสมอโดยสิ่งนี้จะไม่เกิดขึ้นหากความว่างเปล่า เราจะต้องรู้ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้เกี่ยวกับบริบทที่เกิดขึ้นจริงภายในสถานที่ซึ่งใช้ในการสอนและการเรียน ดังนั้นในฐานะที่เป็นครู เราต้องเข้าใจโลกของนักเรียน รวมถึง ในเรื่องที่ครอบคลุม เพื่อน เพื่อนในวงสังคม วัฒนธรรมของเยาวชน และสิ่งอื่นๆ นอกเหนือจากนั้น เช่นเดียวกับ แรงกดดันทางสังคมชีวิตในโรงเรียนการเมือง เศรษฐกิจ ศาสนา สื่อ ศิลปะ ดนตรี และความเป็นจริงอื่นๆ ที่มีผลกระทบต่อโลก และส่งผลกระทบต่อนักเรียนทั้งในทางที่ดีขึ้นหรือแย่ลง อันที่จริง เราควรจะร่วมกับนักเรียนทำการไตร่ตรองอย่างจริงจังเป็นครั้งคราวเพื่อให้เห็นถึงความจริงตามบริบททั้งในโลกของเราและของนักเรียน อะไรเป็นแรงผลักดันภายในตัวของนักเรียน? นักเรียนมีประสบการณ์อย่างไรต่อแรงผลักดันส่งผลกระทบต่อทัศนคติ คุณค่าชีวิต และความเชื่อ และก่อให้เกิดการรับรู้ การตัดสินใจ และทางเลือกของเรา? ประสบการณ์ต่อโลกส่งผลต่อวิธีการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างไร มีส่วนช่วยในการหล่อหลอมลักษณะการคิดและการกระทำจนเป็นนิสัยได้อย่างไร? อะไรคือขั้นตอนการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมซึ่งนักเรียนสามารถทำได้ และเต็มใจที่จะทำ เพื่อให้ได้วิสัยทัศน์มากขึ้น และสามารถควบคุมชะตาชีวิตของพวกเขาเองได้?

- (36) For such a relationship of authenticity and truth to flourish between teacher and student, mutual trust and respect that grows out of a continuing experience of the other as a genuine companion in learning is required. It means, too, being keenly conscious of and sensitive to the institutional environment of the school or learning center; being alert as teachers and administrators to the complex and often subtle network of norms, expectations, behaviors and relationships that create an atmosphere for learning.
- (37) Praise, reverence and service should mark the relationship that exists not only between teachers and students but among all members of the school community. Ideally Jesuit schools should be places where people are believed in, honored and cared for; where the natural talents and creative abilities of persons are recognized and celebrated; where individual contributions and accomplishments are appreciated; where everyone is treated fairly and justly; where sacrifice on behalf of the economically poor, the socially deprived, and the educationally disadvantaged is commonplace; where each of us finds the challenge, encouragement and support we need to reach our fullest individual potential for excellence; where we help one another and work together with enthusiasm and generosity, attempting to model concretely in word and action the ideals we uphold for our students and ourselves.
- (38) **Teachers, as well as other members of the school community, therefore, should take account of:**
- a) **the real context of a student's life** which includes family, peers, social situations, the educational institution itself, politics, economics, cultural climate, the ecclesial situation, media, music and other realities. All of these have an impact on the student for better or worse. From time to time it will be useful and important to encourage students to reflect on the contextual factors that they experience, and how they affect their attitudes, perceptions, judgments, choices. This will be especially important when students are dealing with issues that are likely to evoke strong feelings.

- (36) เพื่อให้ความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นและเป็นจริงเจริญงอกงามขึ้นได้ในระหว่างครูกับนักเรียนจำเป็นจะต้องมีความไว้วางใจซึ่งกันและกันและความเคารพนับถือที่เติบโตขึ้นจากประสบการณ์อย่างต่อเนื่องจากอีกฝ่ายหนึ่งในฐานะของเพื่อนแท้ในการเรียนรู้ อีกทั้งยังหมายความถึง การรับรู้ อย่างเนียบคมและอ่อนไหวต่อสภาพแวดล้อมแบบสถาบันในโรงเรียนหรือศูนย์การเรียนรู้ การตื่นตัวในฐานะของครูผู้สอนและผู้บริหารต่อความซับซ้อน และบ่อยครั้งต่อเครือข่ายของบรรทัดฐานที่ลึกซึ้งต่อความคาดหวัง พฤติกรรม และความสัมพันธ์ที่สร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้
- (37) การยกย่องเชิดชู ความเคารพ และการรับใช้ เป็นเครื่องหมายแห่งความสัมพันธ์ที่ดำรงอยู่ไม่เพียงแต่เฉพาะระหว่างครูกับนักเรียน แต่กับหมู่สมาชิกทุกคนในชุมชนโรงเรียน โรงเรียนหยุดชีวิตในอุดมคติควรจะเป็นสถานที่ที่ผู้คนมีความเชื่อมั่น ให้เกียรติ และดูแลเอาใจใส่ เป็นที่ซึ่งพรสวรรค์ตามธรรมชาติและความสามารถในทางสร้างสรรค์ของบุคคลจะได้รับการยอมรับและชื่นชม เป็นที่ซึ่งผลงานและความสำเร็จของแต่ละบุคคลได้รับการยกย่อง เป็นที่ซึ่งทุกคนได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมและเท่าเทียมกัน เป็นที่ซึ่งมีกาสนิสัยสละเพื่อคนยากจนทางเศรษฐกิจ ผู้ถูกสังคมทอดทิ้ง และผู้รอโอกาสทางการศึกษาที่เห็นได้ชัดที่ ทั่วไปเป็นที่ซึ่งเราแต่ละคนจะพบกับความท้าทาย การให้กำลังใจ และการสนับสนุนที่จำเป็น เพื่อให้บรรลุถึงศักยภาพสูงสุดแห่งความเป็นเลิศของแต่ละคน เป็นที่ซึ่งเราช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และทำงานร่วมกันด้วยความกระตือรือร้นและความเอื้ออาทร โดยพยายามที่จะสร้างต้นแบบอย่างเป็นทางการด้วยคำพูดและการกระทำ จากอุดมคติต่างๆ ที่เรายกย่องเชิดชูสำหรับนักเรียนของเราและตัวของพวกเราเอง
- (38) **ดังนั้น ครู รวมถึงสมาชิกคนอื่น ๆ ของชุมชนโรงเรียน จึงควรคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้**
- ก) **บริบทที่แท้จริงของชีวิตนักเรียน** ซึ่งรวมถึง ครอบครัว เพื่อนในวงสังคม สถานการณ์ทางสังคม สถาบันการศึกษาเอง การเมือง เศรษฐกิจ บรรยากาศทางวัฒนธรรม สถานการณ์ของพระศาสนจักร สื่อ ดนตรี และความเป็นจริงอื่นๆ สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดส่งผลกระทบต่อนักเรียน ไม่ใช่ในทางที่ดีกว่าก็ในทางที่แย่ลง ในบางครั้งบางคราว การส่งเสริมให้นักเรียนได้ไตร่ตรองถึงปัจจัยแวดล้อมที่พวกเขาได้ประสบ และไตร่ตรองถึงผลกระทบของปัจจัยเหล่านี้ต่อทัศนคติ การรับรู้ การตัดสินใจ และทางเลือกของพวกเขาจะเป็นประโยชน์และเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ สิ่งนี้จะเป็นพิเศษเมื่อนักเรียนจะต้องจัดการกับประเด็นปัญหาที่มักจะก่อให้เกิดความรู้สึกที่รุนแรง

- (39) b) **the socio-economic, political and cultural context** within which a student grows can seriously affect his or her growth as a person for others. For example, a culture of endemic poverty usually negatively affects students' expectations about success in studies; oppressive political regimes discourage open inquiry in favor of their dominating ideologies. These and a host of other factors can restrict the freedom which Ignatian pedagogy encourages.
- (40) c) **the institutional environment of the school or learning center**, i.e. the complex and often subtle network of norms, expectations and especially relationships that create the atmosphere of school life. Recent study of Catholic schools highlights the importance of a positive school environment. In the past, improvements in religious and value education in our schools have usually been sought in the development of new curricula, visual aids and suitable textbook materials. All of these developments achieve some results. Most, however, achieve far less than they promised. The results of recent research suggest that the climate of the school may well be the pre-condition necessary before value education can even begin, and that much more attention needs to be given to the school environment in which the moral development and religious formation of adolescents takes place. Concretely, concern for quality learning, trust, respect for others despite differences of opinion, caring, forgiveness and some clear manifestation of the school's belief in the Transcendent distinguish a school environment that assists integral human growth. A Jesuit school is to be a face-to-face faith community of learners in which an authentic personal relationship between teachers and students may flourish. Without such a relation much of the unique force of our education would be lost. For an authentic relationship of trust and friendship between teacher and student is an indispensable dispositive condition for any growth in commitment to values. Thus *alumnorum cura personalis*, i.e., a genuine love and personal care for each of our students, is essential for an environment that fosters the Ignatian pedagogical paradigm proposed.

- (39) ข) **บริบททางสังคมเศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรม** ซึ่งเป็นสภาพที่นักเรียนเติบโตขึ้นมา สามารถส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้เติบโตของพวกเขา ในแง่ของการเป็นบุคคลเพื่อผู้อื่น ตัวอย่างเช่น วัฒนธรรมแห่งความยากจนเฉพาะท้องถิ่นมักจะส่งผลกระทบต่อในทางลบต่อความคาดหวังของนักเรียนต่อความสำเร็จในการศึกษา ระบบการเมืองที่ปกครองอย่างกดขี่จะขัดขวางไม่ให้มีการโต้เถียงอย่างเปิดเผยเพราะให้ความสำคัญมากกว่ากับอุดมการณ์ที่จะมีอำนาจครอบงำ สิ่งเหล่านี้และปัจจัยอื่นๆ อีกมากมาย อาจจะทำให้จิตวิญญาณ ซึ่งเป็นสิ่งที่วิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรองต้องการจะส่งเสริม
- (40) ค) **สภาพแวดล้อมแบบสถาบันของโรงเรียนหรือศูนย์การเรียนรู้** นั่นคือโครงข่ายของบรรทัดฐานที่ซับซ้อนและมักจะละเอียดอ่อน ความคาดหวัง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งความสัมพันธ์ที่สร้างบรรยากาศของชีวิตในโรงเรียน ผลการศึกษาเมื่อไม่นานมานี้เกี่ยวกับโรงเรียนคาทอลิกนั้นให้เห็นถึงความสำคัญของสภาพแวดล้อมของโรงเรียนในเชิงบวก ในอดีต การปรับปรุงการศึกษาด้านคุณค่าศาสนาและคุณค่าชีวิตในโรงเรียนมักจะมุ่งไปที่การพัฒนาหลักสูตรใหม่ โสตทัศนูปกรณ์ และเอกสารตำราเรียนที่เหมาะสม การพัฒนาทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้สามารถบรรลุผลได้ในระดับหนึ่ง อย่างไรก็ตาม การพัฒนาส่วนใหญ่ประสบความสำเร็จน้อยกว่าที่คาดหวังเอาไว้ ผลการวิจัยล่าสุดแสดงให้เห็นว่าบรรยากาศของโรงเรียนอาจเป็นเงื่อนไขเบื้องต้น (Pre-condition) ที่จำเป็นอย่างที่สุดที่จะต้องเกิดขึ้นก่อนที่จะเริ่มดำเนินงานทางด้านคุณค่าศึกษา (Value Education) และเราต้องให้ความสนใจเพิ่มมากขึ้นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ที่ซึ่งการพัฒนาทางด้านศีลธรรมและการหล่อหลอมอบรมทางด้านศาสนาให้กับวัยรุ่นดำเนินไป หากจะกล่าวอย่างเป็นรูปธรรม ความสนใจต่อการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ ความไว้วางใจ ความเคารพนับถือต่อผู้อื่น แม้จะมีความแตกต่างกันในแง่ของความคิดเห็น ความเอาใจใส่ การให้อภัย และการแสดงออกอย่างชัดเจนถึงความเชื่อของโรงเรียนต่อโลกุตรธรรม (Transcendent) ทำให้เห็นถึงความแตกต่างของสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ที่เอื้ออำนวยต่อการเจริญเติบโตของมนุษย์อย่างครบสมบูรณ์ โรงเรียนเยสุอิตจะต้องเป็นชุมชนแห่งความเชื่อสำหรับผู้เรียนที่ซึ่งความเชื่อพัฒนาจากความสัมพันธ์ส่วนบุคคลที่แท้จริงระหว่างครูและนักเรียนที่เจริญงอกงามขึ้น หากปราศจากซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าว พลังอันเป็นเอกลักษณ์ของการศึกษาของเราจะสูญหายไป ทั้งนี้ เนื่องจากความสัมพันธ์ที่แท้จริงแห่งความไว้วางใจและมิตรภาพ ระหว่างครูกับนักเรียนเป็นสภาพเงื่อนไขเบื้องต้นที่จะขาดเสียมิได้ สำหรับการเติบโตในการอุทิศตนเพื่อคุณค่าต่างๆ ดังนั้น การดูแลนักเรียนเป็นรายบุคคล (*alumnorum cura personalis*) กล่าวคือ ความรักแท้ และการเอาใจใส่ดูแลส่วนบุคคลต่อนักเรียนแต่ละคน จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการสร้างสภาพแวดล้อมที่จะทำนุบำรุงส่งเสริม กระบวนทัศน์วิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรองที่ได้นำเสนอนี้

(41) d) **what previously acquired concepts students bring with them to the start of the learning process.** Their points of view and the insights that they may have acquired from earlier study or picked up spontaneously from their cultural environment, as well as their feelings, attitudes, and values regarding the subject matter to be studied form part of the real context for learning.

(42) 2. **EXPERIENCE** for Ignatius meant "to taste something internally." In the first place this calls for knowing facts, concepts, principles. This requires one to probe the connotation and overtones of words and events, to analyze and evaluate ideas, to reason. Only with accurate comprehension of what is being considered can one proceed to valid appreciation of its meaning. But Ignatian experience goes beyond a purely intellectual grasp. Ignatius urges that the whole person mind, heart and will should enter the learning experience. He encourages use of the imagination and the feelings as well as the mind in experience. Thus affective as well as cognitive dimensions of the human person are involved, because without internal feeling joined to intellectual grasp, learning will not move a person to action. For example, it is one thing to assent to the truth that God is Father or Parent. But for this truth to live and become effective, Ignatius would have us feel the tenderness with which the Father of Jesus loves us and cares for us, forgives us. And this fuller experience can move us to realize that God shares this love with all of our brothers and sisters in the human family. In the depths of our being we may be impelled to care for others in their joys and sorrows, their hopes, trials, poverty, unjust situations and to want to do something for them. For here the heart as well as the head, the human person is involved.

- (41) ง) อะไรคือแนวคิดที่นักเรียนได้เรียนรู้ และรับเอาไว้ก่อนที่จะเริ่มเข้าสู่กระบวนการเรียนรู้ มุมมองของพวกเขาและความเข้าใจลึกซึ้ง ที่นักเรียนอาจจะได้มาจากการศึกษาที่ได้รับมาก่อนหน้านี้ หรือรับเอามาโดยไม่ได้ตั้งใจจากสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมของพวกเขา รวมถึง ความรู้สึก ทักษะ และคุณค่าชีวิตที่เกี่ยวกับเรื่องที่จะศึกษา เป็นองค์ประกอบของบริบทที่แท้จริงสำหรับการเรียนรู้
- (42) 2. ประสบการณ์ สำหรับนักบุญอิกญาซีโอแล้ว หมายถึง “การลึ้มรสเข้าไปถึงภายใน” ประการแรก สิ่งนี้เรียกร้องให้รู้ถึงความจริง แนวคิด หลักการ สิ่งนี้เรียกร้องให้บุคคลต้องตรวจสอบถึงความหมายโดยนัยและความหมายรองของคำพูดและเหตุการณ์ต่างๆ ให้วิเคราะห์และประเมินความคิด และให้เหตุผล ด้วยความเข้าใจต่อสิ่งที่กำลังพิจารณาอย่างถูกต้องเท่านั้นที่จะทำให้บุคคลผู้หนึ่งสามารถที่จะเข้าใจถึงความหมายอย่างสมเหตุสมผล แต่ประสบการณ์ของนักบุญอิกญาซีโอมีความหมายไกลเกินกว่าความเข้าใจทางด้านสติปัญญาแต่เพียงอย่างเดียว นักบุญอิกญาซีโอเร่งเร้าให้ความเป็นบุคคลที่ ทรบ ที่ จิตใจ หัวใจ และปณิธาน มีส่วนในประสบการณ์การเรียนรู้ ท่านนักบุญส่งเสริมให้ใช้จินตนาการและความรู้สึก รวมถึงจิตใจกับประสบการณ์ ดังนั้น ทั้งจิตพิสัยและพุทธิพิสัยจึงมีส่วนร่วมด้วย เพราะหากไม่มีความรู้สึกภายในร่วมกับความเข้าใจทางสติปัญญาแล้ว การเรียนรู้ก็ไม่อาจจะกระตุ้นให้บุคคลลงมือปฏิบัติได้ ตัวอย่างเช่น การยอมรับความจริงด้วยปัญญาว่าพระเจ้าเป็นพระบิดาหรือเป็นผู้ปกครอง เป็นเรื่องหนึ่ง แต่การที่ความจริงนี้จะดำรงอยู่และบังเกิดผล นักบุญอิกญาซีโออยากจะทำให้เราสัมผัสถึงความอ่อนโยนที่พระบิดาแห่งพระเยซูเจ้าทรงรักเราและทรงเอาใจใส่ดูแลเรา รวมทั้งให้อภัยเรา ด้วยประสบการณ์ที่เต็มเปี่ยมกว่านี้จะโน้มนำให้เราตระหนักว่า พระเจ้าทรงแบ่งปันความรักนี้กับบรรดาพี่น้องชายหญิงของเราทั้งมวลในครอบครัวแห่งมนุษยชาติ ในส่วนลึกแห่งการดำรงอยู่ของเรา เราอาจจะได้รับการกระตุ้นให้เอาใจใส่ดูแลผู้อื่น ในความสุขและความทุกข์ ความหวังของพวกเขา การประจัญทตลอดต่างๆ ความยากจน สถานการณ์ที่ไม่ยุติธรรม และเกิดการที่ต้องการที่จะทำบางสิ่งบางอย่างเพื่อบุคคลเหล่านี้ ด้วยวิธีนี้เองที่หัวใจและสมองของมนุษย์จะได้เข้ามามีส่วนร่วมด้วย

- (43) **Thus we use the term EXPERIENCE to describe any activity in which in addition to a cognitive grasp of the matter being considered, some sensation of an affective nature** is registered by the student. In any experience, data is perceived by the student cognitively. Through questioning, imagining, investigating its elements and relationships, the student organizes this data into a whole or a hypothesis. "What is this?" "Is it like anything I already know?" "How does it work?" And even without deliberate choice there is a concomitant affective reaction, e.g., "I like this"... "I'm threatened by this;" "I never do well in this sort of thing"... "It's interesting"... "Ho hum, I'm bored".
- (44) At the beginning of new lessons, teachers often perceive how students' feelings can move them to grow. For it is rare that a student experiences something new in studies without referring it to what he or she already knows. New facts, ideas, viewpoints, theories often present a challenge to what the student understands at that point. This calls for growth --a fuller understanding that may modify or change what had been perceived as adequate knowledge. Confrontation of new knowledge with what one has already learned cannot be limited simply to memorization or passive absorption of additional data, especially if it does not exactly fit what one knows. It disturbs a learner to know that he does not fully comprehend. It impels a student to further probing for understanding --analysis, comparison, contrast, synthesis, evaluation--all sorts of mental and/or psychomotor activities wherein students are alert to grasp reality more fully.

- (43) ดังนั้นเราจะใช้คำว่า ประสบการณ์ เพื่ออธิบายถึงกิจกรรมใด ๆ ที่นอกจากความเข้าใจด้วยสติปัญญาต่อเรื่องที่น่ามาพิจารณาเกิดขึ้นแล้ว ความรู้สึกตามธรรมชาติด้านอารมณ์ ของนักเรียนก็เกิดขึ้นด้วยในประสบการณ์หนึ่งๆ นักเรียนจะรับรู้ข้อมูลโดยอาศัยปัญญาที่มีกระบวนการคิด ด้วยการตั้งคำถาม จินตนาการ การตรวจสอบองค์ประกอบ และความสัมพันธ์ ทำให้นักเรียนประมวลข้อมูลเหล่านี้เข้าด้วยกันทั้งหมดหรือตั้งเป็นสมมติฐาน “สิ่งนี้คืออะไร?” “สิ่งนี้เป็นเหมือนกับสิ่งที่ฉันรู้จักอยู่แล้วหรือไม่?” “สิ่งนี้ทำงานอย่างไร?” และถึงแม้จะปราศจากซึ่งทางเลือกที่ได้กระทำอย่างรอบคอบแล้วก็ตาม แต่ก็ยังมีปฏิกิริยาทางอารมณ์ที่เกิดขึ้นพร้อมกันตัวอย่างเช่น “ฉันชอบสิ่งนี้” ... “ฉันถูกคุกคามด้วยสิ่งนี้” หรือ “ฉันไม่เคยทำเรื่องแบบนี้ได้ดีเลย ... “เรื่องนี้น่าสนใจ” ... “เฮ้อ.. ฉันเบื่อ”
- (44) เมื่อเริ่มต้นบทเรียนใหม่ ครูมักจะรับรู้ได้ว่าความรู้สึกของนักเรียนสามารถที่จะผลักดันให้พวกเขาเติบโตขึ้นได้อย่างไร ด้วยเหตุที่ไม่บ่อยนักที่นักเรียนจะได้ประสบการณ์จากการเรียนสิ่งใหม่ๆ โดยไม่ต้องอ้างถึงสิ่งที่พวกเขาารู้อยู่แล้ว ข้อเท็จจริง ความคิด มุมมอง ทฤษฎีใหม่ๆ มักจะมอบความท้าทายต่อสิ่งที่นักเรียนเข้าใจในขณะนั้น สิ่งนี้เรียกร้องให้มีการเจริญเติบโตต่อไป มีความเข้าใจอันต้องแท้จริงขึ้น ที่อาจจะดัดแปลงหรือเปลี่ยนสิ่งที่เคยรับรู้กันว่าเป็นความรู้ที่เพียงพอแล้ว การเผชิญหน้ากับความรู้นี้ใหม่ด้วยสิ่งที่บุคคลได้เรียนรู้มาแล้ว จะต้องไม่ถูกจำกัดอยู่แต่เพียงการท่องจำ หรือการซึมซับข้อมูลเพิ่มเติมอย่างเป็นผู้รับเท่านั้นโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าหากสิ่งนี้ไม่ตรงกันกับสิ่งที่บุคคลนั้นได้เรียนรู้มาก่อน สิ่งนี้จะทำให้ผู้เรียนขัดข้องหมองใจเมื่อรู้ตัวว่ายังไม่เข้าใจอย่างสมบูรณ์ มันจะผลักดันให้นักเรียนตรวจสอบเพิ่มเติมเพื่อให้เข้าใจ – วิเคราะห์ เปรียบเทียบ หาข้อแตกต่าง สังเคราะห์ ประเมินผล – ทุกประเภทของกิจกรรมทางปัญญา และ/หรือทักษะพิสัย ซึ่งนักเรียนเตรียมพร้อมที่จะเข้าใจความเป็นจริงมากขึ้นอย่างเต็มที่

(45) **Human experience** may be either **direct or vicarious**:

- Direct

It is one thing to read a newspaper account of a hurricane striking the coastal towns of Puerto Rico. You can know all the facts: windspeed, direction, numbers of persons dead and injured, extent and location of physical damage caused. This cognitive knowing, however, can leave the reader distant and aloof to the human dimensions of the storm. It is quite different to be out where the wind is blowing, where one feels the force of the storm, senses the immediate danger to life, home, and all one's possessions, and feels the fear in the pit of one's stomach for one's life and that of one's neighbors as the shrill wind becomes deafening. It is clear in this example that direct experience usually is fuller, more engaging of the person. **Direct experience** in an academic setting usually occurs in interpersonal experiences such as conversations or discussions, laboratory investigations, field trips, service projects, participation in sports, and the like.

- Vicarious

But in studies direct experience is not always possible. Learning is often achieved through **vicarious experience** in reading, or listening to a lecture. In order to involve students in the learning experience more fully at a human level, teachers are challenged to stimulate students' imagination and use of the senses precisely so that students can enter the reality studied more fully. Historical settings, assumptions of the times, cultural, social, political and economic factors affecting the lives of people at the time of what is being studied need to be filled out. Simulations, role playing, use of audio visual materials and the like may be helpful.

(45) **ประสบการณ์ของมนุษย์** อาจจะเป็นได้ทั้งทางตรง หรือจากการบอกเล่าจากผู้อื่น

- ทางตรง

การอ่านรายงานข่าวจากหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับ พายุเฮอริเคนถล่มเมืองชายฝั่งของเปอร์โตริโก นั้น เป็นแบบหนึ่ง เราจะสามารถทราบถึงข้อเท็จจริงต่าง ๆ ทั้งหมดที่ ความสำเร็จลม ทิศทาง จำนวนของผู้คนที่เสียชีวิตและได้รับบาดเจ็บ ขอบเขตและตำแหน่งที่ตั้งของพื้นที่ได้รับความเสียหายทางกายภาพ อย่างไรก็ตาม กระบวนการรับรู้นี้ปล่อยให้ผู้อ่านอยู่ห่างไกลและโดดเดี่ยวจากมิติด้านมนุษย์ของพายุ สิ่งนี้ย่อมแตกต่างออกไปอย่างมากหากเราออกไปอยู่กลางกระแสลมแรง ที่ซึ่งเราสามารถสัมผัสได้ถึงพลังของพายุ รู้สึกถึงความกลัวจับขั้วหัวใจ ความสำเร็จสูญเสียที่อาจจะเกิดขึ้นกับชีวิตของเราและกับเพื่อนพี่น้อง ในขณะที่เสียงกรีดแหลมของลมพายุกลายเป็นเสียงดังสนั่นหวั่นไหว เราจึงเห็นได้อย่างชัดเจนจากตัวอย่างนี้ว่า ประสบการณ์ตรงมักจะครบถ้วนกว่าและผูกพันให้บุคคลมีส่วนร่วมได้มากกว่า **ประสบการณ์ตรง** ในสภาพแวดล้อมทางการศึกษามักเกิดขึ้นจากประสบการณ์ระหว่างบุคคล เช่น การสนทนา หรือการถกเถียงกัน การตรวจสอบในห้องปฏิบัติการ การออกภาคสนาม โครงการจิตอาสา การมีส่วนร่วมในการกีฬา และกิจกรรมต่าง ๆ ในทำนองนี้

- การบอกเล่าจากผู้อื่น

แต่ในการเรียนนั้น การที่จะได้รับประสบการณ์ตรงอาจจะเป็นไปไม่ได้เสมอไป การเรียนรู้จึงมักจะกระทำได้โดยอาศัยประสบการณ์การบอกเล่าจากผู้อื่น โดยการอ่าน หรือฟังการบรรยาย ในการที่จะช่วยให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในประสบการณ์การเรียนรู้อย่างเต็มที่ในระดับของมนุษย์นั้น ครูจึงถูกท้าทายให้กระตุ้นจินตนาการของนักเรียน และการใช้ประสาทสัมผัสอย่างแม่นยำ เพื่อที่นักเรียนจะสามารถเข้าสู่การศึกษาความเป็นจริงได้อย่างเต็มที่ยิ่งขึ้น สภาพแวดล้อมทางประวัติศาสตร์ สมมติฐานทางเวลา ปัจจัยทางวัฒนธรรม สังคม การเมือง และเศรษฐกิจที่มีผลต่อชีวิตของผู้คนในช่วงเวลาที่ทำการศึกษาจะต้องได้รับการเก็บข้อมูล อีกทั้ง การจำลองแบบ การเล่นบทบาทสมมุติ การใช้อุปกรณ์โสตทัศนศึกษา และสิ่งที่คล้ายคลึงกันอาจจะเป็นประโยชน์เช่นกัน

- (46) In the initial phases of experience, whether direct or vicarious, learners perceive data as well as their affective responses to it. But only by organizing this data can the experience be grasped as a whole, responding to the question: "**What is this?**" and, "**How do I react to it?**"? Thus learners need to be attentive and active in achieving comprehension and understanding of the human reality that confronts them.
- (47) **3. REFLECTION:** Throughout his life Ignatius knew himself to be constantly subjected to different stirrings, invitations, alternatives which were often contradictory. His greatest effort was to try to discover what moved him in each situation: the impulse that leads him to good or the one that inclines him to evil; the desire to serve others or the solicitude for his own egotistical affirmation. He became the master of discernment that he continues to be today because he succeeded in distinguishing this difference. For Ignatius to "discern" was to clarify his internal motivation, the reasons behind his judgments, to probe the causes and implications of what he experienced, to weigh possible options and evaluate them in the light of their likely consequences, to discover what best leads to the desired goal: to be a free person who seeks, finds, and carries out the will of God in each situation.
- (48) At this level of **REFLECTION**, the memory, the understanding, the imagination and the feelings are used to capture the **meaning and the essential value** of what is being studied, to **discover its relationship** with other aspects of knowledge and human activity, and to **appreciate** its implications in the ongoing search for truth and freedom. This **REFLECTION** is a formative and liberating process. It forms the conscience of learners (their beliefs, values, attitudes and their entire way of thinking) in such a manner that they are led to move beyond knowing, to undertake **action**.

- (46) ในระยะเริ่มต้นของประสบการณ์ไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือการรับฟังจากผู้อื่น ผู้เรียนจะรับรู้ข้อมูล รวมทั้ง การตอบสนองทางอารมณ์ต่อประสบการณ์นั้น แต่ด้วยการจัดระบบข้อมูลเท่านั้นที่จะทำให้ประสบการณ์เหล่านั้นสามารถเข้าใจได้เป็นองค์รวม เพื่อตอบคำถามที่ว่า “สิ่งนี้คืออะไร?” และ “ฉันจะตอบสนองอย่างไร?” ดังนั้น ผู้เรียนจำเป็นต้องเอาใจใส่และกระตือรือร้นเพื่อให้เกิดความสามารถในการเรียนรู้ และความเข้าใจต่อความเป็นจริงของมนุษย์ที่พวกเขากำลังเผชิญอยู่
- (47) **3. การไตร่ตรอง** ตลอดทั้งชีวิตของนักบุญอิกญาซีโอ ท่านรู้ตนเองว่าต้องเผชิญกับการรุกร้า เรียกร้อง การเชื่อเชิญ ทางเลือกต่างๆ อยู่ตลอดเวลา โดยที่ทางเลือกต่างๆ มักจะมีความขัดแย้งกัน ความอึดอัดสับสนอันยิ่งใหญ่ของท่านคือ ความพยายามในการที่จะค้นหาว่า สิ่งใดที่จิตใจท่านในแต่ละสถานการณ์ แรงจูงใจที่นำท่านไปสู่ทางที่ดี หรือสิ่งเร้าที่ทำให้ท่านโน้มเอียงไปสู่ความชั่ว ความปรารถนาที่จะรับใช้ผู้อื่น หรือความพะวงถึงการได้รับการยอมรับถึงความสำคัญของอัตตาของตน ท่านจึงกลายเป็นนักพินิจพิจารณาแยกแยะที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งท่านยังคงเป็นอยู่จนถึงทุกวันนี้ เพราะท่านประสบความสำเร็จในการจำแนกความแตกต่างนี้ สำหรับนักบุญอิกญาซีโอแล้ว การ “พินิจพิจารณาแยกแยะ” คือ การให้ความกระจ่างต่อแรงจูงใจภายใน เหตุผลที่อยู่เบื้องหลังการตัดสินใจของท่าน เพื่อสอบถามสาเหตุและผลที่จะตามมาของประสบการณ์ที่ท่านได้รับ เพื่อชี้แจงนำหนทางเลือกที่เป็นไปได้และประเมินสิ่งเหล่านี้โดยคำนึงถึงผลลัพธ์ที่น่าจะเป็นไปได้ เพื่อค้นหาว่าอะไรคือสิ่งที่ดีที่สุดที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่ปรารถนา เพื่อที่จะได้เป็นอิสระชน ผู้แสวงหา ค้นพบ และปฏิบัติตามน้ำพระทัยของพระเจ้า ในแต่ละสถานการณ์
- (48) ในขั้นตอนของการไตร่ตรองนี้ เราจะใช้ความจำ ความเข้าใจ จินตนาการ และความรู้สึก เข้ามาจับความหมายและคุณค่าที่สำคัญของสิ่งที่เรากำลังเรียนรู้อยู่ เพื่อค้นพบความสัมพันธ์ของมันกับแง่มุมอื่นๆ ของความรู้และกิจกรรมของมนุษย์ และเห็นคุณค่าของผลที่จะตามมาในการค้นหาความจริงและอิสรภาพอย่างต่อเนื่อง การไตร่ตรองนี้ เป็นกระบวนการในการหล่อหลอมและปลดปล่อยให้เป็นอิสระ การไตร่ตรองนี้จะสร้างจิตสำนึกของผู้เรียน (ความเชื่อ คุณค่าชีวิต ทศนคติ และวิถีกาชีวิตที่ มวลของผู้เรียน) ในลักษณะที่ผู้เรียนจะได้รับกระตุ้นให้ก้าวพ้นจากการรับรู้ ไปสู่การลงมือปฏิบัติ

- (49) **We use the term reflection to mean a thoughtful reconsideration of some subject matter, experience, idea, purpose or spontaneous reaction, in order to grasp its significance more fully. Thus, reflection is the process by which meaning surfaces in human experience:**
- (50) • **by understanding the truth being studied more clearly.** For example, "What are the assumptions in this theory of the atom, in this presentation of the history of native peoples, in this statistical analysis? Are they valid; are they fair? Are other assumptions possible? How would the presentation be different if other assumptions were made?"
- (51) • **by understanding the sources of the sensations or reactions I experience in this consideration.** For example, "In studying this short story, what particularly interests me? Why?..." "What do I find troubling in this translation? Why?"
- (52) • **by deepening my understanding of the implications of what I have grasped for myself and for others.** For example, "What likely effects might environmental efforts to check the greenhouse effect have on my life, on that of my family, and friends... on the lives of people in poorer countries?"
- (53) • **by achieving personal insights into events, ideas, truth or the distortion of truth** and the like. For example, "Most people feel that a more equitable sharing of the world's resources is at least desirable, if not a moral imperative. My own life style, the things I take for granted, may contribute to the current imbalance. Am I willing to reconsider what I really need to be happy?"

- (49) เราใช้คำว่า การไตร่ตรอง เพื่อแสดงถึงการพิจารณาใหม่ด้วยความรอบคอบถึงสาระสำคัญประสบการณ์ ความคิด จุดประสงค์ หรือปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นเองบางประการ เพื่อที่จะเข้าใจถึงความสำคัญของสิ่งเหล่านี้อย่างเต็มที่ยิ่งขึ้น ดังนั้นการไตร่ตรองจึงเป็นกระบวนการที่เผยแสดงถึงความหมายของประสบการณ์ของมนุษย์
- (50) • โดยการทำความเข้าใจต่อความจริงที่กำลังศึกษาอยู่ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ตัวอย่างเช่น “อะไรคือข้อสมมติฐานต่างๆ ของทฤษฎีอะตอม ในการนำเสนอถึงประวัติศาสตร์ของชนชาติพื้นเมืองในการวิเคราะห์ทางสถิติ? สิ่งเหล่านี้ถูกต้องไหม สิ่งเหล่านี้เป็นธรรมเนียม? การตั้งข้อสมมติฐานอื่นๆ จะเป็นไปได้หรือไม่? การนำเสนอจะแตกต่างออกไปอย่างไร ถ้าหากมีการตั้งข้อสมมติฐานเป็นอย่างอื่น?”
- (51) • โดยการทำความเข้าใจต่อแหล่งที่มาของความรู้สึกหรือปฏิกิริยาที่ฉันได้สัมผัสในการไตร่ตรองนี้ ตัวอย่างเช่น “ในการศึกษาเรื่องสั้นนี้ อะไรคือสิ่งที่ฉันสนใจที่จะให้ความสนใจเป็นพิเศษ? ทำไม? ...” “อะไรที่ทำให้ฉันหันหน้าใจในการแปลความเรื่องนี้? ทำไม?”
- (52) • โดยการทำความเข้าใจให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นต่อผลที่จะตามมาจาก สิ่งที่ฉันเข้าใจเกี่ยวกับตัวฉันเองและเกี่ยวกับผู้อื่น ตัวอย่างเช่น “อะไรคือผลกระทบที่มีแนวโน้มจะเกิดขึ้นได้จากความพยายามทางด้านสิ่งแวดล้อมที่จะหยุดยั้งผลกระทบของภาวะเรือนกระจก ต่อชีวิตของฉัน ต่อครอบครัว และต่อเพื่อนๆ ... ต่อชีวิตของผู้คนในประเทศที่ยากจนยิ่งกว่า?”
- (53) • โดยการบรรลุถึงความเข้าใจอย่างถ่องแท้ส่วนบุคคลต่อเหตุการณ์ ความคิด ความจริง หรือการบิดเบือนความจริง และสิ่งที่คล้ายคลึงกันตัวอย่างเช่น “ผู้คนส่วนใหญ่รู้สึกว่าการแข่งขันทรัพยากรของโลกอย่างเท่าเทียมกันยิ่งขึ้น อย่างน้อยที่สุดก็เป็นสิ่งที่พึงปรารถนา หาไม่แล้ว ก็เป็นสิ่งจำเป็นอันหลีกเลี่ยงไม่ได้ทางศีลธรรม วิถีชีวิตของฉัน สิ่งที่ฉันที่กักเอาเองอาจจะก่อให้เกิดความไม่สมดุลที่กำลังดำเนินอยู่นี้ ฉันเต็มใจที่พิจารณาใหม่ถึง สิ่งที่ฉันจำเป็นต้องมีอย่างแท้จริงเพื่อให้มีความสุขหรือไม่?”

- (54) • **by coming to some understanding of who I am** ("What moves me, and why?") ... **and who I might be in relation to others.** For example, "How does what I have reflected upon make me feel? Why? Am I at peace with that reaction in myself? Why?... If not, why not?"
- (55) A major challenge to a teacher at this stage of the learning paradigm is to formulate questions that will broaden students' awareness and impel them to consider viewpoints of others, especially of the poor. The temptation here for a teacher may be to impose such viewpoints. If that occurs, the risk of manipulation or indoctrination (thoroughly non-Ignatian) is high, and a teacher should avoid anything that will lead to this kind of risk. But the challenge remains to open students' sensitivity to human implications of what they learn in a way that transcends their prior experiences and thus causes them to grow in human excellence.
- (56) As educators we insist that all of this be done with total respect for the student's freedom. It is possible that, even after the reflective process, a student may decide to act selfishly. We recognize that it is possible that due to developmental factors, insecurity or other events currently impacting a student's life, he or she may not be able to grow in directions of greater altruism, justice, etc. at this time. Even Jesus faced such reactions in dealing with the rich young man. We must be respectful of the individual's freedom to reject growth. We are sowers of seeds; in God's Providence the seeds may germinate in time.

- (54) • โดยการเข้าถึงความเข้าใจบางอย่างว่าฉันคือใคร (“อะไรที่ผลักดันฉันและทำไม?”) ... และใครที่ฉันอาจจะเป็น เมื่อเปรียบเทียบกับคนอื่น ๆ ตัวอย่างเช่น “สิ่งที่ฉันไตร่ตรองถึง ทำให้ฉันรู้สึกอย่างไร? ทำไม? ฉันมีความพึงพอใจต่อปฏิกริยาภายในตัวฉันเองหรือไม่? ทำไม? ... ถ้าหากว่าไม่ ทำไมถึงไม่เป็นเช่นนั้น?”
- (55) ความท้าทายที่สำคัญสำหรับครูต่อกระบวนการเรียนรู้ในขั้นตอนนี้ คือ การตั้งคำถามต่าง ๆ ที่จะขยายขอบเขตการตระหนักรู้ของนักเรียน และกระตุ้นให้พวกเขาพิจารณาถึงมุมมองของคนอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คนยากจน สิ่งล่อใจที่ต้องระมัดระวังในขั้นนี้ คือ ครูอาจจะต้องการบังคับยึดเยี่ยมุมมองต่าง ๆ ดังกล่าวให้แก่ผู้เรียน หากสิ่งนั้นเกิดขึ้น จะทำให้มีความเสี่ยงสูงที่จะเกิดการบงการ (Manipulation) หรือการยึดเยี่ยบังคับให้คล้อยตาม* (Indoctrination) (ซึ่งไม่ใช่วิธีการของการไตร่ตรองอย่างแนนอน) และครูควรระวังหลีกเลี่ยงสิ่งใด ๆ ก็ตามที่จะนำไปสู่ความเสียหายชนิดนี้ แต่สิ่งที่ยังคงเป็นความท้าทายสำหรับครู ได้แก่ การเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ความรู้สึกละเอียดอ่อนต่อผลที่จะตามมาด้านมนุษย์ของตนกับสิ่งที่พวกเขาได้เรียนรู้ในลักษณะที่จะยกระดับประสบการณ์ที่ผ่านมาให้สูงขึ้นไป อันจะทำให้พวกเขาเติบโตสู่ความเป็นเลิศของมนุษย์
- (56) ในฐานะของนักการศึกษา เราขอย้ำเตือนว่าสิ่งทั้งหลายทั้งปวงนี้จะต้องกระทำด้วยความเคารพต่ออิสรภาพของนักเรียน เป็นไปได้ว่า แม้จะได้ผ่านกระบวนการไตร่ตรองแล้วก็ตาม นักเรียนอาจจะตัดสินใจที่จะกระทำโดยคำนึงถึงแต่ตนเอง เราตระหนักดีว่า สิ่งเหล่านี้อาจจะเกิดขึ้นได้เนื่องจากปัจจัยต่าง ๆ ด้านการพัฒนา ความไม่มั่นคงหรือเหตุการณ์อื่น ๆ ซึ่งส่งผลกระทบต่อชีวิตของนักเรียนในขณะนี้ เขาหรือเธออาจจะไม่สามารถเติบโตไปในทิศทางที่ยิ่งใหญ่กว่า อันได้แก่ การเห็นแก่ผู้อื่น ความยุติธรรม ฯลฯ ได้ในเวลานี้ แม้แต่พระเยซูเจ้าเองก็ยังคงทรงประสบกับการตอบสนองดังกล่าวในการรับมือกับชายหนุ่มผู้ร้าย เราต้องให้ความเคารพต่ออิสรภาพของแต่ละบุคคล ในการที่จะปฏิเสธการเจริญเติบโต เราเป็นผู้ว่านมลิต ด้วยพระพรของพระเจ้า เมล็ดจะงอกในที่สุด

* กระบวนการในการสอนด้วยวิธีการตอกย้ำพร่ำสอนถึง ความคิด ทัศนคติ แบบแผนการรับรู้ และระเบียบวิธีทวิชาชีพ [อ้างอิง - Funk and Wagnalls: "To instruct in doctrines; esp., to teach partisan or sectarian dogmas"; I.A. Snook, ed. 1972. Concepts of Indoctrination (London: Routledge and Kegan Paul).] การปลูกฝังนี้มักจะแยกออกจากการศึกษาด้วยข้อเท็จจริงที่ว่า ผู้ที่ได้รับการปลูกฝังจะไม่มีโอกาสได้ตั้งคำถาม หรือได้ตรวจสอบอย่างมีวิจาร์ณญาณเกี่ยวกับหลักคำสอนที่พวกเขาได้เรียนรู้ [อ้างอิง - Wilson, J., 1964. "Education and indoctrination", in T.H.B. Hollins, ed. Aims in Education: the philosophic approach (Manchester University Press).]

- (57) The reflection envisioned can and should be broadened wherever appropriate to enable students and teachers to share their reflections and thereby have the opportunity to grow together. Shared reflection can reinforce, challenge, encourage reconsideration, and ultimately give greater assurance that the action to be taken (individual or corporate) is more comprehensive and consistent with what it means to be a person for others.
- (58) (The terms **EXPERIENCE** and **REFLECTION** may be defined variously according to different schools of pedagogy, and we agree with the tendency to use these and similar terms to express or to promote teaching that is personalized and learner-active and whose aim is not merely the assimilation of subject-matter but the development of the person. In the Ignatian tradition of education, however, these terms are particularly significant as they express a "way of proceeding" that is more effective in achieving "integral formation" of the student, that is, a way of experiencing and reflecting that leads the student not only to delve deeply into the subject itself but to look for meaning in life, and to make personal options (**ACTION**) according to a comprehensive world vision. On the other hand, we know that experience and reflection are not separable phenomena. It is not possible to have an experience without some amount of reflection, and all reflection carries with it some intellectual or affective experiences, insights and enlightenment, a vision of the world, of self, and others.)
- (59) **4. ACTION:** For Ignatius the acid test of love is what one does, not what one says. **"Love is shown in deeds, not words."** The thrust of the *Spiritual Exercises* was precisely to enable the retreatant to know the will of God and to do it freely. So too, Ignatius and the first Jesuits were most concerned with the formation of students' attitudes, values, ideals according to which they would make decisions in a wide variety of situations about what actions were to be done. Ignatius wanted Jesuit schools to form young people who could and would contribute intelligently and effectively to the welfare of society.

- (57) การไตร่ตรองที่เป็นวิสัยทัศน์ของเราสามารถแลดูว่าจะได้รับกาขยายวงกว้างออกไปอย่างเหมาะสมเพื่อให้นักเรียนและครูสามารถร่วมกันไตร่ตรอง ซึ่งจะทำให้พวกเขาเติบโตไปด้วยกัน การไตร่ตรองร่วมกันนี้จะช่วยเสริมสร้าง ท้าทาย กระตุ้นให้เกิดการพิจารณาใหม่ และในที่สุดจะทำให้มี นวัตกรรมขึ้นว่า การกระทำที่จะเกิดขึ้นนั้น (ทั้งส่วนบุคคลหรือร่วมเป็นองค์กร) จะครอบคลุมและสอดคล้องยิ่งขึ้นกับความหมายของการเป็นบุคคลเพื่อผู้อื่น
- (58) (คำว่า **ประสบการณ์** และ **การไตร่ตรอง** อาจจะมีการให้คำจำกัดความที่แตกต่างกันไป ตามวิธีการสอนที่แตกต่างกันของแต่ละโรงเรียน และเรายอมรับได้ด้วยกับแนวโน้มที่จะใช้คำเหล่านี้และคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน เพื่อแสดงหรือส่งเสริมการสอนที่ทำให้เป็นลักษณะเฉพาะบุคคล และมีลักษณะแบบ ผู้เรียน-ผู้กระทำ (Learner-Active) และโดยที่ไม่ได้มีจุดมุ่งหมายเพียงเพื่อการซึมซับเอาเนื้อหาวิชาเท่านั้นแต่มุ่งที่การพัฒนาบุคคล อย่งไรก็ดี ตามธรรมเนียมการศึกษาของนักบุญอิกญาซโ อ คำเหล่านี้มีความสำคัญเป็นอันมาก เพราะคำเหล่านี้แสดงถึง “วิธีการดำเนินการ” ซึ่งมีประสิทธิภาพมากกว่าในการที่จะบรรลุถึง “การหล่อหลอมอบรมที่ครบสมบูรณ์” ของนักเรียน นั่นคือ วิถีแห่งประสบการณ์และการไตร่ตรอง ที่จะนำให้นักเรียนไม่เพียงแต่จะลึกลึกลงไปในบทเรียนเท่านั้น แต่ยังแสวงหาความหมายในชีวิตอีกด้วย และทำการเลือกด้วยตนเอง (**การปฏิบัติ**) ที่สอดคล้องกับโลกทัศน์ที่กว้างขวางครอบคลุม นอกจากนี้ เรารู้ว่าประสบการณ์และการไตร่ตรองมิได้เป็นปรากฏการณ์ที่แยกออกจากกัน เป็นไปไม่ได้ที่เราจะมีประสบการณ์ โดยไม่ได้มีการไตร่ตรองอะไรบ้างเลย และการไตร่ตรองทั้งสี่มุมจะต้องเกี่ยวข้องกับสติปัญญาหรือประสบการณ์ทางอารมณ์ ความเข้าใจลึกซึ้งและความเห็นแจ้ง มุมมองต่อโลก ต่อตนเอง และต่อผู้อื่น)
- (59) **4. การปฏิบัติ** สำหรับนักบุญอิกญาซโแล้ว บททดสอบของความรักคือการกระทำ มิใช่สิ่งที่พูด “**ความรักแสดงออกด้วยการกระทำมิใช่คำพูด**” แรงผลักดันของ**การฝึกปฏิบัติชีวิตจิต**คือ การทำให้ผู้เข้าเฝ้าบรรพตถึงน้ำพระทัยของพระเจ้า และนำไปปฏิบัติอย่างมีอิสรภาพ ดังนั้นนักบุญอิกญาซโและเยสุอิตกลุ่มแรกจึงมีความหวังใญ่มากที่สุดกับการหล่อหลอมทัศนคติคุณค่าชีวิตอุดมคติของนักเรียน ซึ่งจะเป็นเครื่องกำหนดทิศทางจิตใจของพวกเขาเกี่ยวกับสิ่งที่ควรจะทำในสถานการณ์ที่หลากหลายเป็นอย่างมาก นักบุญอิกญาซโต้องการให้โรงเรียนเยสุอิตหล่อหลอมอบรมคนหนุ่มสาวที่สามารถและต้องการที่จะอุทิศตนอย่างชาญฉลาด และมีประสิทธิภาพ เพื่อประโยชน์สุขของสังคม

- (60) • Reflection in Ignatian Pedagogy would be a truncated process if it ended with understanding and affective reactions. Ignatian reflection, just as it begins with the reality of experience, necessarily ends with that same reality in order to effect it. Reflection only develops and matures when it fosters decision and commitment.
- (61) • In his pedagogy, Ignatius highlights the affective/evaluative stage of the learning process because he is conscious that in addition to letting one "sense and taste", i.e., deepen one's experience, affective feelings are motivational forces that move one's understanding to action and commitment. And it must be clear that Ignatius does not seek just any action or commitment. Rather, while respecting human freedom, he strives to encourage decision and commitment for the *magis*, the better service of God and our sisters and brothers.
- (62) • The term "Action" here refers to internal human growth based upon experience that has been reflected upon as well as its manifestation externally. **It involves two steps:**

1) Interiorized Choices.

After reflection, the learner considers the experience from a personal, human point of view. Here in light of cognitive understanding of the experience and the affections involved (positive or negative), the will is moved. Meanings perceived and judged present choices to be made. Such choices may occur when a person decides that a truth is to be his or her personal point of reference, attitude or predisposition which will affect any number of decisions. It may take the form of gradual clarification of one's priorities. It is at this point that the student chooses to make the truth his or her own while remaining open to where the truth might lead.

- (60) • การไตร่ตรองในวิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรองจะเป็นกระบวนการที่ถูกตัดทอน ถ้าหากกระบวนการนี้จบลงเพียงที่ความเข้าใจและการตอบสนองทางด้านอารมณ์ เหมือนกันกับการไตร่ตรองของนักบุญอิกญาซโอบุเริ่มต้นด้วยสภาพที่เป็นจริงของประสบการณ์ กระบวนการนี้จำเป็นจะต้องจบลงด้วยสภาพความเป็นจริงเดียวกันเพื่อที่จะบังเกิดผล การไตร่ตรองจะพัฒนาและเจริญเติบโตเต็มที่ ได้ เมื่อการไตร่ตรองซึ่งส่งเสริมให้เกิดการตัดสินใจและการอุทิศตน
- (61) • วิธีการสอนของนักบุญอิกญาซโอบุมุ่งเน้นไปที่ ขั้นตอนของความรู้สึกการประเมินผลในกระบวนการ การเรียนรู้ เพราะท่านตระหนักดีว่า นอกจากการปล่อยให้บุคคลได้ “รู้สึกและลิ้มรส” นั่นคือการดื่มด่ำต่อประสบการณ์ของบุคคล ความรู้สึกทางอารมณ์ยังเป็นการสร้างแรงบันดาลใจที่จะขับเคลื่อนจากความเข้าใจไปสู่การกระทำและการอุทิศตน เราต้องกล่าวให้ชัดเจนไปว่า นักบุญอิกญาซโอบุไม่ได้แสวงหาแต่เพียงการกระทำหรือการอุทิศตนโดยทั่วไปเท่านั้น ถ้าจะกล่าวให้ถูกต้อง ในขณะที่ให้ความเคารพต่ออิสรภาพของมนุษย์ ท่านยังมุ่งมี ที่จะส่งเสริมให้มีการตัดสินใจและการอุทิศตนตามวิถีแห่งแมกิส (Magis) เพื่อการรับใช้พระเจ้าและพี่น้องชายหญิงของเรา
- (62) • คำว่า “การปฏิบัติ” ในที่นี้หมายถึง การเจริญเติบโตภายในของมนุษย์ อันมีพื้นฐานมาจากประสบการณ์ที่ผ่านการไตร่ตรอง และแสดงให้เห็นภายนอก ซึ่งเกี่ยวข้องกับสองขั้นตอนได้แก่

1) การเลือกที่เกิดขึ้นภายใน

หลังจากการไตร่ตรอง ผู้เรียนได้พิจารณาถึงประสบการณ์จากมุมมองของมนุษย์ที่เป็นส่วนตัว ในที่นี้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการรับรู้ต่อประสบการณ์และความรู้สึกที่เกี่ยวข้อง (ไม่ว่าจะเป็นด้านบวกหรือด้านลบ) จะกระตุ้นให้เกิดความมุ่งมั่น ซึ่งความหมายต่างๆ ที่ได้รับรู้และได้รับการตัดสินใจจะนำเสนอถึงทางเลือกที่บุคคลจะต้องตัดสินใจ การเลือกดังกล่าวอาจจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลตัดสินใจว่า ความจริงจะเป็นจุดอ้างอิงส่วนตัว เป็นทัศนคติ หรือการมีใจโน้มเอียง สำหรับเขาหรือเธอซึ่งจะส่งผลกระทบต่อตัดสินใจใดๆ การเลือกนี้อาจอยู่ในรูปของการสร้างชัดเจนขึ้นทีละเล็กทีละน้อยให้แก่การจัดลำดับความสำคัญ ณ จุดนี้เองที่นักเรียนได้เลือกที่จะรับเอาความจริงเป็นของเขาหรือเธอ ขณะที่ยังคงเปิดใจรับจุดหมายปลายทางที่ความจริงจะนำพาไป

2) **Choices Externally Manifested**

In time, these meanings, attitudes, values which have been interiorized, made part of the person, impel the student to act, **to do something consistent with this new conviction**. If the meaning was positive, then the student will likely seek to enhance those conditions or circumstances in which the original experience took place. For example, if the goal of physical education has been achieved, the student will be inclined to undertake some regular sport during his free time. If she has acquired a taste for history of literature, she may resolve to make time for reading. If he finds it worthwhile to help his companions in their studies, he may volunteer to collaborate in some remedial program for weaker students. If he or she appreciates better the needs of the poor after service experiences in the ghetto and reflection on those experiences, this might influence his or her career choice or move the student to volunteer to work for the poor. If the meaning was negative, then the student will likely seek to adjust, change, diminish or avoid the conditions and circumstances in which the original experience took place. For example, if the student now appreciates the reasons for his or her lack of success in school work, the student may decide to improve study habits in order to avoid repeated failure.

- (63) **5. EVALUATION:** All teachers know that from time to time it is important to evaluate a student's progress in academic achievement. Daily quizzes, weekly or monthly tests and semester examinations are familiar evaluation instruments to assess the degree of mastery of knowledge and skills achieved. Periodic testing alerts the teacher and the student both to intellectual growth and to lacunae where further work is necessary for mastery. This type of feedback can alert the teacher to possible needs for use of alternate methods of teaching; it also offers special opportunities to individualize encouragement and advice for academic improvement (e.g. review of study habits) for each student.

2) การเลือกที่แสดงออกภายนอก

ในที่สุด ความหมาย ทศนคติ คุณค่าชีวิต ทั้งหลายเหล่านี้ที่เกิดขึ้นจากภายใน จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของบุคคลนั้นซึ่งจะจูงใจนักเรียนลงมือปฏิบัติคือ กระทำบางอย่างที่สอดคล้องกับความเชื่อ มีใหม่ห้หากความหมายเป็นไปในเชิงบวก เมื่อนั้นนักเรียนย่อมแสวงหาหนทางที่จะเพิ่มพูนสภาพเงื่อนไขหรือบรรยากาศซึ่งก่อให้เกิดประสบการณ์แรกเริ่มเหล่านั้นอีก ตัวอย่าง เช่น หากเป้าหมายของวิชาพลศึกษาเกิดสัมฤทธิ์ผลนักเรียนย่อมจะมีแนวโน้มที่จะเล่นกีฬาบางประเภทเป็นประจำในช่วงเวลาว่าง หากเธอชอบซึ่งในวิชาประวัติศาสตร์เธออาจจะตกลงใจหาเวลาอ่านหนังสือให้มากยิ่งขึ้น หากเขาคิดว่าการช่วยเหลือเพื่อนๆ ด้านการเรียนเป็นสิ่งคุ้มค่ากับเวลาที่เสียไป เขาอาจจะอาสาเข้าร่วมในโครงการสอนเสริมสำหรับนักเรียนที่มีผลการเรียนอ่อน ถ้าหากเขาหรือเธอเข้าใจดียิ่งขึ้นถึงความต้องการของคนยากจน หลังจากที่ได้มีประสบการณ์กับการทำงานบริการชุมชนในแหล่งเสื่อมโทรม และได้ไตร่ตรองถึงประสบการณ์เหล่านั้น สิ่งนี้อาจมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของเขาหรือเป็นแรงดลใจให้นักเรียนอาสาสมัครทำงานเพื่อคนยากจน หากความหมายเป็นไปในเชิงลบแล้ว เมื่อนั้นนักเรียนย่อมแสวงหาหนทางที่จะปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ลดทอน หรือหลีกเลี่ยงสภาพเงื่อนไขและบรรยากาศที่ทำให้เกิดประสบการณ์แรกเริ่มนั้น ตัวอย่างเช่น หากในขณะนี้ นักเรียนเข้าใจถึงสาเหตุของการไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน นักเรียนอาจจะตัดสินใจที่จะปรับปรุงนิสัยด้านการเรียนเพื่อที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลวซ้ำแล้วซ้ำอีก

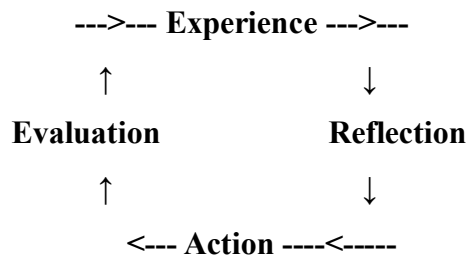
- (63) 5. การประเมินผล ครูทุกคนทราบดีว่า การประเมินความก้าวหน้าในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเป็นครั้งคราวเป็นสิ่งสำคัญ แบบทดสอบประจำวัน การทดสอบรายสัปดาห์ หรือรายเดือน และการสอบประจำภาคการศึกษา เป็นเครื่องมือการประเมินผลซึ่งเป็นที่คุ้นเคยสำหรับการประเมินระดับของการเรียนรู้และทักษะที่ได้รับ การทดสอบเป็นระยะๆ จะช่วยเตือนทั้งครูและนักเรียนให้ระมัดระวังในเรื่องของระดับการเจริญเติบโตทางสติปัญญา และช่องว่างที่ขาดหายไป ซึ่งจำเป็นจะต้องทำงานเพิ่มมากขึ้นเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ข้อเสนอแนะประเภทนี้สามารถที่จะช่วยเตือนครูถึงความจำเป็นที่อาจจะเกิดขึ้นในการใช้วิธีการสอนแบบอื่นๆ และยังเสนอโอกาสพิเศษในการที่จะทำให้การให้กำลังใจและคำแนะนำเพื่อการปรับปรุงทางด้านวิชาการ (เช่น การทบทวนเกี่ยวกับนิสัยการเรียน) เป็นเรื่องเฉพาะตัวสำหรับนักเรียนแต่ละคน

- (64) Ignatian pedagogy, however, aims at formation which includes but goes beyond academic mastery. Here we are concerned about students' well rounded growth as persons for others. Thus periodic evaluation of the student's growth in attitudes, priorities and actions consistent with being a person for others is essential. Comprehensive assessment probably will not occur as frequently as academic testing, but it needs to be planned at intervals, at least once a term. A teacher who is observant will perceive indications of growth or lack of growth in class discussions, students' generosity in response to common needs, etc. much more frequently.
- (65) There are a variety of ways in which this fuller human growth can be assessed. All must take into account the age, talents and developmental levels of each student. Here the relationship of mutual trust and respect which should exist between students and teachers sets a climate for discussion of growth. Useful pedagogical approaches include Mentoring, review of student journals, student self-evaluation in light of personal growth profiles, as well as review of leisure time activities and voluntary service to others.
- (66) This can be a privileged moment for a teacher both to congratulate and encourage the student for progress made, as well as an opportunity to stimulate further reflection in light of blind spots or lacunae in the student's point of view. The teacher can stimulate needed reconsideration by judicious questioning, proposing additional perspectives, supplying needed information and suggesting ways to view matters from other points of view.
- (67) In time, the student's attitudes, priorities, decisions may be reinvestigated in light of further experience, changes in his or her context, challenges from social and cultural developments and the like. The teacher's gentle questioning may point to the need for more adequate decisions or commitments, what Ignatius Loyola called the *magis*. This newly realized need to grow may serve to launch the learner once again into the cycle of the Ignatian learning paradigm.

- (64) อย่างไรก็ตาม วิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรอง มีจุดมุ่งหมายที่การหล่อหลอมอบรม ซึ่งรวมถึงแต่ก็มีส่วนที่อยู่นอกเหนือจากการเรียนรู้ทางวิชาการ ในที่นี้ เราจะคำนึงถึงการเจริญเติบโตอย่างครบสมบูรณ์รอบด้านของนักเรียนเพื่อที่จะเป็นบุคคลเพื่อผู้อื่น ดังนั้นการประเมินผลเป็นระยะต่อพัฒนาการของนักเรียนในด้านทัศนคติ การจัดลำดับความสำคัญ และการปฏิบัติที่สอดคล้องกับการเป็นบุคคลเพื่อผู้อื่นจึงเป็นสิ่งที่สำคัญมาก บางทีการประเมินผลที่ครอบคลุมอาจจะไม่เกิดขึ้นบ่อยเท่ากับการทดสอบทางวิชาการ แต่จำเป็นจะต้องมีการวางแผนจัดทำเป็นระยะๆ อย่างน้อยหนึ่งครั้งในหนึ่งภาคการศึกษา ครูที่เป็นคนช่างสังเกตย่อมจะรับรู้ถึงสัญญาณซึ่งถึงการพัฒนาหรือการขาดการพัฒนาโดยสังเกตจากการอภิปรายในชั้นเรียน ความเอื้ออาทรของนักเรียนในการตอบสนองต่อสิ่งที่เป็นความต้องการร่วมกันของกลุ่ม ฯลฯ ได้บ่อยครั้งกว่าคนอื่น ๆ มาก
- (65) การประเมินผลพัฒนาการของมนุษย์ที่ครบสมบูรณ์นี้ สามารถกระทำได้ด้วยหลากหลายวิธีการทั้งหมดนี้ต้องคำนึงถึงอายุ ความสามารถ และระดับพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคน ในที่นี้ความสัมพันธ์ที่ประกอบไปด้วยความไว้วางใจซึ่งกันและกันและการให้ความเคารพ ซึ่งควรมีอยู่ระหว่างนักเรียนกับครู จะเป็นตัวกำหนดบรรยากาศของการหารือเกี่ยวกับเจริญพัฒนาของนักเรียน วิธีการสอนที่เป็นประโยชน์รวมถึงการให้คำปรึกษา การตรวจสอบบันทึกประจำวันของนักเรียน การประเมินตนเองของนักเรียนในแง่ของ การเจริญเติบโตส่วนบุคคล รวมถึง การทบทวนเรื่องกิจกรรมในยามว่างและการอาสาสมัครรับใช้ผู้อื่น
- (66) นี่ควรจะเป็นช่วงเวลาพิเศษสำหรับครูที่จะได้ทั้งแสดงความยินดี และให้กำลังใจแก่นักเรียนสำหรับความก้าวหน้าของพวกเขา อีกทั้งยังเป็นโอกาสที่จะกระตุ้นให้เกิดการไตร่ตรองให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นในด้านของจุดบอดหรือช่องว่างที่ขาดหายไปจากมุมมองของนักเรียนเอง ครูอาจจะกระตุ้นให้นักเรียนพิจารณาทบทวนกันใหม่อีกครั้งหนึ่ง โดยการตั้งคำถามที่มีเหตุผล การเสนอมุมมองเพิ่มเติม การให้ข้อมูลที่จำเป็น และเสนอแนะวิธีการต่างๆ ในการมองประเด็นคำถามด้วยมุมมองอื่นๆ
- (67) ในที่สุด ทัศนคติ การจัดลำดับความสำคัญ การตัดสินใจของนักเรียน อาจจะได้รับ การตรวจสอบใหม่ในแง่มุมมองของประสบการณ์เพิ่มเติม การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมของตน ความท้าทายจากพัฒนาการทางสังคมและวัฒนธรรมและสิ่งที่คล้ายคลึงกันคำถามที่เปี่ยมด้วยความเมตตาของครูอาจจะชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นของการตัดสินใจหรือการอุทิศตนอย่างเพียงพอ นั่นคือสิ่งที่นักบุญอิกญาซโอแห่งโลโยลา เรียกว่า *มาจิส (Magis)* ความต้องการต่อการพัฒนา ซึ่งเพ็จะตระหนักถึงนี้อาจจะช่วยกระตุ้นผู้เรียนให้ริเริ่มเข้าสู่ วัฏจักรของกระบวนการทัศนวิธิการสนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรองใหม่อีกครั้งหนึ่ง

An Ongoing Process

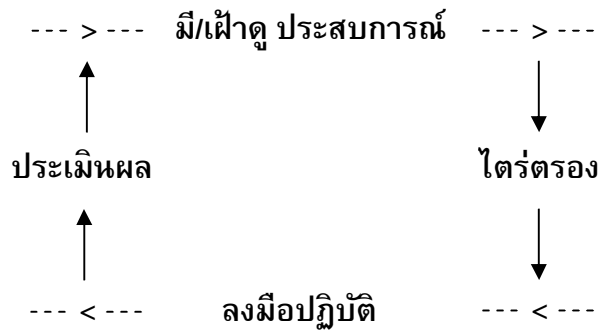
- (68) This mode of proceeding can thus become an effective ongoing pattern for learning as well as a stimulus to remain open to growth throughout a lifetime.

- (69) A repetition of the Ignatian paradigm can help the growth of a student:
- who will gradually learn to discriminate and be selective in choosing experiences;
 - who is able to draw fullness and richness from the reflection on those experiences; and
 - who becomes self-motivated by his or her own integrity and humanity to make conscious, responsible choices.
- (70) In addition, perhaps most important, consistent use of the Ignatian paradigm can result in the acquisition of life-long habits of learning which foster attention to experience, reflective understanding beyond self-interest, and criteria for responsible action. Such formative effects were characteristic of Jesuit alumni in the early Society of Jesus. They are perhaps even more necessary for responsible citizens of the third millennium.

กระบวนการต่อเนื่อง

- (68) ดังนั้นวิถีทางในการดำเนินการนี้จึงกลายเป็นรูปแบบต่อเนื่องที่มีประสิทธิภาพ สำหรับการเรียนรู้รวมทั้งแรงจูงใจที่จะยังคงเปิดรับการพัฒนาไปชั่วชีวิต

- (69) การกระทำซ้ำแล้วซ้ำอีกตามกระบวนการขั้นเพื่อให้เกิดการไตร่ตรอง สามารถช่วยในกเจริญเติบโตของนักเรียน

- ผู้ซึ่งค่อย ๆ เรียนรู้ที่จะแยกแยะและรู้จักเลือกเฟ้นอย่างรอบคอบในการเลือกสรรประสบการณ์
- ผู้ซึ่งสามารถดึงเอาความเต็มเปี่ยมและความสมบูรณ์จากการไตร่ตรองถึงประสบการณ์เหล่านั้น และ
- ผู้ซึ่งสามารถที่จะกระตุ้นตนเองได้ด้วยความคิด ศีลละมุนุชธรรมของตน เพื่อที่จะทำการเลือกอย่างมีสติและมีความรับผิดชอบ

- (70) นอกจากนี้ บางทีสิ่งที่อาจสำคัญที่สุดคือ การนำกระบวนการขั้นเพื่อให้เกิดการไตร่ตรองมาใช้ อย่างเสมอต้นเสมอปลาย เพราะสามารถช่วยให้เกิดนิสัยแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต ซึ่งส่งเสริมการให้ความสนใจกับประสบการณ์ ความเข้าใจโดยอาศัยการไตร่ตรองเกี่ยวกับสิ่งอื่นๆ ที่อยู่นอกเหนือจากความต้องการส่วนตัว และเกณฑ์สำหรับกาปฏิบัติด้วยความรับผิดชอบ ผลของการหล่อหลอมอบรมดังกล่าวคือลักษณะพิเศษของศิษย์เก่าเยสุอิตในช่วงเริ่มแรกของคณะเยสุอิต บางทีคุณสมบัติเหล่านี้ อาจจะเป็นที่ต้องการมากยิ่งขึ้นไปอีก สำหรับการเป็นพลเมืองผู้รับผิดชอบในสหัฐวรรษที่สาม

Noteworthy Features of the Ignatian Pedagogical Paradigm

- (71) We naturally welcome an Ignatian pedagogy that speaks to the characteristics of Jesuit education and to our own goals as teachers. The continual interplay of CONTEXT, EXPERIENCE, REFLECTION, ACTION and EVALUATION provides us with a pedagogical model that is relevant to our cultures and times. It is a substantial and appealing model that speaks directly to the teaching-learning process. It is a carefully reasoned way of proceeding, cogently and logically argued from principles of Ignatian spirituality and Jesuit education. It consistently maintains the importance and integrity of the interrelationship of teacher, learner and subject matter within the real context in which they live. It is comprehensive and complete in its approach. Most importantly, it addresses the realities as well as ideals of teaching in practical and systematic ways while, at the same time, offering the radical means we need to meet our educational mission of forming young men and women-for-others. As we continue to work to make Ignatian pedagogy an essential characteristic of Jesuit education in our schools and classrooms, it may help us to remember the following about the Paradigm itself:
- (72) ♦ *The Ignatian Pedagogical Paradigm applies to all Curricula.* As an attitude, a mentality and a consistent approach which imbues all our teaching, the *Ignatian Pedagogical Paradigm* applies to all curricula. It is easily applicable even to curricula prescribed by governments or local educational authorities. It does not demand the addition of a single course, but it does require the infusion of new approaches in the way we teach existing courses.

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของกระบวนการทัศนวิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรอง

- (71) ตามธรรมดาเรายอมรับวิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรองที่กล่าวถึงลักษณะเฉพาะของการศึกษา เยสุอิตและเป้าหมายของเราในฐานะครู การมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกันอย่างต่อเนื่องของ **บริบท ประสบการณ์ การไตร่ตรอง การปฏิบัติ และการประเมินผล** ได้มอบแบบจำลองของวิธีการสอนที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมและยุคสมัยของเรา นี่เป็นแบบจำลองที่สำคัญและน่าสนใจที่กล่าวถึงกระบวนการเรียน-การสอนโดยตรง นี่เป็นวิธีดำเนินการซึ่งนำเสนอด้วยเหตุผลอย่างรอบคอบ และอ้างอิงอย่างตรงประเด็นและมีหลักการ ถึงหลักการชีวิตภายในของนักบุญอิกญาซียโอและการศึกษาเยสุอิต แบบจำลองนี้รักษาไว้ซึ่งความสำคัญและความมีศีลธรรมจรรยาของ ความสัมพันธ์ระหว่างครู ผู้เรียน และเนื้อหาวิชาที่สอนอย่างสม่ำเสมอ ภายในบริบทที่แท้จริงที่พวกเขาดำรงชีวิตอยู่ อีกทั้งยังครอบคลุมและสมบูรณ์ในแนวทางของแบบจำลองนี้ สิ่งสำคัญที่สุดคือ แบบจำลองนี้นำเสนอความเป็นจริง รวมทั้งอุดมการณ์ของการสอนด้วยวิธีการที่ปฏิบัติได้จริงและเป็นระบบ ในขณะที่ แบบจำลองนี้ยังได้นำเสนอวิธีการที่เปลี่ยนแปลงโดยสิ้นเชิง ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นต่อการปฏิบัติพันธกิจด้านการศึกษาของเราเพื่อการหล่อหลอมชายและหญิงเพื่อผู้อื่นให้ลุล่วงไปด้วย ในเวลาเดียวกันในขณะที่เราทำงานอย่างต่อเนื่องเพื่อให้วิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรองเป็นลักษณะพิเศษของการศึกษาเยสุอิตในโรงเรียนและในห้องเรียนของเรา การจดจำเกี่ยวกับกระบวนการทัศนดังต่อไปนี้ อาจจะช่วยเราได้
- (72) ♦ **กระบวนการทัศนวิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรองใช้ได้กับหลักสูตรทั้งหมด** ในแง่ของทัศนคติ ความคิด และแนวทางที่สอดคล้องกันซึ่งซึมซาบลงไปในการสอนของเราทั้งหมด **กระบวนการทัศนวิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรองใช้ได้กับหลักสูตรทั้งหมด** กระบวนการทัศนนี้สามารถนำไปปรับใช้ได้อย่างง่ายดาย แม้กับหลักสูตรที่กำหนดขึ้นโดยรัฐบาล หรือหน่วยงานทางการศึกษาในท้องถิ่น กระบวนการทัศนนี้ไม่จำเป็นจะต้องมีหลักสูตรเพิ่มเติมสักหลักสูตรเดียว แต่จะต้องมีการเพิ่มเติมแนวทางใหม่ต่างๆ เข้าไปในวิธีการที่เราใช้สอนตามหลักสูตรที่มีอยู่

- (73) ♦ ***The Ignatian Pedagogical Paradigm is fundamental to the teaching- learning process.*** It applies not only to the academic disciplines but also to the non-academic areas of schooling, such as extra-curricular activities, sports, community service programs, retreat experiences, and the like. Within a specific subject (History, Mathematics, Language, Literature, Physics, Art, etc.), the paradigm can serve as a helpful guide for preparing lessons, planning assignments, and designing instructional activities. The paradigm has considerable potential for helping students to make connections across as well as within disciplines and to integrate their learning with what has gone before. Used consistently throughout a school's program, the paradigm brings coherence to the total educational experience of the student. Regular application of the model in teaching situations contributes to the formation for students of a natural habit of reflecting on experience before acting.
- (74) ♦ ***The Ignatian Pedagogical Paradigm promises to help teachers be better teachers.*** It enables teachers to enrich the content and structure of what they are teaching. It gives teachers additional means of encouraging student initiative. It allows teachers to expect more of students, to call upon them to take greater responsibility for and be more active in their own learning. It helps teachers to motivate students by providing the occasion and rationale for inviting students to relate what is being studied to their own world experiences.
- (75) ♦ ***The Ignatian Pedagogical Paradigm personalizes learning.*** It asks students to reflect upon the meaning and significance of what they are studying. It attempts to motivate students by involving them as critical active participants in the teaching-learning process. It aims for more personal learning by bringing student and teacher experiences closer together. It invites integration of learning.

- (73) ♦ **กระบวนการทัศนวิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรอง เป็นพื้นฐานของกระบวนการเรียนการสอน** กระบวนการทัศนนี้ใช้ได้ไม่แต่เฉพาะกับเนื้อหาวิชาทางด้านวิชาการเท่านั้น แต่ยังรวมถึงเนื้อหาที่ไม่ใช่ด้านวิชาการของระบบการศึกษาด้วย เช่น กิจกรรมเสริมหลักสูตร กีฬา โครงการบริการชุมชน ประสบการณ์การเข้าเยี่ยมพื้นที่ปฏิบัติงาน และกิจกรรมอื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน หากเป็นเนื้อหาวิชาเฉพาะ (ประวัติศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ วรรณกรรม ฟิสิกส์ ศิลปะ ฯลฯ) เราสามารถใช้กระบวนการทัศนเป็นแนวทางที่สำหรับการเตรียมบทเรียน การวางแผนสำหรับงานที่จะมอบหมายให้นักเรียนทำ และออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน กระบวนการทัศนมีศักยภาพอย่างมากในการช่วยเหลือให้นักเรียนให้สามารถเชื่อมโยงระหว่างและภายในสาขาวิชาการ และบูรณาการการเรียนรู้กับสิ่งที่ได้รับมาก่อนหน้านั้น การนำกระบวนการทัศนนี้ไปใช้อย่างสม่ำเสมอในแผนการสอนทั้งหมดขอโรงเรียน กระบวนการทัศนนี้จะช่วยให้เกิดความเชื่อมโยงอย่างต่อเนื่องของประสบการณ์การศึกษาทั้งสี่ของนักเรียนเข้าด้วยกัน การใช้รูปแบบนี้ในสถานการณ์ทางการสอนเป็นประจำ จะมีส่วนช่วยในการหล่อหลอมนิสัยโดยธรรมชาติในการไตร่ตรองประสบการณ์ก่อนที่จะลงมือปฏิบัติ
- (74) ♦ **กระบวนการทัศนวิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรองทำให้มีหวังว่าจะช่วยครูให้เป็นครูที่ดีขึ้น** กระบวนการทัศนนี้ทำให้ครูสามารถเพิ่มคุณค่าของเนื้อหาและโครงสร้างของสิ่งที่พวกเขาสอน กระบวนการทัศนนี้ช่วยให้ครูมีวิธีการเพิ่มขึ้นในการที่จะส่งเสริมความคิดริเริ่มของนักเรียน สิ่งนี้ทำให้ครูสามารถคาดหวังได้มากขึ้นจากนักเรียน เรียกร้องนักเรียนให้มีความรับผิดชอบมากขึ้น และมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ด้วยตนเองมากยิ่งขึ้น สิ่งนี้ยังช่วยให้ครูสามารถสร้างแรงกระตุ้นแก่นักเรียนด้วยการเปิดโอกาส และมีเหตุผลในการเชื่อเชิญให้นักเรียนเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนรู้เข้ากับประสบการณ์ในโลกของตนเอง
- (75) ♦ **กระบวนการทัศนวิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรองทำให้การเรียนรู้เป็นเรื่องเฉพาะบุคคล** กระบวนการทัศนนี้เชื่อเชิญให้นักเรียนไตร่ตรองถึงความหมายและความสำคัญของสิ่งที่กำลังศึกษา กระบวนการทัศนนี้พยายามจูงใจนักเรียนโดยการเชื่อมโยงนักเรียนให้เข้ามีส่วนร่วมที่สำคัญและกระตือรือร้นในกระบวนการเรียนการสอน กระบวนการทัศนนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อก่อให้เกิดการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลมากยิ่งขึ้น ด้วยการนำประสบการณ์ของนักเรียนและของครูเข้าใกล้กันมากยิ่งขึ้น กระบวนการทัศนนี้เชื่อเชิญให้บูรณาการประสบการณ์การเรียนรู้ในห้องเรียนเข้ากับประสบการณ์ที่บ้าน งาน วัฒนธรรมในกลุ่มเพื่อน ฯลฯ

- (76) ♦ *The Ignatian Pedagogical Paradigm stresses the social dimension of both learning and teaching.* It encourages close cooperation and mutual sharing of experiences and reflective dialogue among students. It relates student learning and growth to personal interaction and human relationships. It proposes steady movement and progress toward action that will affect the lives of others for good. Students will gradually learn that their deepest experiences come from their relationship with what is human, relationships with and experiences of persons. Reflection should always move toward greater appreciation of the lives of others, and of the actions, policies or structures that help or hinder mutual growth and development as members of the human family. This assumes, of course, that teachers are aware of and committed to such values.

Challenges to Implementing an Ignatian Pedagogy

- (77) Achievement of value oriented goals like those presented in *The Characteristics of Jesuit Education* is not easy. There are formidable challenges working at cross purposes to our aims. Here are but a few:

1. Limited View of Education

- (78) The purpose of education is often presented as cultural transmission, i.e., passing on to new generations the accumulated wisdom of the ages. This is certainly an important function to assure coherence in human endeavors within any society and in the human family at large. Failure to inform and train youth in what we have learned would result in the need for each new generation to reinvent the wheel. In fact, in many places cultural transmission is the dominant, if not the sole purpose of public education.

- (76) ♦ **กระบวนการทัศนวิธการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรองเห็นถึงมิติทางสังคม ทั้งด้านการเรียนและการสอน** กระบวนการทัศนวิธนี้ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมืออย่างใกล้ชิด และการร่วมแบ่งปันประสบการณ์ซึ่งกันและกัน รวมทั้ง การเสวนาด้วยการไตร่ตรองในหมู่นักเรียน กระบวนการทัศนวิธนี้เชื่อมโยงการเรียนรู้และพัฒนาการของนักเรียนกับ การปฏิสัมพันธ์ส่วนบุคคลและความสัมพันธ์ของมนุษย์ กระบวนการทัศนวิธนี้นำเสนอการขับเคลื่อนและความก้าวหน้าที่มี นคงไปสู่การปฏิบัติซึ่งจะส่งผลกระทบต่อชีวิตของผู้อื่นตลอดไป นักเรียนจะค่อยๆ เรียนรู้ว่าการประสบการณ์ที่ลึกซึ้งที่สุดของตนเกิดขึ้นจากความสัมพันธ์กับสิ่งที่เป็นเรื่องของมนุษย์ ความสัมพันธ์ และประสบการณ์กับบุคคลต่างๆ การไตร่ตรองควรจะเป็นแรงบันดาลใจที่นำไปสู่ความชื่นชมยินดีต่อชีวิตของผู้อื่นยิ่งขึ้น และไปสู่การปฏิบัติ นโยบายหรือโครงสร้างต่างๆ ที่จะช่วยสนับสนุนหรือขัดขวางการเจริญเติบโตและการพัฒนาร่วมกันในฐานะสมาชิกครอบครัวมนุษยชาติ แน่หนอนว่า สิ่งนี้ตั้งอยู่บนสมมุติฐานที่ว่า ครูตระหนักถึงและอุทิศตนเพื่อคุณค่าชีวิตดังกล่าว

ความท้าทายในการนำวิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรองไปปฏิบัติ

- (77) การบรรลุถึงเป้าหมายที่มุ่งเน้นคุณค่าในลักษณะเดียวกับที่ได้นำเสนอไว้ในเอกสาร ลักษณะเฉพาะของการศึกษาเยสุอิต นั้นไม่ใช่เรื่องง่าย อีกทั้ง ยังมีความท้าทายอันยากที่จะจัดการ ซึ่งทำงานไปคนละทางกับจุดมุ่งหมายของเรา ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างบางประการ

1. มุมมองที่จำกัดต่อการศึกษา

- (78) วัตถุประสงค์ของการศึกษามักจะได้รับการนำเสนอในแง่ของการถ่ายทอดทางวัฒนธรรม นั่นคือการส่งผ่านภูมิปัญญาของผู้เฒ่าผู้แก่ที่ได้สั่ง สวมกันมาไปยังชนรุ่นใหม่ สิ่งนี้เป็นหน้าที่สำคัญเพื่อให้มี ใจถึงการเชื่อมโยงกันของความมานะบากบั่น ภายในสังคมมนุษย์ และในครอบครัวมนุษยชาติทั้งหมด ความล้มเหลวในการส่งต่อข้อมูลและการฝึกอบรมเยาวชนในสิ่งที่เราได้เรียนรู้มา จะส่งผลให้ชนรุ่นใหม่แต่ละรุ่นต้องเริ่มต้นคิดค้นกันใหม่ ในความเป็นจริงแล้ว ในหลายๆ แห่ง การถ่ายทอดทางวัฒนธรรมเป็นวัตถุประสงค์หลัก หากมิใช่วัตถุประสงค์เพียงประการเดียวของระบบการศึกษาของรัฐ

- (79) But the purpose of education in today's world, marked by rapid changes at every level of human endeavor and competing value systems and ideologies, cannot remain so limited if it is effectively to prepare men and women of competence and conscience capable of making significant contributions to the future of the human family. From a sheerly pragmatic point of view, education which is limited to cultural transmission results in training for obsolescence. This is clear when we consider programs training for technology. Less apparent, however, may be the results of failure to probe human implications of developments that inevitably affect human life such as genetic engineering, the image culture, new forms of energy, the role of emerging economic blocks of nations, and a host of other innovations, that promise progress. Many of these offer hope for improved human living, but at what cost? Such matters cannot simply be left to political leaders or the captains of industry; it is the right and responsibility of every citizen to judge and act in appropriate ways for the emerging human community. People need to be educated for responsible citizenship.
- (80) In addition, therefore, to cultural transmission, preparation for significant participation in cultural growth is essential. Men and women of the third millennium will require new technological skills, no doubt; but more important, they will require skills to lovingly understand and critique all aspects of life in order to make decisions (personal, social, moral, professional, religious) that will impact all of our lives for the better. Criteria for such growth (through study, reflection, analysis, critique and development of effective alternatives) are inevitably founded on values. This is true whether or not such values are averted to explicitly. All teaching imparts values, and these values can be such as to promote justice, or work partially or entirely at cross purposes to the mission of the Society of Jesus.

- (79) แต่วัตถุประสงค์ของการศึกษาในโลกปัจจุบัน ซึ่งเห็นได้ชัดเจนจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกระดับของการดิ้นรนต่อสู้ของมนุษย์ รวมทั้ง หลักการทางคุณค่าและอุดมการณ์ของมนุษย์ที่แข่งขันกันไม่สามารถจะอยู่อย่างจำกัดเหมือนแต่ก่อน ถ้าหากต้องการที่จะเตรียมความพร้อมอย่างมีประสิทธิภาพให้กับชายและหญิงในเรื่องของความสามารถ และจิตสำนึกในการสร้างประโยชน์ที่มีนัยสำคัญต่ออนาคตของครอบครัวมนุษยชาติ จากมุมมองที่เน้นการปฏิบัติเพียงแค่ว่าทำได้ก็ทำแต่อย่างเดียว การศึกษาซึ่งถูกจำกัดอยู่แต่เพียงการถ่ายทอดวัฒนธรรมเป็นผลให้เป็นการฝึกรบที่ล้าสมัย สิ่งนี้เห็นได้ชัดเจนเมื่อเราพิจารณาถึงแผนการฝึกรบด้านเทคโนโลยี อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้เห็นได้น้อยกว่าอาจจะจะเป็นผลของความล้มเหลวในการตรวจสอบถึงผลที่ตามมาของการพัฒนาซึ่งส่งผลกระทบต่อชีวิตมนุษย์อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เช่น พันธุวิศวกรรม วัฒนธรรมแห่งภาพลักษณ์* พลังงานรูปแบบใหม่ บทบาทของกลุ่มประเทศเศรษฐกิจเกิดใหม่ต่าง ๆ และนวัตกรรมอื่น ๆ อีกเป็นอันมาก ที่สัญญาว่าจะทำให้เกิดความก้าวหน้า ข้อเสนอเหล่านี้มอบความหวังที่จะสร้างการดำรงชีวิตที่ดีขึ้นของมนุษย์ แต่เราจะแยกกับการสูญเสียอะไรไป? เรื่องดังกล่าวไม่ใช่เพียงปล่อยไว้ในมือของผู้นำทางการเมืองหรือนายทุนเท่านั้น แต่เรื่องนี้เป็นสิทธิและความรับผิดชอบของพลเมืองทุกคนที่จะตัดสินใจและลงมือกระทำในรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับชุมชนมนุษยชาติที่เกิดขึ้นใหม่ผู้คนจำเป็นต้องได้รับการศึกษาเพื่อที่จะเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบ
- (80) ดังนั้น นอกจากการถ่ายทอดทางวัฒนธรรมแล้ว การเตรียมการเพื่อการมีส่วนร่วมอย่างมีนัยสำคัญในการเจริญเติบโตทางวัฒนธรรมเป็นสิ่งจำเป็น บรรดาชายและหญิงของสหัสวรรษที่สามจะต้องมีทักษะทางเทคโนโลยีใหม่ ๆ อย่างไม่ต้องสงสัย แต่ที่มีความสำคัญยิ่งกว่าก็คือพวกเขาจะต้องมีทักษะในการเข้าใจและวิพากษ์ด้วยความรักต่อทุกแง่มุมของชีวิต เพื่อที่จะตัดสินใจ (ทั้งในแง่ของบุคคล สังคม ศิลธรรม อาชีพ ศาสนา) ที่จะส่งผลกระทบต่อชีวิตทั้งหมดของเราไปในทางที่ดียิ่งขึ้น เกณฑ์สำหรับการพัฒนาดังกล่าว (โดยผ่านทางการศึกษา การไตร่ตรอง การวิเคราะห์ การวิพากษ์ และการพัฒนาทางเลือกต่าง ๆ ที่มีประสิทธิภาพ) จะต้องตั้งอยู่บนรากฐานของคุณค่าอย่างไม่มีอาจจะหลีกเลี่ยงได้ สิ่งนี้ยังคงเป็นจริงไม่ว่าคุณค่าดังกล่าวจะเบี่ยงเบนไปอย่างชัดเจนหรือไม่ก็ตาม การสอนทั้งหมดสื่อถึงคุณค่าต่าง ๆ และคุณค่าเหล่านี้อาจจะส่งเสริมความยุติธรรม หรือบางส่วนหรือทั้งหมดของค่านิยม มุ่งไปคนละทางกับพันธกิจของคณะเยสุอิต

* ในปี 1859 โอลิเวอร์ เวนเดล โฮมส์ อธิบายถึงการถ่ายภาพว่าเป็นความสำเร็จอย่างสำคัญในยุคสมัยของเขา เพราะมันทำให้มนุษย์สามารถแยกประสบการณ์ หรือลักษณะเนื้อแท้ หรืออารมณ์ หรือสิ่งอื่นใดที่คล้ายคลึงกันออกจากช่วงเวลาหนึ่งและสถานที่หนึ่ง และยังคงเป็นจริง มองเห็นได้ และคงทนถาวร เขาทำนายว่า การถ่ายภาพจะเปลี่ยนฟิลิกส์แห่งการรับรู้ เปลี่ยนวิธีที่ผู้คนมองและเข้าใจโลกรอบตัว โฮมส์สังเกตเห็นได้อย่างถูกต้องว่า การเกิดของเทคโนโลยีใหม่นี้เป็นเครื่องหมายแสดงถึง การเริ่มต้นของยุคสมัยที่ภาพลักษณ์มีความสำคัญกว่าตัววัตถุเอง และอันที่จริงแล้ว จะทำให้วัตถุนั้นเป็นสิ่งที่ทิ้งไปได้-- Elizabeth Thoman, "Rise of the Image Culture"

[<http://www.medialit.org/reading-room/rise-image-culture>]

- (81) Thus, we need a pedagogy that alerts young people to the intricate networks of values that are often subtly disguised in modern life -- in advertising, music, political propaganda, etc. -- precisely so that students can examine them and make judgments and commitments freely, with real understanding.

2. Prevalence of Pragmatism

- (82) In a desire to meet goals of economic advancement, which may be quite legitimate, many governments are stressing the pragmatic elements of education exclusively. The result is that education is reduced to job training. This thrust is often encouraged by business interests, although they pay lip service to broader cultural goals of education. In recent years, in many parts of the world, many academic institutions have acceded to this narrow perspective of what constitutes education. And it is startling to see the enormous shift in student selection of majors in universities away from the humanities, the social and psychological sciences, philosophy and theology, towards an exclusive focus on business, economics, engineering, or the physical and biological sciences.
- (83) In Jesuit education we do not simply bemoan these facts of life today. They must be considered and dealt with. We believe that almost every academic discipline, when honest with itself, is well aware that the values it transmits depend upon assumptions about the ideal human person and human society which are used as a starting point. Thus educational programs, teaching and research, and the methodologies they employ in Jesuit schools, colleges and universities are of the highest importance, for we reject any partial or deformed version of the human person, the image of God. This is in sharp contrast to educational institutions which often unwittingly sidestep the central concern for the human person because of fragmented approaches to specializations.

- (81) ดังนั้นเราต้องการวิธีการสอนที่ทำให้เยาวชนตื่นตัวต่อเครือข่ายโยงโยอันซับซ้อนของค่านิยม ซึ่งมักจะแอบแฝงอย่างแนบเนียนอยู่ในชีวิตสมัยใหม่ -- ในโฆษณา ดนตรี การโฆษณาชวนเชื่อทางการเมือง ฯลฯ – เพื่อให้นักเรียนสามารถตรวจสอบสิ่งเหล่านี้ และตัดสินใจและปฏิบัติตนอย่างอิสระด้วยความเข้าใจอย่างแท้จริง

2. ความแพร่หลายของลัทธิปฏิบัตินิยม

- (82) ด้วยความปรารถนาที่จะทำให้บรรลุป้าหมายความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ ซึ่งก็ค่อนข้างถูกต้องตามหลักตรรกะ รัฐบาลจำนวนมากจึงมุ่งเน้นเฉพาะแต่เพียงปัจจัยทางการศึกษาที่นำสู่การปฏิบัติเป็นอาชีพได้เท่านั้น ผลลัพธ์ก็คือ การศึกษาถูกลดทอนลงไปเป็นเพียงการฝึกงานเท่านั้น แรงขับเคลื่อนนี้มักจะได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มผลประโยชน์ทางธุรกิจ แม้ว่าพวกเขาจะพูดบรรยายอย่างสวยหรูถึงเป้าหมายของการศึกษาทางด้านวัฒนธรรมในแง่มุมที่กว้างกว่าก็ตาม เมื่อไม่นานมานี้ ในหลายส่วนของโลก สถาบันการศึกษาจำนวนมากได้ยินยอมรับมุมมองเกี่ยวกับสิ่งที่ประกอบขึ้นเป็นระบบการศึกษาในลักษณะที่คับแคบนี้และเป็นเรื่องที่น่าตกใจเมื่อได้เห็นการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวงในการเลือกสาขาวิชาของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย จากคณะมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และจิตวิทยา ปรัชญา และเทวศาสตร์ ไปสู่การเลือกเฉพาะคณะที่มุ่งเน้นทางด้านธุรกิจ เศรษฐกิจ วิศวกรรม หรือทางวิทยาศาสตร์กายภาพและชีวภาพ
- (83) ในการศึกษาเยสุอิต เราจะไม่เอาแต่คร่ำครวญกับสภาพความเป็นจริงของชีวิตในทุกวันนี้ สภาพความจริงเหล่านี้จะต้องได้รับการไตร่ตรองและแก้ไขปัญญา เราเชื่อว่าเกือบจะทุกแขนงทางวิชาการ เมื่อซื่อสัตย์ต่อตนเองแล้ว ต่างตระหนักดีว่า คุณค่าที่ถ่ายทอดนั้นจะขึ้นอยู่กับสมมติฐานที่มีเกี่ยวกับมนุษย์ในอุดมคติและสังคมมนุษย์ซึ่งใช้เป็นจุดตั้งต้น ดังนั้น หลักสูตรการศึกษา การสอน และการวิจัย และระเบียบวิธีที่ใช้อยู่ในโรงเรียนเยสุอิต วิทยาลัย และมหาวิทยาลัยจึงมีความสำคัญสูงสุดด้วยเหตุที่เราปฏิเสธรูปแบบที่ไม่ครบถ้วนหรือที่ผิดรูปผิดร่างของความเป็นมนุษย์ ผู้เป็นพระฉายาของพระเจ้า การที่เป็นเช่นนี้นับเป็นทางตรงกันข้ามกับสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ที่มักจะเบี่ยงเบนจากเรื่องที่สำคัญเกี่ยวกับมนุษย์อย่างขาดวิจรณญาณโดยไม่เจตนา อันเนื่องมาจากแนวทางที่แยกออกเป็นส่วนย่อยๆ เพราะมีว่แต่มุ่งความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านแต่ละด้านจนขาดภาพรวม

- (84) This means that Jesuit education must insist upon integral formation of its students through such means as required core curricula that include humanities, philosophy, theological perspectives, social questions and the like, as part of all specialized educational programs. In addition, infusion methods might well be employed within specializations to highlight the deeper human, ethical, and social implications of what is being studied.

3. Desire for Simple Solutions

- (85) The tendency to seek simple solutions to complex human questions and problems marks many societies today. The widespread use of slogans as answers does not really help to solve problems. Nor does the tendency we see in many countries around the world toward fundamentalism on one extreme of the spectrum and secularism on the other. For these tend to be reductionist; they do not realistically satisfy the thirst for integral human growth that so many of our brothers and sisters cry out for.
- (86) Clearly Jesuit education which aims to form the whole person is challenged to chart a path, to employ a pedagogy, that avoids these extremes by helping our students to grasp more comprehensive truth, the human implications of their learning, precisely so that they can more effectively contribute to healing the human family and building a world that is more human and more divine.

- (84) นี่หมายความว่า การศึกษาเยสุอิตต้องยึดเหนี่ยวในการหล่อหลอมนักเรียนของตนอย่างครบครัน ด้วยวิธีการที่กำหนดให้หลักสูตรแกนกลางรวมเอาเนื้อหาทางด้าน มนุษยศาสตร์ ปรัชญา มุมมองทางเทวศาสตร์ คำถามเกี่ยวกับสังคม และวิชาอื่นที่คล้ายคลึงกัน ให้เป็นส่วนหนึ่งของ แผนการศึกษาวิชาเฉพาะทั้งหมด นอกจากนี้ วิธีการที่เพิ่มเติมเข้ามาอาจจะนำมาใช้กับวิชา เฉพาะด้วย เพื่อเน้นถึงผลที่จะตามมาจากสิ่งที่กำลังศึกษา ทั้งในคำความหมายที่ลึกซึ้งซึ่งของการเป็นมนุษย์ ด้านจริยธรรม และด้านสังคม

3. ความปรารถนาคำตอบที่เรียบง่าย

- (85) แนวโน้มที่จะแสวงหาคำตอบง่าย ๆ สำหรับคำถามและปัญหาที่ซับซ้อนของมนุษย์ เป็นลักษณะ ของสังคมมากมายหลายแห่งในทุกวันนี้ การใช้คำขวัญเพื่อเป็นคำตอบที่นิยมกระทำกัน แพร่หลายทุกหนแห่ง ไม่ได้ช่วยในการแก้ปัญหาอย่างแท้จริง เช่นเดียวกับ แนวโน้มที่เราเห็น ได้ในหลายประเทศทั่วโลกที่มีต่อความเชื่อสุดโต่งทางศาสนา (Fundamentalism) ในที่สุดขั้วหนึ่ง และแนวความคิดที่แยกการศึกษาศาสนาออกจากเรื่องทางโลก (Secularism) ในอีกขั้วหนึ่ง สิ่งเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะเป็นคตินิยมลดทอน* (Reductionism) สิ่งเหล่านี้มิได้ตอบสนองอย่าง ที่สามารถปฏิบัติได้จริงต่อความปรารถนาต่อการพัฒนาอย่างครบครันของมนุษย์ที่พี่น้องของ เราเรียกร้อง
- (86) เราจะเห็นได้ชัดเจนว่า การศึกษาเยสุอิตซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อการหล่อหลอมบุคคลที่ครบ ครบกำลังถูกท้าทายให้กำหนดเส้นทาง ใช้วิธีการสอน เพื่อหลีกเลี่ยงแนวความคิดสุดขั้วเหล่านี้ด้วย การช่วยนักเรียนของเราให้เข้าใจความจริงที่ครอบคลุมยิ่งขึ้น รวมทั้ง ผลที่ตามมาในด้านความ เป็นมนุษย์จากการเรียนรู้ของพวกเขา เพื่อให้พวกเขาสามารถอุทิศตนในการเยียวยาครอบครัว ของมนุษยชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และสร้างโลกที่มีความเป็นมนุษย์และมีความ ศักดิ์สิทธิ์ยิ่งขึ้น

* คตินิยมลดทอน (Reductionism) เชื่อว่า ระบบที่ซับซ้อนไม่ได้เป็นอะไรอื่น นอกจากผลรวมของส่วนย่อยๆ ของระบบ นั้น ลักษณะของระบบนั้นสามารถลดทอนลงเป็นลักษณะขององค์ประกอบที่เป็นเอกเทศแต่ละส่วนของระบบนั้นได้
[<http://www.disf.org/en/Voci/104.asp>]

4. Feelings of Insecurity

- (87) One of the major reasons contributing to a widespread quest for easy answers is the insecurity many people experience due to the breakdown of essential human institutions that normally provide the context for human growth. Tragically, the family, the most fundamental human society, is disintegrating in countries around the world. In many first world countries, 1 out of 2 marriages end in divorce with devastating effects for the spouses, and especially for the children. Another source of insecurity and confusion is due to the fact that we are experiencing an historic mass migration of peoples across the face of the earth. Millions of men, women and children are being uprooted from their cultures due to oppression, civil conflicts, or lack of food or means to support themselves. The older emigres may cling to elements of their cultural and religious heritage, but the young are often subject to culture conflict, and feel compelled to adopt the dominant cultural values of their new homelands in order to be accepted. Yet, at heart, they are uncertain about these new values. Insecurity often expresses itself in defensiveness, selfishness, a "me-first" attitude, which block consideration of the needs of others. The emphasis that the Ignatian paradigm places upon reflection to achieve meaning can assist students to understand the reasons underlying the insecurities they experience, and to seek more constructive ways to deal with them.

4. ความรู้สึกไม่มี นคง

- (87) หนึ่งในเหตุผลสำคัญที่ก่อให้เกิดการแสวงหาคำตอบง่าย ๆ กันอย่างกว้างขวาง คือ ความไม่มี นคงที่หลายคนประสบอยู่ อันเนื่องมาจากการล่มสลายของสถาบันที่สำคัญของมนุษย์ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วสถาบันเหล่านี้จะกำหนดบริบทที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาการของมนุษย์ นับเป็นเรื่องน่าเศร้าที่ครอบครัวอันเป็นพื้นฐานสำคัญที่สุดของสังคมมนุษย์ กำลังถูกทำให้แตกแยกในหลายๆ ประเทศทั่วโลกในประเทศที่พัฒนาแล้วชีวิตสมรสของ 1 ใน 2 คู่สิ้นสุดลงด้วยการหย่าร้างซึ่งมีผลกระทบรุนแรงสำหรับคู่สมรสและโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับเด็ก บ่อเกิดของความไม่มี นคงและความสับสนอย่างหนึ่งคือ การที่เรากำลังประสบกับการอพยพย้ายถิ่นของผู้คนเป็นจำนวนมากอย่างเป็นประวัตินิติการณที่ ทุกหนแห่งในโลก ชาย หญิง และเด็กนับล้านๆ ต้องย้ายถิ่นฐานจากวัฒนธรรมของพวกตนอันเนื่องมาจากการกดขี่ข่มเหง ความขัดแย้งระหว่างพลเมือง หรือขาดแคลนอาหาร หรือวิถีทางที่จะช่วยเหลือตนเองผู้อพยพที่อายุมากแล้วอาจจะยังคงยึดติดอยู่กับองค์ประกอบอันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมและศาสนาของตน แต่คนหนุ่มสาวมักจะต้องตกอยู่ในความขัดแย้งทางวัฒนธรรม และรู้สึกว่าคุณบิดบังคับให้เลือกคุณค่าทางวัฒนธรรมที่เดาว่าของถิ่นฐานบ้านช่องใหม่เพื่อจะได้รับการยอมรับ แม้กระนั้นก็ตาม ในใจของพวกเขายังไม่มีความเชื่อมั่นในคุณค่าใหม่เหล่านี้ ความไม่มี นคงมักจะแสดงออกด้วยการป้องกันตนเอง ความเห็นแก่ตัว ทศนคติ "ตัวฉันมาก่อน" ซึ่งปิดกั้นการพิจารณาถึงความต้องการของผู้อื่น การที่กระบวนทัศน์เพื่อให้เกิดการไตร่ตรองของนักบุญอิกญาซโอมุงเน้นที่การไตร่ตรอง เพื่อให้บรรลุถึงความหมาย สามารถช่วยให้นักเรียนเข้าใจถึงเหตุผลต่างๆ ที่อยู่เบื้องหลังของความไม่มี นคงที่พวกเขาประสบอยู่ และหาวิธีการที่สร้างสรรค์กว่าในการจัดการกับสิ่งเหล่านี้

5. Government Prescribed Curricula

- (88) Cutting across all of these factors is the reality of pluralism in the world today. Unlike Jesuit schools of the 16th century, there exists no single universally recognized curriculum like the Trivium or Quadrivium that can be employed as a vehicle for formation in our times. Curricula today justifiably reflect local cultures and local needs that vary considerably. But in a number of countries, governments strictly prescribe the courses that form curricula at the level of elementary and secondary education. This can impede curriculum development according to formational priorities of schools.
- (89) Because the Ignatian learning program requires a certain style of teaching, it approaches existing curricular subjects through infusion rather than by changes or additions to course offerings. In this way it avoids further crowding of overburdened school curricula, while at the same time not being seen as a frill tacked on to the "important" subjects. (This does not rule out the possibility that a specific unit concerning ethics or the like may on occasion be advisable in a particular context.)

Theory Into Practice: Staff Development Programs

- (90) Reflecting on what has been proposed here, some may wonder how it can be implemented. After all, very few teachers really practice such a methodology consistently. And lack of know-how is probably the major obstacle to any effective change in teacher behavior. The members of the International Commission on the Apostolate of Jesuit Education can understand such reservations. Research has shown that many educational innovations have foundered precisely because of such problems.

5. หลักสูตรที่กำหนดโดยรัฐบาล

- (88) หากจะตัดข้ามปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ทั้งหมดไป ก็เป็นความเป็นจริงแบบพหุนิยมในโลกปัจจุบัน ซึ่งแตกต่างไปจากโรงเรียนเยสุอิตในศตวรรษที่ 16 สมัยนั้นไม่มีแม้สักหลักสูตรเดียวที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล เช่นเดียวกับศิลปศาสตร์สามแขนง (Trivium) หรือ ศิลปศาสตร์สี่แขนง (Quadrivium) ที่สามารถใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการหล่อหลอมอย่างเช่นในสมัยของเรา ด้วยความสมเหตุสมผล หลักสูตรในวันนี้สะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมและความต้องการของท้องถิ่นที่แตกต่างกันไปเป็นอันมาก แต่ในหลายประเทศ รัฐบาลกำหนดอย่างเคร่งครัดให้มีการเรียนการสอนซึ่งประกอบไปด้วย หลักสูตรที่รัฐกำหนดสำหรับการจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา สิ่งนี้อาจขัดขวางการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับลำดับความสำคัญที่โรงเรียนกำหนดในการหล่อหลอมอบรม
- (89) เนื่องจากแผนการเรียนรู้อาจทำให้เกิดการไตร่ตรองต้องการรูปแบบการสอนในลักษณะหนึ่ง แผนการเรียนรู้นี้มีวิธีการที่จะเข้าถึงสาระวิชาตามหลักสูตร โดยการเพิ่มเติมส่วนที่จำเป็นทีละเล็กทีละน้อย มากกว่าการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรหรือการนำเสนอหลักสูตรเพิ่มเติม ด้วยวิธีนี้ แผนการเรียนรู้นี้ จึงหลีกเลี่ยงไม่ให้หลักสูตรของโรงเรียน ซึ่งต้องรับภาระหนักเกินไปอยู่แล้ว จะต้องแออัดยัดเยียดเพิ่มขึ้นไปกว่านั้นขณะเดียวกัน แผนการเรียนรู้นี้ก็ไม่ได้ถูกมองว่าเป็นเพียงเครื่องตกแต่งที่ติดประดับประดับอยู่กับสาระวิชาที่ "สำคัญ" ต่างๆ (นี่ไม่ได้เป็นการปฏิเสธถึงความเป็นไปได้ที่จะเพิ่มเติมวิชาเฉพาะเกี่ยวกับจริยศาสตร์ หรือวิชาที่คล้ายคลึงกันตามที่เหมาะสมของวาระและโอกาสในแต่ละบริบท)

จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ: แผนงานการพัฒนาบุคลากร

- (90) หลังจากที่ได้อธิบายถึงสิ่งที่ได้รับการนำเสนอไว้ในที่นี้ หลายคนอาจจะสงสัยว่าจะลงมือปฏิบัติได้อย่างไร สุดท้ายแล้ว มีครูจำนวนน้อยนักที่จะนำวิธีดังกล่าวไปปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง รวมทั้ง การขาดความรู้ที่นำไปสู่ภาคปฏิบัติได้อาจจะเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของครูอย่างมีประสิทธิภาพ สมาชิกของคณะกรรมการนานาชาติเพื่องานของการศึกษาเยสุอิตเข้าไขข้อจำกัดดังกล่าว งานวิจัยได้แสดงให้เห็นว่า นวัตกรรมทางการศึกษาจำนวนมากจำเป็นต้องประสบความสำเร็จเพราะปัญหาดังกล่าวเหล่านี้

- (91) We are convinced, therefore, that **staff development programs** involving in-service training are essential in each school, province or region where this **Ignatian Pedagogical Paradigm** will be used. Since teaching skills are mastered only through practice, teachers need not only an explanation of methods, but also opportunities to practice them. Over time staff development programs can equip teachers with an array of pedagogical methods appropriate for Ignatian pedagogy from which they can use those more appropriate for the needs of students whom they serve. Staff development programs at the province or local school level, therefore, are an essential, integral part of the Ignatian Pedagogy Project.
- (92) Accordingly, we are convinced of the need to identify and train teams of educators who will be prepared to offer staff development programs for province and local groups of teachers in the use of the **Ignatian Pedagogical Paradigm**. Therefore, training workshops are now being planned. These will, of course, encourage local adaptations of specific methods which are consistent with the Ignatian pedagogy proposed.

Some Concrete Helps to Understand the Paradigm

- (93) The appendices to this document provide a further understanding of the roots of Ignatian Pedagogy in Ignatius' own notes (Appendix #1) and in Fr. Kolvenbach's address (Appendix #2). A brief list of the variety of concrete processes and methods which can be used by teachers in each step of the paradigm is provided (Appendix #3). Fuller training protocols, utilizing these pedagogical methods, will form the substance of local or regional staff development programs to assist teachers to understand and use this pedagogy effectively.

- (91) ดังนั้นเราจึงมีความมั่นใจว่าแผนงานการพัฒนาบุคลากร ที่เป็นการฝึกอบรมระหว่างการทำงาน เป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับแต่ละโรงเรียน จังหวัดหรือภูมิภาค เพื่อที่จะนำกระบวนการทัศนวิธิการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรองนี้ไปใช้ ด้วยเหตุที่ทักษะการสอนจะสามารถเข้าใจอย่างถ่องแท้ได้ก็ด้วยการปฏิบัติเท่านั้น ครูไม่ได้ต้องการเฉพาะแต่คำอธิบายเกี่ยวกับวิธีการเท่านั้น แต่ยังต้องมีโอกาสที่จะนำวิธีการเหล่านี้ไปฝึกฝนปฏิบัติอีกด้วย แผนงานการพัฒนาบุคลากรนอกเวลาสามารถช่วยเตรียมครูด้วยวิธีการสอนที่แตกต่างหลากหลาย ทั้งหมดล้วนเหมาะสมสำหรับวิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรองโดยที่ครูสามารถที่จะเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสมกว่าจากวิธีการต่างๆ เหล่านี้ เพื่อสนองตอบต่อความต้องการของนักเรียนที่สอนในปีนั้นๆ ดังนั้นแผนงานการพัฒนาบุคลากรโรงเรียนในระดับภาคหรือท้องถิ่น จึงเป็นส่วนที่สำคัญและขาดเสียไม่ได้สำหรับแผนงานเกี่ยวกับวิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรอง
- (92) ด้วยเหตุนี้ เราจึงมั่นใจว่ามีความจำเป็นที่จะจัดสรรและฝึกอบรมคณะทำงานของนักการศึกษา เพื่อจัดเตรียมพวกเขาให้พร้อมจัดทำแผนงานการพัฒนาบุคลากร ให้แก่คณะครูในระดับภาค และในระดับท้องถิ่น เพื่อที่จะนำกระบวนการทัศนวิธิการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรองไปใช้ในการสอนของพวกเขา ดังนั้น ในขณะที่เราจึงได้วางแผนสำหรับการสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อการฝึกอบรมนี้ แนนอนว่า เราขอส่งเสริมให้มีการปรับวิธีการให้เหมาะสมกับแต่ละท้องถิ่น โดยที่ยังคงสอดคล้องกับวิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรองที่ได้นำเสนอ

สิ่งเอื้ออำนวยที่เป็นรูปธรรมบางประการเพื่อให้เข้าใจถึงกระบวนการทัศน

- (93) ภาคผนวกของเอกสารฉบับนี้ได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับ พื้นฐานของวิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรอง ตามบันทึกของนักบุญอิกญาซีโอเอง(ภาคผนวก #1) และตามถ้อยแถลงของ คุณพ่อโคลเวนบัก (ภาคผนวก #2) รายการโดยย่อเกี่ยวกับกระบวนการและวิธีการต่างๆ ที่เป็นรูปธรรม ซึ่งครูอาจจะนำมาใช้ในการสอนในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการที่ได้นำเสนอ (ภาคผนวก #3) รวมทั้ง วิธีการฝึกอบรมอย่างเต็มรูปแบบ การใช้ประโยชน์จากวิธีการสอนเหล่านี้ ซึ่งรวมกันเข้าเป็นสาระสำคัญของแผนงานการพัฒนาบุคลากรในระดับท้องถิ่นหรือในระดับภูมิภาค เพื่อช่วยให้ครูเข้าใจและสามารถนำวิธีการสอนนี้ไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

An Invitation to Cooperate

- (94) Greater understanding of how to adapt and apply the Ignatian Pedagogical Paradigm to the wide variety of educational settings and circumstances which characterize Jesuit schools around the world will come about as we work with the Paradigm in our relationships with students both in and outside the classroom and discover through those efforts concrete, practical ways of using the Paradigm that enhance the teaching-learning process. It can be expected, moreover, that many detailed and helpful treatments of the Ignatian Pedagogical Paradigm will be forthcoming that will be further enriched by the experience of teachers trained and practiced in applying the Paradigm within specific academic fields and disciplines. All of us in the work of Jesuit education look forward to benefiting from the insights and suggestions that other teachers have to offer.
- (95) In the Ignatian spirit of cooperation, we hope that teachers who develop their own lessons or brief units in specific subjects of their curriculum utilizing the **Ignatian Paradigm** will share them with others. Accordingly, from time to time we hope to make brief illustrative materials available. For this reason teachers are invited to send concise presentations of their use of the **Ignatian Paradigm** in specific subjects to:

The International Center for Jesuit Education
Borgo S. Spirito, 4
C.P. 6139
00195 Rome, ITALY

คำเชื้อเชิญให้ร่วมมือ

- (94) เราจะเข้าใจมากยิ่งขึ้นเกี่ยวกับ วิธีการที่จะปรับเปลี่ยนและการนำกระบวนการทัศน์วิธีการสอน เพื่อให้เกิดการไตร่ตรองไปใช้ในหลากหลายรูปแบบ ทั้งในสถานศึกษาและในสภาพแวดล้อม อันเป็นคุณลักษณะของโรงเรียนยุคใหม่ที่ทั่วโลกเมื่อเราทำงานโดยอาศัยกระบวนการทัศน์ดังกล่าวนี้ ในสัมพันธ์ภาพกับนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียนและแสวงหาหนทางที่เป็นรูปธรรมเพื่อที่จะ นำกระบวนการทัศน์นี้ไปปฏิบัติเพื่อส่งเสริมกระบวนการเรียนการสอน นอกจากนั้น เราคาดหวังว่า วิธีปฏิบัติตามกระบวนการทัศน์วิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรองอย่างละเอียดและเป็นประโยชน์ ที่จะเกิดขึ้นมานั้น จะได้รับการเสริมต่อด้วยประสบการณ์ของครูผู้เข้ารับการฝึกอบรม และมี ประสบการณ์ในการนำกระบวนการทัศน์นี้ไปใช้ในงานวิชาการและสาขาวิชาที่เฉพาะเจาะจงไป บรรดาผู้ที่ทำงานด้านการศึกษาของเยสุอิตทุกคนมุ่งหวังที่จะได้ประโยชน์จากข้อมูลเชิงลึกและ ข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่ครูท่านต่างๆ จะนำมาเสนอ
- (95) ด้วยเจตนารมณ์แห่งความร่วมมือกันตามแนวทางของนักบุญอิกญาซียโอ เราหวังว่าบรรดาครู ซึ่งได้พัฒนาบทเรียนของตนเอง หรือหน่วยการเรียนรู้โดยสังเขปสำหรับวิชาใดวิชาหนึ่งใน หลักสูตรของพวกเขา โดยใช้กระบวนการทัศน์เพื่อให้เกิดการไตร่ตรองนี้ จะร่วมแบ่งปันให้กับคนอื่น ๆ ดังนั้นเราหวังที่จะได้มีการจัดทำเอกสารประกอบโดยย่อเป็นระยะๆ ด้วยเหตุนี้ เราขอ เชิญครูผู้สอนให้ส่งแผนการสอนหรือแผนงานโดยสังเขปเกี่ยวกับการใช้กระบวนการทัศน์เพื่อให้เกิดการไตร่ตรองในสาระวิชาต่างๆ มาตามที่อยู่ด้านล่างนี้

ศูนย์ระหว่างประเทศเพื่อการศึกษาเยสุอิต
บอร์โก เอส. สปีริโต, 4
ซี.พี. 6139
00195 โรม, อิตาลี

APPENDICES: TABLE OF CONTENTS

- (96) **Appendix #1: Some Overriding Pedagogical Principles (Ignatian "Annotations")**

An adaptation of the introductory notes of St. Ignatius to one who directs another in the *Spiritual Exercises*. Here the more explicit pedagogical implications are highlighted.

- (97) **Appendix #2: IGNATIAN PEDAGOGY TODAY**

An Address by
Very Rev. Peter-Hans Kolvenbach, S.J.
Delivered to the Participants at the
International Workshop on
"IGNATIAN PEDAGOGY: A PRACTICAL APPROACH"
Villa Cavalletti, April 29, 1993

- (98) **Appendix #3:** A brief list of processes and methods appropriate for each of the steps in the *Ignatian Pedagogical Paradigm*. The methods listed derive either from the Jesuit educational tradition (Ignatius, *Ratio Studiorum*, etc.) or from pedagogical methods more recently developed in other circles which are consistent with Ignatian pedagogy.

N.B. : Staff development programs will explain and enable teachers to practice and master these methods.

ภาคผนวก: สารบัญ

- (96) ภาคผนวก# 1: หลักการของวิธีการสอนที่สำคัญกว่าบางประการ ("คำอธิบายประกอบ" ตามแบบของนักบุญอิกญาซีโอ)

ดัดแปลงมาจากอาร์มภทโดยนักบุญอิกญาซีโอ ที่มุ่งสำหรับผู้นำเข้าเจียบ จะใช้เพื่อนำทางแก่ผู้เข้าเจียบตามเอกสาร การฝึกปฏิบัติชีวิตจิตแต่ในที่นี้ จะมุ่งเน้นให้ชัดเจนเฉพาะในส่วนที่เชื่อมโยงกับการเรียนการสอนได้

- (97) ภาคผนวก# 2: วิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรองในปัจจุบัน

คำปราศรัยโดย

คุณพ่อปีเตอร์-ฮันส์ โคลเวนบัค, เอส.เจ.

แก่ผู้เข้าร่วม สัมมนาเชิงปฏิบัติการ ในเรื่อง

“แนวทางปฏิบัติสำหรับกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นการไตร่ตรอง”

วิลลา ความเลตติ 29 เมษายน 1993

- (98) ภาคผนวก#3: รายการโดยย่อเกี่ยวกับกระบวนการและวิธีการต่างๆ ที่เป็นรูปธรรม สำหรับแต่ละขั้นตอนใน กระบวนทัศน์วิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรอง วิธีการต่างๆ ที่อยู่ในรายการนี้ได้มาจากทั้งธรรมเนียมการศึกษาของคณะเยสุอิต (จากนักบุญอิกญาซีโอ จากเอกสาร แผนการศึกษา (*Ratio Studiorum*) ฯลฯ) หรือจากวิธีการสอนซึ่งพัฒนาขึ้นเมื่อไม่นานมานี้ใน วงการอื่นๆ ที่สอดคล้องกับวิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรอง

หมายเหตุ: แผนงานการพัฒนาบุคลากรจะอธิบายและส่งเสริมให้ครูได้ฝึก ปฏิบัติและสามารถนำวิธีการเหล่านี้ไปใช้ได้อย่างเชี่ยวชาญ

Some Overriding Pedagogical Principles (Ignatian "Annotations")

- (99) There follows a translation of the "Annotations" or guiding notes to the Director of the *Spiritual Exercises* into Introductory Ignatian Pedagogical statements:
- (100) 1. By "learning" is meant every method of experiencing, reflecting and acting upon the truth; every way of preparing and disposing oneself to be rid of all obstacles to freedom and growth (Annotation 1).
- (101) 2. The teacher explains to the student the method and order of the subject and accurately narrates the facts. He/she stays to the point and adds only a short explanation. The reason for this is that when students take the foundation presented, go over it and reflect on it, they discover what makes the matter clearer and better understood. This comes from their own reasoning, and produces greater sense of accomplishment and satisfaction than if the teacher explained and developed the meaning at great length. It is not much knowledge that fills and satisfies students, but the intimate understanding and relish of the truth (Annotation 2).
- (102) 3. In all learning we make use of the acts of intellect in reasoning and acts of the will in demonstrating our love (Annotation 3).
- (103) 4. Specific time periods are assigned to learning and generally correspond to the natural divisions of the subject. However, this does not mean that every division must necessarily consist of a set time. For it may happen at times that some are slower in attaining what is sought while some may be more diligent, some more troubled and tired. So it may be necessary at times to shorten the time, at others to lengthen it (Annotation 4).

หลักการของวิธีการสอนที่สำคัญกว่าบางประการ("คำอธิบายประกอบ" ตามแบบของนักบุญอิกญาซิโอ)

- (99) ต่อไปนี้คือ การแปล "คำอธิบายประกอบ" หรือแนวทางปฏิบัติให้กับผู้นำเข้าเจียบในเอกสาร *การฝึกปฏิบัติชีวิต* ให้เป็นถ้อยแถลงสำหรับเกริ่นนำวิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรอง
- (100) 1. "การเรียนรู้" หมายความว่าถึงวิธีการทุกวิถีในการมีประสบการณ์ การไตร่ตรอง และการปฏิบัติต่อความจริง วิถีทางทุกทางในการเตรียมตัวและจัดการให้ตนเองสามารถขจัดอุปสรรคทุกประการที่ขัดขวางต่ออริสทาฟและการเจริญเติบโต (คำอธิบายประกอบ 1)
- (101) 2. ครูจะให้คำอธิบายแก่นักเรียนถึงวิธีการและระเบียบวิธีของสาระวิชา บรรยายถึงข้อเท็จจริงอย่างถูกต้องแม่นยำ เขา/เธอจะพูดอยู่ในประเด็น และจะเพิ่มเติมก็แต่เพียงคำอธิบายสั้น ๆ เหตุผลของวิธีการดังกล่าวนี้คือ เมื่อนักเรียนเข้าถึงรากฐานของเนื้อหาที่นำเสนอแล้ว และเมื่อเขาได้คิดทบทวนและไตร่ตรองแล้ว นักเรียนจะค้นพบสิ่งที่ทำให้เนื้อหาสาระนั้นชัดเจนขึ้นและเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น สิ่งนี้เกิดขึ้นจากการคิดอย่างมีเหตุผลมีผลของนักเรียนเอง ซึ่งจะก่อให้เกิดความรู้สึกถึงความสำเร็จและความพึงพอใจที่ยิ่งใหญ่กว่าความเข้าใจที่เกิดจากครูให้คำอธิบาย และขยายความถึงสิ่งที่ต้องการจะอธิบายอย่างยืดยาว สิ่งที่เติมเต็มและสร้างความพึงพอใจให้กับนักเรียนไม่ใช่ความรู้มากมาย แต่เป็นความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและความอึดอึดใจกับความจริง (คำอธิบายประกอบ 2)
- (102) 3. ในการเรียนรู้ที่ ปวง เราใช้ประโยชน์จากพฤติกรรมทางสติปัญญาในการคิดอย่างมีเหตุผล และพฤติกรรมจากความมุ่งมั่น ในการแสดงออกถึงความรักของเรา (คำอธิบายประกอบ 3)
- (103) 4. การกำหนดช่วงเวลาเฉพาะให้กับการเรียนรู้ และโดยทั่วไปจะสอดคล้องกับการแบ่งเนื้อหาของแต่ละสาระวิชาโดยธรรมชาติ อย่างไรก็ตาม นี้ไม่ได้หมายความว่า การแบ่งเนื้อหาทุกครั้ง จำเป็นจะต้องประกอบไปด้วยช่วงเวลาที่จัดวางเอาไว้ตายตัว ทั้งนี้ เพราะอาจจะเป็นไปได้ที่บางคนอาจจะเรียนรู้ได้ช้ากว่าคนอื่น ๆ ในขณะที่บางคนอาจขยันหมั่น เพียรมากกว่าบางคน อาจจะนำหน้าใจและเหนือยากมากกว่า ดังนั้น ในบางกรณี เราอาจจะจำเป็นต้องลดทอนเวลาให้สั้นลง และในกรณีอื่น เราอาจจะจำเป็นต้องยืดเวลาออกไป (คำอธิบายประกอบ 4)

- (104) 5. generosity, freely offering all his or her attention and will to the enterprise (Annotation 5).
- (105) 6. When the teacher sees the student is not affected by any experiences, he or she should ply the student with questions, inquire about when and how study takes place, question the understanding of directions, ask what the student's reflection yielded, and ask for an accounting (Annotation 6).
- (106) 7. If the teacher observes that the student is having troubles, he or she should deal with the student gently and kindly. The teacher should encourage and strengthen the student for the future by reviewing mistakes kindly and suggesting ways for improvement (Annotation 7).
- (107) 8. If during reflection a student experiences joy or discouragement, he or she should reflect further on the causes of such feelings. Sharing such reflection with a teacher can help the student to perceive areas of consolation or challenge that can lead to further growth or that might subtly block growth. (Annotations 8, 9, 10).
- (108) 9. The student should set about learning the matter of the present as if he or she were to learn nothing more. The student should not be in haste to cover everything. "*Non multa, sed multum*" ("Treat matter selected in depth; don't try to cover every topic in a given field of inquiry.") (Annotation 11).
- (109) 10. The student should give to learning the full time that is expected. It is better to go overtime than to cut the time short, especially when the temptation to "cut corners" is strong, and it is difficult to study. Thus the student will get accustomed to resist giving in and strengthen study in the future (Annotations 12 and 13).

- (104) 5. นักเรียนที่เริ่มมีบทบาทในการเรียนรู้ควรที่จะกระทำด้วยจิตใจที่เปิดกว้างและมีน้ำใจ โดยแสดงความสนใจและความมุ่งมั่น ทั้งหมดยกเว้นโดยอิสระให้กับการเรียนรู้ (คำอธิบายประกอบ 5)
- (105) 6. เมื่อครูเห็นว่าประสบการณ์ใดๆ ไม่สะกิดเตือนใจของนักเรียน ครูควรจะถามคำถามต่างๆ กับนักเรียนอยู่เรื่อยๆ สอบถามว่าประสบการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นเมื่อไรและอย่างไรถามถึงความเข้าใจต่อทิศทางแนวโน้ม ถามถึงผลลัพธ์ที่นักเรียนได้จากการไตร่ตรอง และขอให้นักเรียนบรรยายถึงประสบการณ์ดังกล่าว(คำอธิบายประกอบ 6)
- (106) 7. หากครูสังเกตเห็นว่านักเรียนมีปัญหา ครูควรจะปฏิบัติต่อนักเรียนอย่างอ่อนโยนและมีเมตตา ครูควรจะให้กำลังใจและการเสริมแรงแก่นักเรียนเพื่ออนาคตของพวกเขา โดยการทบทวนความผิดพลาดด้วยใจเมตตา และแนะนำหนทางในการปรับปรุงแก้ไข (คำอธิบายประกอบ 7)
- (107) 8. หากในระหว่างการไตร่ตรอง นักเรียนได้สัมผัสกับความปีติหรือความท้อใจ ครูควรจะให้ไตร่ตรองเพิ่มขึ้นถึงสาเหตุของความรู้สึกดังกล่าวการร่วมกันไตร่ตรองดังกล่าวพร้อมกับครูสามารถจะช่วยให้นักเรียนรับฟังการปลุกปลอบใจหรือความท้าทายที่สามารถจะนำไปสู่การเติบโตต่อไป หรือที่อาจจะเป็นการปิดกั้นการเจริญเติบโต(คำอธิบายประกอบ 8, 9, 10)
- (108) 9. นักเรียนควรจะมีเรียนรู้ในเรื่องราวที่อยู่เบื้องหน้าในขณะนั้นราวกับว่าไม่มีเรื่องอื่นใดที่จะต้องเรียนรู้อีกแล้วนักเรียนไม่ควรจะเร่งรีบที่จะศึกษาให้ครอบคลุมไปเสียทุกอย่าง “*Non multa, sed multum*” (“จัดการกับเรื่องราวที่เลือกในเชิงลึกอย่างพยายามที่จะครอบคลุมหมดทุกหัวข้อในขอบเขตของเรื่องที่กำลังศึกษานั้น”) (คำอธิบายประกอบ 11)
- (109) 10. นักเรียนควรทุ่มเทให้กับการเรียนรู้อย่างเต็มเวลาตามที่ได้คาดหวังไว้ การที่จะทำงานล่วงเวลาย่อมดีกว่าที่จะตัดทอนเวลาให้สั้นลง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อความเข้ยวหนที่จะ “ใช้ทางลัด” รุนแรงอย่างมาก และเป็นเรื่องยากที่จะเรียน ดังนั้นนักเรียนจะสร้างความเคยชินกับการปฏิเสธที่จะยอมอะลุ่มอล่วย และเสริมความมุ่งมั่นให้กับการเรียนในอนาคต (คำอธิบายประกอบ 12 และ 13)

- (110) 11. If the student in learning is going along with great success, the teacher will advise more care, less haste (Annotation 14).
- (111) 12. While the student learns, it is more suitable that the truth itself is what motivates and disposes the student. The teacher, like a balance of equilibrium, leans to neither side of the matter, but lets the student deal directly with the truth and be influenced by the truth (Annotation 15)
- (112) 13. In order that the Creator and Lord may work more surely in the creature, it will be most useful for the student to work against any obstacles which prevent an openness to the full truth (Annotation 16).
- (113) 14. The student should faithfully inform the teacher of any troubles or difficulties he or she is having, so that a learning process might be suited and adapted to personal needs (Annotation 17).
- (114) 15. Learning should always be adapted to the condition of the student engaged in it (Annotation 18).
- (115) 16. (The last two annotations allow for creative adaptations to suit persons and circumstances. Such readiness to adapt in the teaching-learning experience is greatly effective.) (Annotations 19 and 20)

- (110) 11. หากการเรียนรู้ของนักเรียนก้าวหน้าไปด้วยผลสำเร็จเป็นอันมาก ครูควรจะให้คำแนะนำให้ระดับรางวัลรอบคอบมากยิ่งขึ้น และลดความเร่งรีบลง (คำอธิบายประกอบ 14)
- (111) 12. ในขณะที่นักเรียนได้เรียนรู้ สิ่งที่เหมาะสมมากกว่าคือ ความจริงนั่นเองเป็นสิ่งกระตุ้นและโน้มน้าวจิตใจนักเรียน ครูเป็นลูกตุ้มอยู่ในสภาวะดุลยภาพที่จะไม่เอนเอียงไปข้างหนึ่งข้างใด แต่ปล่อยให้เด็กเรียนรู้จัดการกับความจริงด้วยตนเองและได้รับผลกระทบจากความจริงนั้น (คำอธิบายประกอบ 15)
- (112) 13. เพื่อว่าพระผู้สร้างและพระผู้เป็นเจ้าของจะทำงานอย่างแจ่มชัดในสิ่งสร้าง สิ่งที่จะเป็นประโยชน์อย่างมากที่สุดสำหรับนักเรียน ได้แก่ การได้ทำงานต่อสู้ทันทานกับอุปสรรคต่างๆ ที่กีดขวางการเปิดกว้างสู่ความจริงที่ครบสมบูรณ์ (คำอธิบายประกอบ 16)
- (113) 14. นักเรียนควรบอกครูอย่างตรงไปตรงมาถึงปัญหาหรือความยากลำบากต่างๆ ที่เขาหรือเธอกำลังเผชิญอยู่ เพื่อที่ครูจะได้ปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความต้องการเฉพาะกับตัวเขา (คำอธิบายประกอบ 17)
- (114) 15. การเรียนรู้ควรได้รับการปรับให้เข้ากับสภาพของนักเรียนที่อยู่ในกระบวนการเรียนรู้นั้น (คำอธิบายประกอบ 18)
- (115) 16. (คำอธิบายประกอบสองข้อสุดท้าย เปิดรับต่อการปรับเปลี่ยนอย่างสร้างสรรค์เพื่อให้เหมาะสมกับบุคคลและสภาวะแวดล้อม ความพร้อมที่จะปรับเปลี่ยนให้เข้ากับประสบการณ์ การเรียนการสอนดังกล่าว ทำให้เกิดประสิทธิผลเป็นอันมาก) (คำอธิบายประกอบ 19 และ 20)

IGNATIAN PEDAGOGY TODAY

An Address by

Very Rev. Peter-Hans Kolvenbach, S.J.

Delivered to the Participants at the

International Workshop on

"IGNATIAN PEDAGOGY: A PRACTICAL

APPROACH" Villa Cavalletti, April 29, 1993

CONTEXT: CHRISTIAN HUMANISM TODAY

- (116) I begin by setting our efforts today within the context of the tradition of Jesuit Education. From its origins in the 16th century, Jesuit education has been dedicated to the development and transmission of a genuine Christian humanism. This humanism had two roots: the distinctive spiritual experiences of Ignatius Loyola, and the cultural, social and religious challenges of Renaissance and Reformation Europe.
- (117) The spiritual root of this humanism is indicated in the final contemplation of the *Spiritual Exercises*. Here Ignatius has the retreatant ask for an intimate knowledge of how God dwells in persons, giving them understanding and making them in God's own image and likeness, and to consider how God works and labors in all created things on behalf of each person. This understanding of God's relation to the world implies that faith in God and affirmation of all that is truly human are inseparable from each other. This spirituality enabled the first Jesuits to appropriate the humanism of the Renaissance and to found a network of educational institutions that were innovative and responsive to the urgent needs of their time. Faith and the enhancement of humanitas went hand in hand.

วิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรองในปัจจุบัน

ปราศรัยโดย

คุณฟอปีเตอร์-ฮันส์ โคลเวนบัค, เอส.เจ.

แก่ผู้เข้าร่วมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง

“แนวปฏิบัติสำหรับวิธีการสอนเพื่อให้เกิดการ
ไตร่ตรอง”

ณ วิลลา คาวาเลตติ เมื่อ 29 เมษายน 1993

บริบท : มนุษยนิยมแบบคริสต์ในปัจจุบัน

- (116) ฟอขอเริ่มด้วยการกำหนดจุดมุ่งหมายของเราในวันนี้ภายในกรอบของการศึกษาแบบเยสุอิต ตั้งเดิมนับตั้งแต่จุดกำเนิดเริ่มแรกในศตวรรษที่ 16 การศึกษาเยสุอิตมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนา และถ่ายทอดแนวความคิดมนุษยนิยมแบบคริสต์ที่แท้จริง มนุษยนิยมแบบนี้มีรากกำเนิดมาจากสองแหล่งใหญ่ ได้แก่ ประสบการณ์ทางจิตวิญญาณที่มีลักษณะเฉพาะของนักบุญอิกญาซีโอแห่งโลโยลา และความท้าทายทางด้านวัฒนธรรม สังคม และศาสนา จากการฟื้นฟูศิลปะวิทยาและการปฏิรูปศาสนาในยุโรป
- (117) รากกำเนิดทางจิตวิญญาณของแนวคิดมนุษยนิยมนี้ได้รับการชี้แจงอยู่ในการพิศเพ่งรำพึงขั้นสูงสุดของการฝึกปฏิบัติชีวิตจิตในที่นี้ นักบุญอิกญาซีโอสอนให้ผู้เข้าเฝ้าบวชนขอความรู้ที่ลึกซึ้งว่าพระเจ้าทรงประทับอยู่ในบุคคลอย่างไร โดยประธานความเข้าใจ และสร้างพวกเขาตามพระฉายาของพระเจ้า และให้พิจารณาพิจารณาว่าพระเป็นเจ้าทรงทำงานแทนมนุษย์แต่ละคนอย่างไรในสิ่งสร้างทั้งหมดความเข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ากับโลกบ่งบอกถึงความเชื่อในพระเจ้าและการยืนยันว่าสิ่งทั้งปวงที่มีความเป็นมนุษย์โดยแท้จริงนั้นไม่สามารถจะแบ่งแยกออกจากกันและกันได้ จิตตารมณ์นี้เองช่วยให้เยสุอิตกลุ่มแรกจัดสรรอย่างพอเหมาะพอดีระหว่าง ความเป็นมนุษยนิยมแห่งยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาการ กับการสร้างเครือข่ายของสถาบันการศึกษาที่รังสรรค์นวัตกรรมและตอบสนองต่อความจำเป็นอันเร่งด่วนแห่งยุคสมัยของพวกเขา ความเชื่อศรัทธาและการเพิ่มพูนมนุษยนิยมจึงดำเนินควบคู่ไปด้วยกัน

- (118) Since the Second Vatican Council we have been recognizing a profound new challenge that calls for a new form of Christian humanism with a distinctively societal emphasis. The Council stated that the "split between the faith that many profess and their daily lives deserves to be counted among the more serious errors of our age" (GS 43). The world appears to us in pieces, chopped up, broken.
- (119) The root issue is this: what does faith in God mean in the face of Bosnia and Sudan, Guatemala and Haiti, Auschwitz and Hiroshima, the teeming streets of Calcutta and the broken bodies in Tiananmen Square? What is Christian humanism in the face of starving millions of men, women and children in Africa? What is Christian humanism as we view millions of people uprooted from their own countries by persecution and terror, and forced to seek a new life in foreign lands? What is Christian humanism when we see the homeless that roam our cities and the growing underclass who are reduced to permanent hopelessness. What is humanistic education in this context? A disciplined sensitivity to human misery and exploitation is not a single political doctrine or a system of economics. It is a humanism, a humane sensibility to be achieved anew within the demands of our own times and as a product of an education whose ideal continues to be motivated by the great commandments love of God and love of neighbor.

- (118) นับตั้งแต่การสังคายนาवादิกันครั้งที่ 2 เป็นต้นมา เราตระหนักถึงความท้าทายใหม่ซึ่งเรียกร้องต่อรูปแบบใหม่ของมนุษยนิยมแบบคริสต์ ซึ่งให้ความสำคัญกับสังคมอย่างเด่นชัด สภาสังคายนาฯ ประกาศว่า “การแบ่งแยกระหว่างความเชื่อที่หลายคนประกาศยืนยันออกจากชีวิตประจำวันนั้น นับเป็นสิ่งผิดพลาดอันใหญ่หลวงแห่งยุคสมัยของเรา” (GS43) โลกในสายตาของเราถูกบั่นทอนเป็นส่วนๆ แยกแยกเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย
- (119) รากเหง้าของปัญหาเป็นดังนี้ ความเชื่อในพระเจ้ามีความหมายอะไรต่อสิ่งที่เกิดขึ้นในบอสเนียและซูดาน กัวเตมาลาและเฮติ เอชวีทซ์และอีโรซิมา ถนนอันแออัดแห่งกัลกัตตา และร่างที่ถูกบดขยี้ที่จตุรัสเทียนอันเหมิน มนุษยนิยมแบบคริสต์มีความหมายอะไรต่อความอดอยากหิวโหยของบรรดาชาย หญิง และเด็กๆ หลายล้านคนในแอฟริกา? มนุษยนิยมแบบคริสต์มีความหมายอะไรเมื่อเราเห็นคนเป็นล้านๆ ต้องอพยพลี้ภัยจากบ้านเมืองของตนเพราะการไล่ล่าสังหารและการข่มขู่คุกคาม และถูกบีบบังคับให้ไปใช้ชีวิตใหม่ในแผ่นดิน? มนุษยนิยมแบบคริสต์มีความหมายอะไรเมื่อเราเห็นผู้คนไร้ที่พักพิงเดินเร่ร่อนไปตามเมืองต่างๆ และคนชายขอบที่ทวีจำนวนขึ้นต้องจมปลักอยู่กับความสิ้นหวังไม่รู้จบสิ้น การศึกษาตามหลักมนุษยนิยมควรจะเป็นอย่างไรในบริบทเช่นนี้? การฝึกฝนให้รู้สึกไวต่อความทุกข์ยากและการถูกเอารัดเอาเปรียบของมนุษย์ มิได้รวมอยู่ในแนวคิดทางการเมืองหรือระบบทางเศรษฐศาสตร์แม้สักแนวคิดเดียว สิ่งที่จะควรพิจารณาเพิ่มขึ้นใหม่คือ แนวคิดมนุษยนิยม นั่นคือ ความรู้สึกไวต่อมนุษยธรรม ภายใต้เงื่อนไขข้อเรียกร้องของยุคสมัยของเรา และในฐานะที่เป็นผลผลิตของการศึกษา โดยมีอุดมการณ์ที่ยังคงได้รับแรงกระตุ้นจากพระบัญญัติประการยิ่งใหญ่ นั่นคือรักพระเจ้าและรักเพื่อนมนุษย์

(120) In other words, late twentieth-century Christian humanism necessarily includes social humanism. As such it shares much with the ideals of other faiths in bringing God's love to effective expression in building a just and peaceful kingdom of God on earth. Just as the early Jesuits made distinctive contributions to the humanism of the 16th century through their educational innovations, we are called to a similar endeavor today. This calls for creativity in every area of thought, education, and spirituality. It will also be the product of an Ignatian pedagogy that serves faith through reflective inquiry into the full meaning of the Christian message and its exigencies for our time. Such a service of faith, and the promotion of justice which it entails, is the fundament of contemporary Christian humanism. It is at the heart of the enterprise of Catholic and Jesuit education today. This is what *The Characteristics of Jesuit Education* refer to as "human excellence". This is what we mean when we say that the goal of Jesuit education is the formation of men and women for others, people of competence, conscience and compassionate commitment.

(120) ในยุคปลายศตวรรษที่ 20 นี้ มนุษยนิยมแบบคริสต์จำเป็นต้องรวมถึงมนุษยนิยมทางสังคมด้วย ด้วยเหตุที่เป็นเช่นนั้น แนวคิดนี้จึงมีจุดร่วมกับอุดมการณ์อีกมากมายตามความเชื่ออื่น ๆ ในการแสดงออกถึงความรักของพระเจ้าให้เกิดเป็นจริงได้ด้วยการสร้างพระอาณาจักรแห่งความยุติธรรม และสันติสุขของพระเจ้าในโลกนี้ เจกเซนกับที่บรรดาเยซูอิตในยุคแรกได้มีส่วนในพัฒนาการของแนวคิดมนุษยนิยมในศตวรรษที่ 16 ด้วยนวัตกรรมทางด้านการศึกษาของพวกเขา พวกเรากำลังได้รับการเรียกร้องให้กระทำเช่นเดียวกันในทุกวันนี้ สิ่งนี้เรียกร้องให้เรา มีความคิดสร้างสรรค์ในทุกแง่มุมของการคิด การศึกษา และจิตวิถีย* สิ่งนี้ยังเป็นผลลัพธ์ของวิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรอง ซึ่งส่งเสริมความเชื่อโดยผ่านการไตร่ตรองถึงความหมายที่ครบของคำสอนแบบคริสต์และความจำเป็นเร่งด่วนในยุคสมัยของเรา การให้ความช่วยเหลือในด้านความเชื่อและการส่งเสริมความยุติธรรม อันเป็นผลของวิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรองนี้ เป็นพื้นฐานของมนุษยนิยมแบบคริสต์ร่วมสมัย วิธีการสอนนี้เป็นหัวใจของการศึกษาคาทอลิกและของเยซูอิตในปัจจุบัน นี่คือนิยามที่ลักษณะเฉพาะของการศึกษาเยซูอิต กล่าวถึงในฐานะของ “ความเป็นเลิศของมนุษย์” นี่คือนิยามที่เราหมายถึง เมื่อกล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการศึกษาเยซูอิตคือ การหล่อหลอมอบรมชายและหญิงให้ดำรงชีวิตเพื่อผู้อื่น เป็นมนุษย์ผู้มีความสามารถ มีมโนธรรมเที่ยงตรง และมีความมุ่งมั่นด้วยความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น

* จิตวิถีย (Spirituality) หมายถึง การไม่ยึดติดกับวัตถุในแง่บวก คุณลักษณะของกบเป็นอิสระทางจิตใจจากวัตถุ อย่างน้อยในสาระสำคัญ และในกิจกรรมบางอย่าง [ที่มา: <http://www.catholicreference.net/index.cfm?id=36600>]

THE SOCIETY'S REPLY TO THIS CONTEXT

- (121) Just a decade ago a request came from many parts of the world for a more contemporary statement of the essential principles of Jesuit pedagogy. The need was felt in light of notable changes and emerging new governmental regulations concerning curriculum, student body composition, and the like; in light of the felt need to share our pedagogy with increasing numbers of lay teachers who were unfamiliar with Jesuit education, in light of the Society's mission in the Church today, and especially in light of the changing, ever more bewildering context in which young people are growing up today. Our response was the document describing the *Characteristics of Jesuit Education* today. But that document which was very well received throughout the world of Jesuit education provoked a more urgent question. How? How do we move from an understanding of the principles guiding Jesuit education today to the practical level of making these principles real in the daily interaction between teachers and students? For it is here in the challenge and the excitement of the teaching-learning process that these principles can have effect. This workshop in which you are participating seeks to provide the practical pedagogical methods that can answer the crucial question: how do we make the *Characteristics of Jesuit Education* real in the classroom? The *Ignatian Pedagogical Paradigm* presents a framework to incorporate the crucial element of reflection into learning. Reflection can provide the opportunity for students themselves to consider the human meaning and the implications of what they study.

คำตอบของสังคมต่อบริบทเช่นนี้

- (121) เมื่อประมาณ 10 ปีก่อนหน้านี้ มีเสียงเรียกร้องจากทั่วโลกให้ดำเนินการปรับปรุงหลักการสำคัญของวิธีการสอนแบบเยสุอิตให้ทันสมัยยิ่งขึ้น ความต้องการดังกล่าวเกิดขึ้นสืบเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงอย่างสำคัญ และการออกกฎหมายใหม่เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษา องค์ประกอบของเนื้อหาการสอน และหัวข้ออื่นที่คล้ายคลึงกัน สืบเนื่องมาจากความต้องการที่จะแบ่งปันวิธีการสอนของเรากับบรรดาครูฆราวาสที่ยังไม่คุ้นเคยกับการศึกษาแบบเยสุอิต ซึ่งทวีจำนวนเพิ่มขึ้น เนื่องจากพันธกิจของคณะต่อพระศาสนจักรในทุกวันนี้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เนื่องจากในปัจจุบันนี้ เยาวชนต้องเติบโตขึ้นในสภาพแวดล้อมที่น่าสับสนงุนงงมากขึ้นกว่าที่เคยเป็นมา เราตอบสนองต่อเสียงเรียกร้องเหล่านี้เป็นเอกสารที่บรรยายถึงลักษณะเฉพาะของการศึกษาเยสุอิตในทุกวันนี้ แต่เอกสารที่ได้รับการตอบรับอย่างดีจากทุกภาคส่วนที่มีการศึกษาเยสุอิตนี้กลับก่อให้เกิดคำถามที่มีความเร่งด่วนยิ่งขึ้นคือ ทำอย่างไร? เราจะต้องทำอย่างไรเพื่อที่จะพัฒนาจากความเข้าใจถึงหลักการที่เป็นแนวทางของการศึกษาเยสุอิตทุกวันนี้ ไปยังการทำให้หลักการเหล่านี้เกิดขึ้นจริงในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน ด้วยเหตุที่ความท้าทายและความน่าตื่นเต้นของกระบวนการเรียนการสอนนี้เองที่หลักการเหล่านี้จะก่อให้เกิดผล การสัมมนาเชิงปฏิบัติการที่เรากำลังมีส่วนร่วมกันอยู่นี้มีวัตถุประสงค์ที่จะนำเสนอวิธีการสอนที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ ซึ่งจะสามารถตอบคำถามอันสำคัญยิ่งที่ว่า“เราจะทำให้ ลักษณะเฉพาะของการศึกษาเยสุอิต เกิดขึ้นจริงในห้องเรียนได้อย่างไร” กระบวนทัศน์ของวิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรองนำเสนอเค้าโครงที่สำคัญในการรวบรวมองค์ประกอบที่สำคัญของการไตร่ตรองเข้าไปในการเรียนรู้ การไตร่ตรองเปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถพิจารณาด้วยตนเองถึงความหมายในแบบของมนุษย์ และความหมายที่แท้จริงของสิ่งที่พวกเขา กำลังเรียนรู้

(122) Amid all the conflicting demands on their time and energies your students are searching for meaning for their lives. They know that nuclear holocaust is more than a madman's dream. Unconsciously at least, they suffer from fear of life in a world held together by a balance of terror more than by bonds of love. Already many young people have been exposed to very cynical interpretations of man: he is a sack of egoistic drives, each demanding instant gratification; he is the innocent victim of inhuman systems over which he has no control. Due to mounting economic pressures in many countries around the world, many students in developed countries seem excessively preoccupied with career training and self-fulfillment to the exclusion of broader human growth. Does this not point to their excessive insecurity? But beneath their fears, often covered over with an air of bravado, and beneath their bewilderment at the differing interpretations of man, is their desire for a unifying vision of the meaning of life and of their own selves. In many developing countries, the young people with whom you work experience the threat of famine and the terrors of war. They struggle to hope that human life has value and a future in the ashes of devastation which is the only world they have ever experienced. In other countries where poverty grinds the human spirit, modern media cynically project the good life in terms of opulence and consumerism. Is it any wonder that our students in all parts of the world are confused, uncertain about life's meaning?

(122) ในท่ามกลางกระแสขัดแย้งที่ขึงปวงที่เรียกร่องเวลาและพลังของนักเรียนของพวกเขา กำลังค้นหาความหมายของชีวิต พวกเขาารู้ดีว่าการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ด้วยอาวุธนิวเคลียร์นั้นเป็นมากกว่าความเพ้อฝันของคนเสียดสี พวกเขาต้องทนทุกข์โดยไม่รู้สึกตัวจากความกลัวที่จะต้องใช้ชีวิตอยู่ในโลกที่ยังดำรงอยู่ได้ด้วยการถ่วงดุลแห่งความหวาดกลัว มากกว่าจะอยู่ด้วยสายใยแห่งความรัก เยาวชนหลายคนเคยถูกตีค่าด้วยท่วงทีเยาะเย้ยถากถางว่า เขาได้แต่หมกมุ่นอยู่กับเรื่องของตนเองแต่เพียงอย่างเดียว ต่างคนต่างก็ต้องการความพึงพอใจโดยปัจจุบันทันด่วน เขาตกเป็นเหยื่อของระบบที่ไร้มนุษยธรรมที่เขาควบคุมไม่ได้ ด้วยสภาวะบีบคั้นทางเศรษฐกิจในหลายประเทศทั่วโลก นักเรียนในประเทศพัฒนาแล้วดูเหมือนจะสาละวนอยู่กับการฝึกอาชีพมากเกินไป และมุ่งเน้นแต่ความสำเร็จของตนเองจนไม่มีที่เหลือสำหรับพัฒนาการของมนุษย์ในวงที่กว้างกว่า สิ่งนี้ไม่ได้บ่งบอกถึงความไม่มั่นคงในจิตใจของพวกเขาหรือหวั่นหวาดแต่ลึกลงไปภายใต้ความกลัวเหล่านี้ สิ่งที่ซ่อนอยู่ภายใต้การวางท่าใหญ่โตองอาจ ภายใต้ความสับสนกับการตีค่ามนุษย์ที่มีความแตกต่างหลากหลายออกไป คือความปรารถนาของพวกเขาที่จะหลอมรวมมโนทัศน์ต่อตนเองเข้ากับมโนทัศน์ต่อความหมายของชีวิต ในประเทศกำลังพัฒนาหลายประเทศ เยาวชนที่พวกเขาทำงานด้วยกำลังประสบกับภัยคุกคามจากความอดอยาก และความสยดสยองของสงคราม พวกเขาต่อสู้ดิ้นรนด้วยความหวังว่าชีวิตมนุษย์ยังมีคุณค่าและมีอนาคตที่ดีกว่าในท่ามกลางเงาถ่านของการทำลายล้าง ซึ่งเป็นประสบการณ์ชีวิตเพียงอย่างเดียวที่พวกเขาเคยพบเห็น ในประเทศอื่นๆ ที่จิตวิญญาณของมนุษย์ถูกบดขยี้ด้วยความยากไร้ สื่อสมัยใหม่กลับนำเสนอภาพชีวิตแสนสุขอุดมด้วยโภคทรัพย์และมีแนวคิดบริโภคนิยม คงไม่เป็นที่ประหลาดใจว่า นักเรียนของเราในทุกภาคส่วนในโลกต่างก็สับสน ไม่นั่นใจเกี่ยวกับความหมายของชีวิต

- (123) During their years in a secondary school, young men and women are still relatively free to listen and to explore. The world has not yet closed in on them. They are concerned about the deeper questions of the "why" and "wherefore" of life. They can dream impossible dreams and be stirred by the vision of what might be. The Society has committed so much of its personnel and resources to the education of young people precisely because they are questing for the sources of life "beyond academic excellence." Surely, every teacher worthy of the name must believe in young people and want to encourage their reaching for the stars. This means that your own unifying vision of life must be tantalizingly attractive to your students, inviting them to dialogue on the things that count. It must encourage them to internalize attitudes of deep and universal compassion for their suffering fellow men and women and to transform themselves into men and women of peace and justice, committed to be agents of change in a world which recognizes how widespread is injustice, how pervasive the forces of oppression, selfishness and consumerism.
- (124) Admittedly, this is not an easy task. Like all of us in our pre-reflective years, your students have unconsciously accepted values which are incompatible with what truly leads to human happiness. More than young people of a previous generation, your students have more "reasons" for walking away in sadness when they see the implications of a Christian vision of life and basic change of worldview which leads to rejection of softness and the distortedly glamorous image of life purveyed in slick magazines and cheap films. They are exposed, as perhaps no generation in history, to the lure of drugs and the flight from painful reality which they promise.

- (123) ในขณะที่ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา เยาวชนชายหญิงยังคงมีหัวใจอิสระที่จะรับฟังและสำรวจชีวิต พวกเขายังไม่ได้ถูกรอบงำด้วยอิทธิพลของโลกนี้ พวกเขายังคงให้ความสำคัญกับคำถามที่ลึกซึ้งกว่าเกี่ยวกับชีวิต ได้แก่ “ทำไม” และ “ด้วยเหตุผลอะไร” พวกเขายังสามารถที่จะฝันถึงความฝันที่เป็นไปไม่ได้ และตื่นเต้นกับจินตนาการถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นได้ คณะเยสุอิตได้ทุ่มเทบุคลากรและทรัพยากรเป็นอันมากให้กับการศึกษาของเยาวชน เพราะพวกเขาต่างแสวงหาต้นกำเนิดของชีวิตที่อยู่เหนือไปกว่าความเป็นเลิศทางวิชาการ” แน่แน่นอนว่า ครูที่แท้จริงต้องเชื่อมั่นในเยาวชนเหล่านี้และต้องกำหนดจุดประสงค์พวกเขาให้บากบั่นไปจนถึงดวงดาวนี้หมายความว่า มโนทัศน์เกี่ยวกับชีวิตทั้งปวงของพวกเขาน่าจะต้องเป็นที่น่าดึงดูดใจสำหรับนักเรียนชวนเชิญให้พวกเขาเข้าร่วมสนทนาเกี่ยวกับสิ่งที่มีความหมาย สิ่งนี้จะต้องกระตุ้นให้พวกเขาซึมซับเอาทัศนคติที่เห็นอกเห็นใจอย่างลึกซึ้งและไม่เลือกที่รักมักที่ชังต่อความทุกข์ยากของเพื่อนมนุษย์ชายหญิง และเปลี่ยนแปลงพวกเขาให้กลายเป็นผู้รักสันติและความยุติธรรม ทุ่มเทตนเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงให้แก่โลก ผู้ซึ่งตระหนักดีว่าความยุติธรรมได้แพร่กระจายออกไปเพียงใด กระแสแห่งการกดขี่ ความเห็นแก่ตัวและวัตถุนิยมได้แผ่ซ่านไปทั่วเพียงใด
- (124) เราต้องยอมรับว่า สิ่งนี้ไม่ใช่งานที่ง่ายเลย แจกเช่นเดียวกับที่เราทุกคนเคยเป็นมาก่อนแล้ว ในยุคก่อนที่จะมีการศึกษาด้วยวิธีการไต่ตรงบรรดานักเรียนของท่านไม่รู้ตัวเลยว่าได้รับเอาคุณค่าชีวิต ซึ่งขัดแย้งกับสิ่งที่จะนำไปสู่ความสุขแท้ของมนุษย์ หากเปรียบเทียบกับเยาวชนในรุ่นก่อนๆ นักเรียนของท่านมี “เหตุผล” ต่างๆ มากมายกว่าที่จะผลหนีไปด้วยความเศร้าหมอง เมื่อเห็นความหมายของมโนทัศน์แบบคริสต์ต่อชีวิต และการเปลี่ยนแปลงพื้นฐานของทัศนะเกี่ยวกับโลก ซึ่งนำไปสู่การปฏิเสธความลุ่มลุ่มและภาพบิดเบือนของชีวิตอันน่าเฝ้าหวงที่ ถูกนำเสนอโดยนิตยสารและภาพยนตร์ประโลมโลก พวกเขาต้องเผชิญกับสิ่งล่อลวงมากมาย บางทีอาจจะมากกว่าชนทุกรุ่นที่ผ่านมา ทั้งความเฝ้าหวงของสารเสพติดและความหวังที่จะช่วยให้หลีกเลี่ยงหนีพ้นไปความเป็นจริงที่แสนเจ็บปวด

- (125) These young men and women need confidence as they look to their future; they need strength as they face their own weakness; they need mature understanding and love in the teachers of all areas of the curriculum with whom they explore the awesome mystery of life. Do they not remind us of that young student of the University of Paris of four and one-half centuries ago whom Inigo befriended and transformed into the Apostle of the Indies?
- (126) These are the young men and women whom you are called to lead to be open to the Spirit, willing to accept the seeming defeat of redemptive love; in short, eventually to become principaled leaders ready to shoulder society's heavier burdens and to witness to the faith that does justice.
- (127) I urge you to have great confidence that your students are called to be leaders in their world; help them to know that they are respected and loveable. Freed from the fetters of ideology and insecurity, introduce them to a more complete vision of the meaning of man and woman, and equip them for service to their brothers and sisters, sensitive to and deeply concerned about using their influence to right social wrongs and to bring wholesome values into each of their professional, social and private lines. The example of your own social sensitivity and concern will be a major source of inspiration for them.
- (128) This apostolic aim needs, however, to be translated into practical programs and appropriate methods in the real world of the school. One of the characteristic Ignatian qualities, revealed in the *Spiritual Exercises*, the 4th part of the *Constitutions*, and in many of his letters is Ignatius' insistence simultaneously upon the highest ideals and the most concrete means to achieve them. Vision without appropriate method may be perceived as sterile platitude; while method without unifying vision is frequently passing fashion or gadgetry.

- (125) เยาวชนชายหญิงเหล่านี้ต้องการความเชื่อมั่น ในขณะที่พวกเขากำลังวางแผนอนาคตของตน พวกเขาต้องการพลังกำลังที่จะเผชิญกับความอ่อนด้อยของตนเอง พวกเขาต้องการความเข้าใจด้วยวุฒิภาวะและความรักจากครูในหลากหลายหลักสูตรกับบรรดาครูเหล่านี้เองที่พวกเขาจะได้สำรวจถึงความลึกลับอันหนึ่งของชีวิต พวกเขาไม่ได้ทำให้เราระลึกถึงนักศึกษาหนุ่มสี่คนของมหาวิทยาลัยแห่งปารีสเมื่อหนึ่งศตวรรษครึ่งที่ผ่านมา ผู้ซึ่งนักบุญอิกญาซโอได้ผูกมิตรและเปลี่ยนแปลงให้เป็นธรรมทูตแห่งอินดีส์หรือ?
- (126) พวกเขาเหล่านี้ คือ เยาวชนชายหญิงที่พวกท่านได้รับเรียกเพื่อให้นำพาพวกเขาสู่การเปิดรับพระจิตเจ้า ให้สมัครใจยอมรับความรักอันนำมาซึ่งการไถ่กู้ ที่ดูภายนอกราวกับความพ่ายแพ้ กล่าวโดยสรุป ในที่สุดพวกเขากลายเป็นผู้นำหลักในการแบกรับภาระอันหนักอึ้งของสังคม และเป็นประจักษ์พยานถึงความเชื่อที่นำมาซึ่งความยุติธรรม
- (127) พ่อขอรับรองให้ท่านมีความมั่นใจว่านักเรียนของท่านได้รับกระแสเรียกให้เป็นผู้ในโลกของพวกเขา ช่วยให้พวกเขาเห็นว่า พวกเขาเป็นที่นับถือและเป็นที่รัก เป็นอิสระจากโชครวนคดีนิยม และการขาดความมั่นคง แนะนำให้พวกเขาเข้าถึงมโนทัศน์เกี่ยวกับความหมายของมนุษย์ชายหญิงที่ครบถ้วนสมบูรณ์กว่า เตรียมพวกเขาให้พร้อมที่จะรับใช้พี่น้องชายหญิง มีความละเอียดอ่อนและหวังใยอย่างลึกซึ้งต่อการใช้พลังอำนาจในการแก้ไขสิ่งผิดในสังคม และนำคุณค่าชีวิตที่ดึงมาสู่งานอาชีพ สังคม และชีวิตส่วนตัว ตัวอย่างจากความละเอียดอ่อนและความหวังใยของท่านเป็นแรงบันดาลใจที่สำคัญของพวกเขา
- (128) อย่างไรก็ตาม จุดมุ่งหมายในภารกิจนี้ จะต้องได้รับการแปลให้เป็นแผนงานที่เป็นรูปธรรมและมีวิธีการที่เหมาะสมกับความเป็นจริงในโรงเรียนหนึ่งในคุณลักษณะเฉพาะของการศึกษาด้วยวิธีการไต่ตรองปรากฏอยู่ในเอกสาร *การฝึกปฏิบัติชีวิตจิต* ส่วนที่ 4 ของธรรมนูญ และในจดหมายของนักบุญอิกญาซโออีกหลายฉบับได้ยืนยันโดยพร้อมเพรียงกันถึงอุดมคติสูงสุด และวิธีการที่เป็นรูปธรรมที่สุดที่จะบรรลุถึงจุดมุ่งหมายนี้ มโนทัศน์ที่ปราศจากวิธีการที่เหมาะสมอาจจะถูกมองว่าเป็นคำพูดซ้ำซากอันไร้ประโยชน์ขณะที่วิธีการที่ไม่มีมโนทัศน์ที่บีบเอกภาพบ่อยครั้งก็จะเป็นเพียงกระแสสังคมที่ไม่นานก็จะพินาศหรือเป็นเพียงเครื่องมือชิ้นหนึ่ง

(129) An example of this Ignatian integration in teaching is found in the *Protrepticon* or *Exhortation to the Teachers in the Secondary Schools of the Society of Jesus* written by Fr. Francesco Sacchini, the second official historian of the Society a few years after the publication of the *Ratio* of 1599. In the Preface he remarks: "Among us the education of youth is not limited to imparting the rudiments of grammar, but extends simultaneously to Christian formation." The Epitome, adopting the distinction between "instruction" and "education" understood as character formation, lays it down that schoolmasters are to be properly prepared in methods of instruction **and** in the art of **educating**. The Jesuit educational tradition has always insisted that the adequate criterion for success in Jesuit schools is not simply mastery of propositions, formulae, philosophies and the like. The test is in deeds, not words: what will our students **do** with the empowerment which is their education? Ignatius was interested in getting educated men and women to work for the betterment of others, and erudition is not enough for this purpose. If the effectiveness of one's education is to be employed generously, a person has to be both good and learned. If she is not educated, she cannot help her neighbors as effectively she might; if not good, she will not help them, or at least she cannot be relied upon to do so consistently. This implies clearly that Jesuit education must go beyond cognitive growth to human growth which involves understanding, motivation and conviction.

PEDAGOGICAL GUIDELINES

(130) In accord with this goal to **educate** effectively, St. Ignatius and his successors formulated overriding pedagogical guidelines. Here I mention a few of them:

- (129) ตัวอย่างในการบูรณาการวิธีการสอนด้วยการไตร่ตรองเข้าไปในการสอนเหล่านี้พบได้ใน *Protrepticon* หรือ “คำแนะนำแก่ครูในโรงเรียนมัธยมของคณะเยสุอิต” (*Exhortation to the Teachers in the Secondary Schools of the Society of Jesus*) เขียนโดยคุณพ่อฟรานเชสโก ซัคคีนี้ ซึ่งเป็นนักประวัติศาสตร์เป็นทางการคนที่สองของคณะในช่วงเวลาไม่กี่ปีหลังจากการตีพิมพ์ *แผนการศึกษา (Ratio)* ในปี 1599 ในบทนำคุณพ่อให้ความเห็นไว้ว่า “สำหรับพวกเราแล้ว การศึกษาของเยาวชนไม่จำกัดอยู่แต่เพียงการสอนพื้นฐานหลักไวยากรณ์ แต่ครอบคลุมควบคู่ไปกับการหล่อหลอมอบรมแบบคริสต์ ใน “สิ่งที่ดีเลิศ” (*Epitome*) ใช้ความแตกต่างระหว่าง “การสั่งสอน และ “การศึกษา” ซึ่งเข้าใจว่าเป็นการสร้างสมคุณลักษณะ นำมาวางเป็นหลักเกณฑ์ว่า ครูควรต้องได้รับความช่วยเหลือในการเตรียมวิธีการที่เหมาะสมในการสั่งสอนและในศิลปะของการจัดการศึกษา จารีตประเพณีของการศึกษาเยสุอิตยืนยันอยู่เสมอว่า เกณฑ์ในการวัดความสำเร็จของโรงเรียนเยสุอิตมิได้เป็นเพียงแต่ความชำนาญเกี่ยวกับการสอน วิธีทำ หลักปรัชญา และสิ่งอื่นๆ ในลักษณะเดียวกันนี้บททดสอบที่แท้จริงนั้นมิได้อยู่ที่คำพูด แต่นักเรียนของเราจะทำอะไรกับพลังอำนาจที่ได้รับจากการศึกษาของพวกเขา ? นักบุญอิกญาซโอบให้ความสำคัญกับการชักจูงให้เหล่าผู้มีการศึกษาชายหญิงทำงานเพื่อช่วยให้ชีวิตของผู้อื่นดีขึ้น และความคงแก่เรียนอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอที่จะทำให้จุดมุ่งหมายนี้ประสบความสำเร็จ ถ้าสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของคนใดคนหนึ่งสามารถนำไปใช้เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม คนๆ นั้นจะต้องเป็นทั้งคนดีและคนที่มีความรู้ด้วยถ้าเขาไม่มีการศึกษา เขาก็ไม่อาจจะช่วยเพื่อนมนุษย์เป็นมรรคเป็นผลได้อย่างที่ควรจะเป็น และถ้าเขาไม่ใช่คนดี เขาก็จะไม่ช่วยเหลือคนอื่น หรืออย่างดีที่สุด เขาไม่อาจจะเป็นที่พึ่งพาให้ช่วยเหลือคนอื่นอย่างเสมอต้นเสมอปลายได้ นี่หมายความว่า การศึกษาแบบเยสุอิตต้องก้าวข้ามพัฒนาการขององค์ความรู้ไปสู่พัฒนาการของมนุษย์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับความเข้าใจ แรงจูงใจ และความเชื่อศรัทธา

คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการสอน

- (130) ในประเด็นเกี่ยวกับการสอนอย่างมีประสิทธิภาพนั้น นักบุญอิกญาซโอบและผู้สืบทอดของท่านได้ให้คำแนะนำที่สำคัญเกี่ยวกับวิธีการสอนเอาไว้ พ่อจะขอกล่าวถึงวิธีการเหล่านี้ไว้สักเล็กน้อย

- (131) a) Ignatius conceived of man's stance as being one of awe and wonder in appreciation for God's gifts of creation, the universe, and human existence itself. In his key meditation on God's Presence in creation Ignatius would have us move beyond logical analysis to affective response to God who is active for us in all of reality. By finding God in all things we discover God's loving plan for us. The role of imagination, affection, will, as well as intellect are central to an Ignatian approach. Thus Jesuit education involves **formation of the whole person**. In our schools we are asked to integrate this fuller dimension precisely to enable students to discover the realm of meaning in life, which can in turn give direction to our understanding of who we are and why we are here. It can provide criteria for our priorities and crucial choices at turning points in our lives. Specific methods in teaching thus are chosen which foster both rigorous investigation, understanding and reflection.
- (132) b) In this adventure of finding God, Ignatius respects human **freedom**. This rules out any semblance of indoctrination or manipulation in Jesuit education. Jesuit pedagogy should enable students to explore reality with open hearts and minds. And in an effort to be honest, it should alert the learner to possible entrapment by one's assumptions and prejudices, as well as by the intricate networks of popular values that can blind one to the truth. Thus Jesuit education urges students to know and to love the truth. It aims to enable people to be critical of their societies in a positive as well as negative sense, embracing wholesome values proposed, while rejecting specious values and practices.

- (131) ก) นักบุญอิกญาซิโอมีความคิดเกี่ยวกับท่ที่ของมนุษย์ในฐานะของสิ่งเยี่ยมยอด และนำมหัศจรรย์ในการโมทนาคุณพระเป็นเจ้าสำหรับพระพรของพระองค์ในการสร้างโลกจักรวาล และการดำรงอยู่ของมนุษย์เอง ในการพิศเพ่งรำพึงถึงการสถิตอยู่ของพระเป็นเจ้าในการสร้าง นักบุญอิกญาซิโอสอนเราให้ไปไกลกว่าการวิเคราะห์ทางตรรกะ ใ้สูการตอบสนองด้วยความรักต่อพระเป็นเจ้า ผู้ซึ่งสถิตอยู่กับเราในสังขารทั้งมวล ด้วยการค้นพบพระเป็นเจ้าในทุกสรรพสิ่ง เราจะค้นพบแผนการแห่งความรักของพระเป็นเจ้าต่อเราบทบาทของจินตนาการความรัก ปณิธาน และสติปัญญาเป็นศูนย์กลางของวิถีทางของเยสุอิต ดังนั้น การศึกษาเยสุอิตจึงเกี่ยวข้องกับการหล่อหลอมอบรมบุคคลทั้งครบ โรงเรียนของเราได้รับการเรียกร้องให้บูรณาการมิติที่สมบูรณ์เช่นนี้อันจะช่วยให้นักเรียนสามารถค้นพบความหมายของชีวิต ซึ่งจะช่วยชี้ทางให้พวกเราเข้าใจอีกทอดหนึ่งว่า เราเป็นใคร และทำไมเราจึงเกิดมาในโลกนี้ สิ่งนี้จะช่วยเราในการกำหนดเกณฑ์ในการจัดลำดับความสำคัญ และแยกแยะทางเลือกที่สำคัญ เมื่อเราต้องเผชิญกับจุดเปลี่ยนในชีวิตของเราดังนั้นเราจึงเลือกวิธีการเฉพาะในการสอนเพื่อที่จะส่งเสริมให้เกิดการค้นหาคำจริงอย่างเคร่งครัดความเข้าใจ และเกิดการไตร่ตรอง
- (132) ข) ในเรื่องของประสบการณ์การค้นพบพระเจ้านี้ นักบุญอิกญาซิโอมิให้ความเคารพต่ออิสรภาพของมนุษย์ แนวคิดนี้ไม่ยอมให้มีการกระทำในลักษณะของการยึดเยียดคำสอนหรือการครอบงำในการศึกษาเยสุอิต การสอนแบบเยสุอิตควรส่งเสริมให้นักเรียนค้นหาคำจริงด้วยจิตใจและสติปัญญาที่เปิดกว้าง แลด้วยความซื่อสัตย์ต่อผู้เรียน วิธีสอนแบบนี้จึงจะเตือนผู้เรียนถึงความหลงผิดที่อาจจะเกิดขึ้นอันเนื่องมาจากสมมุติฐานและอคติของเรา รวมถึง สายสัมพันธ์อันซับซ้อนของคุณค่าซึ่งเป็นที่นิยมโดยทั่วไปอันอาจจะบดบังไม่ให้เราเห็นถึงความจริง ดังนั้น การศึกษาเยสุอิตจึงกระตุ้นให้นักเรียนรู้และรักความจริง การศึกษาเยสุอิตมีจุดมุ่งหมายที่จะส่งเสริมให้ผู้คนรู้จักวิพากษ์สังคมทั้งในแง่บวกและแง่ลบ รับเอาคุณค่าที่ครบครันที่ได้เรียนรู้ ในขณะเดียวกัน รู้จักปฏิเสธคุณค่าและวิธีปฏิบัติจอมปลอมทั้งหลาย

- (133) Our institutions make their essential contribution to society by embodying in our educational process a rigorous, probing study of crucial human problems and concerns. It is for this reason that Jesuit schools must strive for high academic quality. So we are speaking of something far removed from the facile and superficial world of slogans or ideology, of purely emotional and self-centered responses; and of instant, simplistic solutions. Teaching and research and all that goes into the educational process are of the highest importance in our institutions because they reject and refute any partial or deformed vision of the human person. This is in sharp contrast to educational institutions which often unwittingly sidestep the central concern for the human person because of fragmented approaches to specializations.
- (134) c) And Ignatius holds out the ideal of the fullest development of the human person. Typically he insists on the "magis", the more, the greater glory of God. Thus in education Loyola demands that our expectations go beyond mastery of the skills and understandings normally found in the well informed and competent students. Magis refers not only to academics, but also to action. In their training Jesuits are traditionally encouraged by various experiences to explore the dimensions and expressions of Christian service as a means of developing a spirit of generosity. Our schools should develop this thrust of the Ignatian vision into programs of service which would encourage the student to actively experience and test his or her acceptance of the magis. By this service the student can be led to discover the dialectic of action and contemplation.

- (133) สถาบันของเราสร้างประโยชน์ที่จำเป็นที่สุดแก่สังคม โดยการประมวลกระบวนการศึกษาที่เรียนรู้ด้วยการค้นหอย่างเคร่งครัดเกี่ยวกับปัญหาและข้อวิตกกังวลของมนุษย์ ด้วยเหตุนี้เอง โรงเรียนเยสุอิตต้องมุ่งมั่นในการพัฒนาคุณภาพทางวิชาการให้สูง ดังนั้น เราจึงกำลังพูดถึงบางสิ่งที่เป็นมากกว่าความตื่นขึ้นและผิวเผินของโลกแห่งคติพจน์หรืออุดมการณ์ โลกแห่งอารมณ์ล้วนๆ และการตอบสนองที่เอาตนเองเป็นที่ตั้ง และโลกแห่งวิถีแก้ปัญหาแบบฉับพลัน ทันทีและลวกๆ การสอน และการวิจัย อีกทั้งทุกสิ่งๆ ที่รวมเข้าไว้ในกระบวนการศึกษาเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดต่อสถาบันของเรา เพราะสิ่งเหล่านี้ไม่ยอมรับและปฏิเสธทัศนคติเกี่ยวกับมนุษย์ที่เป็นเพียงเศษเสี้ยวหรือบิดเบี้ยวผิดรูปไปนี่เป็นสิ่งตรงข้ามกับสถาบันการศึกษา ซึ่งบ่อยครั้งหลบเลี่ยงเรื่องสำคัญหลักเกี่ยวกับมนุษย์ไปโดยไม่เจตนา สืบเนื่องมาจากแนวทางแบบแยกส่วนเพื่อสร้างความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง
- (134) ค) และนักบุญอิกญาซีโอียันยันในอุดมคติเกี่ยวกับการพัฒนามนุษย์ทั้งครบโดยที่ ัวไปแล้ว ท่านียันยันในวิถีแห่ง“*Magis*” หรือ “มากยิ่งขึ้น” นั่นคือ“เพื่อเทิดพระเกียรติมงคลของพระเจ้ามากยิ่งขึ้น” ดังนั้น การศึกษาแบบของโลโยลาจึงเรียกร้องให้เราคาดหวังสูงกว่าความเชี่ยวชาญทางทักษะและความรอบรู้ที่พบได้เป็นปกติในนักเซ็นที่มีความรู้ดีและมีความสามารถ *Magis* ไม่ได้มีความหมายเฉพาะแต่ในทางวิชาการ แต่ในการกระทำด้วยในการฝึกฝน บรรดาเยสุอิตได้รับการเกื้อหนุนจากประสบการณ์หลากหลายเพื่อค้นหา มิติและการแสดงออกของการรับใช้แบบคริสต์เพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาจิตตมณแห่งความเอื้อเพื่อ โรงเรียนของเราควรจะสอดแทรกทัศนคติของนักบุญอิกญาซีโอในโครงการจิตอาสา ซึ่งจะกระตุ้นให้นักเรียนขะมักเขม้นในการทดลองประสบการณ์และทดสอบการยอมรับ *Magis* ของพวกเขา ด้วยการรับใช้เช่นนี้ นักเรียนจะค้นพบวิถีชีวิตระหว่างการกระทำและการไตร่ตรองใคร่ครวญ

- (135) d) But not every action is truly for God's greater glory. Consequently, Ignatius offers a way to discover and choose God's will. "Discernment" is pivotal. And so in our schools, colleges and universities **reflection and discernment** must be taught and practiced. With all the competing values that bombard us today, making free human choice is never easy. We very rarely find that all of the reasons for a decision are on one side. There is always a pull and tug. This is where **discernment** becomes crucial. Discernment requires getting the facts and then reflecting, sorting out the motives that impel us, weighing values and priorities, considering how significant decisions will impact on the poor, deciding, and living with our decisions.
- (136) e) Furthermore, response to the call of Jesus may not be self-centered; it demands that we be and teach our students to be **for others**. The worldview of Ignatius is centered on the person of Christ. The reality of the Incarnation affects Jesuit education at its core. For the ultimate purpose, the very reason for the existence of schools is to form men and women for others in imitation of Christ Jesus -- the Son of God, the Man for Others par excellence. Thus Jesuit education, faithful to the Incarnational principle, is humanistic. Fr. Arrupe wrote:
- (137) "What is it to humanize the world if not to put it at the service of mankind" But the egoist not only does not humanize the material creation, he dehumanizes people themselves. He changes people into things by dominating them, exploiting them, and taking to himself the fruit of their labor. The tragedy of it all is that by doing this the egoist dehumanizes himself. He surrenders himself to the possessions he covets; he becomes their slave --no longer a person self-possessed but an un-person, a thing driven by his blind desires and their objects.

- (135) ง) แต่ไม่ใช่ทุกการกระทำจะเป็นการกระทำ “เพื่อเทิดพระเกียรติมงคลของพระเจ้ามากยิ่งขึ้น” อย่างแท้จริง ด้วยเหตุนี้ นักบุญอิกญาซิโวจึงเสนอวิถีทางในการค้นหาและเลือกนี้ พระทัยของพระเจ้า “วิจารณ์ญาณ” มีบทบาทสำคัญมาก ดังนั้น ในโรงเรียน วิทยาลัย และมหาวิทยาลัยของเรา จึงต้องสอนและฝึกฝนเกี่ยวกับการไตร่ตรองและการใช้วิจารณ์ญาณ ในทุกวันนี้ สังคมแข่งกันถล่มเราด้วยค่านิยมต่าง ๆ มากมาย ทำให้การตัดสินใจเลือกอย่างอิสระทำได้ยากมาก เราแทบจะไม่เคยพบเลยว่า เหตุผลทั้งหมดที่สนับสนุนให้เราตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่งเทไปให้กับทางเลือกเพียงทางเดียว เราต้องพบกับแรงกดดันระชากรอยู่เสมอ นี่คือนิวส์ที่ทำให้การใช้วิจารณ์ญาณมีความสำคัญมาก ในการใช้วิจารณ์ญาณ เราต้องค้นหาความจริง แล้วจึงพิจารณาไตร่ตรอง ขจัดเอาแรงจูงใจต่าง ๆ ที่ครอบงำเราอยู่ออกไป ประเมินคุณค่าและจัดลำดับความสำคัญ พิจารณาว่า การตัดสินใจของเราจะส่งผลกระทบต่อคนยากจนอย่างไร จากนั้นจึงตัดสินใจ และดำเนินชีวิตไปตามที่เราได้ตัดสินใจไปแล้วนั้น
- (136) จ) นอกจากนี้ การตอบรับการเรียกของพระเยซูเจ้าคงจะไม่ใช้การเอาตนเองเป็นที่ตั้ง การตอบรับนี้เรียกร้องให้เราเป็นและสอนนักเรียนของเราให้เป็นบุคคลเพื่อผู้อื่น ทัศนคติต่อโลกของนักบุญอิกญาซิโอมีจุดศูนย์กลางอยู่ที่สภาวะบุคคลของพระคริสตเจ้า ความจริงแห่งการบังเกิดเป็นมนุษย์มีผลต่อแก่นกลางของการศึกษาเยสุอิตในแง่ของวัตถุประสงค์สูงสุด เหตุผลสำคัญสำหรับการดำรงอยู่ของโรงเรียนคือการหล่อหลอมชายและหญิงเพื่อเป็นบุคคลเพื่อผู้อื่น เลียนแบบพระเยซูคริสตเจ้า ผู้เป็นพระบุตรของพระเจ้า เป็นมนุษย์เพื่อผู้อื่น นอกเหนือจากความเป็นผู้ประเสริฐสูงสุด ดังนั้น การศึกษาเยสุอิตจึงชื่อตรงต่อการปฏิบัติตามภารกิจแห่งการบังเกิด นั่นคือ ความรักต่อเพื่อนมนุษย์ คุณพ่ออาร์รูปเป้ เขียนไว้ว่า
- (137) “การสร้างมนุษยธรรมให้กับโลกจะเป็นอะไรอื่นไปไม่ได้ หากไม่ใช้การรับใช้มนุษยชาติ แต่คนคนหนึ่งไม่เพียงแต่ไม่มีมนุษยธรรมต่อสิ่งสร้างต่าง ๆ เขายังไม่มีความเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกันเองอีกด้วย โดยเปลี่ยนเพื่อมนุษย์ให้กลายเป็นสิ่งของ ด้วยการครอบงำ เอาเปรียบ และหาประโยชน์เข้าตนเองจากแรงงานของผู้อื่น สิ่งที่น่าเศร้าทั้งหมดนี้คือ ด้วยการกระทำดังกล่าวคนเห็นแก่ตัวได้ทำลายความเป็นมนุษย์ของตนเอง เขายอมแพ้ต่อตนเองเพื่อครอบครองสิ่งที่ตนปรารถนา เขาตกเป็นทาสของมัน -- ไม่ได้เป็นบุคคลที่มีสติควบคุมตนเองได้อีกต่อไป แต่กลับมีสภาพที่ไม่ใช่บุคคล กลายเป็นสิ่งของที่ถูกขับเคลื่อนไปด้วยความปรารถนาที่มีดমনและความมุ่งหมายตามความปรารถนาเหล่านั้น

- (138) In our own day, we are beginning to understand that education does not inevitably humanize or Christianize. We are losing faith in the notion that all education, regardless of its quality or thrust or purpose, will lead to virtue. Increasingly, it becomes clear that if we are to exercise a moral force in society, we must insist that the process of education takes place in a moral context. This is not to suggest a program of indoctrination that suffocates the spirit, nor does it mean theory courses that become only speculative and remote. What is called for is a framework of inquiry in which the process of wrestling with big issues and complex values is made fully legitimate.
- (139) f) In this whole effort to form men and women of competence, conscience and compassion. Ignatius never lost sight of the individual human person. He knew that God gives different gifts to each of us. One of the overriding principles of Jesuit pedagogy derives directly from this, namely, alumnorum cura personalis, a genuine love and personal care for each of our students.

THE ROLE OF THE TEACHER IS CRITICAL

- (140) In a Jesuit school, the chief responsibility for moral as well as for intellectual formation rests finally not upon any procedure or curricular or extra-curricular activity, but upon the teacher, under God. A Jesuit school is to be a face-to-face community in which an authentic personal relationship between teachers and students may flourish. Without such a relation of friendship, in fact, much of the unique force of our education would be lost. For an authentic relationship of trust and friendship between the teacher and pupil is an invaluable dispositive condition for any genuine growth in commitment to values.

- (138) ในยุคสมัยของเราที่เราเริ่มเข้าใจว่าการศึกษามีไม่อาจสร้างความเป็นมนุษย์หรือสร้างความเป็นคริสต์โดยปริยายอย่างไม่มีทางกลายเป็นอื่นไปได้ เรากำลังเสื่อมศรัทธากับความคิดที่ว่า การศึกษาที่ มวล ไม่ว่าจะมีความรู้มากแค่ไหนหรือจุดประสงค์อย่างไรก็ตาม ย่อมจะนำไปสู่ความดีงามเสมอ นับวันเรายังเห็นได้ชัดเจนนยิ่งขึ้นว่า ถ้าหากเราต้องการผลักดันให้เกิดกระแสศีลธรรมขึ้นในสังคม เราต้องยืนยันว่า กระบวนการทางการศึกษาจะต้องเกิดขึ้นในบริบททางศีลธรรม การกล่าวเช่นนี้ไม่ใช่การเสนอแนะให้มีแผนงานทางด้านการอบรมสั่งสอนที่เป็นการปิดกั้นต่อจิตวิญญาณทั้งที่ยังไม่ใช้การนำเสนอหลักสูตรที่เน้นทฤษฎี ซึ่งกลายเป็นเพียงการคาดเดาและห่างไกลจากความเป็นจริง สิ่งที่เราควรจะต้องทำคือการมองหา ซึ่งกระบวนการเพื่อโรมันพันธุกับปัญหาที่สำคัญต่างๆ และคุณค่าอันซับซ้อนจะเป็นไปตามทำนองคลองธรรมอย่างสมบูรณ์
- (139) ฉ) ในความพยายามอย่างเต็มที่กำลังที่จะหล่อหลอมชายและหญิงที่มีความสามารถ มีมโนธรรม และความรักเมตตา นักบุญอิกญาซโอบุสไม่เคยมองข้ามความเป็นมนุษย์ของแต่ละบุคคล ท่านตระหนักดีว่าพระเป็นเจ้าทรงมอบพรสวรรค์ที่แตกต่างกันให้กับเราแต่ละคนหนึ่งในหลักการต่างๆ เกี่ยวกับวิธีการสอนของเยสุอิตที่สำคัญเหนือสิ่งอื่นใด มีต้นกำเนิดโดยตรงมาจากสิ่งนี้ กล่าวคือ alumnorum cura personalis การรักและการดูแลเอาใจใส่ นักเรียนของเราแต่ละคนอย่างแท้จริง

ครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญยิ่ง

- (140) ในโรงเรียนของเยสุอิต หน้าที่ความรับผิดชอบหลักต่อการหล่อหลอมอบรมทางด้านศีลธรรมและด้านสติปัญญา ในที่สุดแล้วมิได้ขึ้นอยู่กับวิธีดำเนินการ หรือกิจกรรมตามหลักสูตร หรือกิจกรรมพิเศษนอกหลักสูตร แต่ขึ้นอยู่กับครู ภายใต้การนำทางของพระเจ้า โรงเรียนเยสุอิตเป็นชุมชนที่ใกล้ชิดสนิทกันเป็นการส่วนตัว เป็นที่ซึ่งความสัมพันธ์ส่วนตัวที่แท้จริงระหว่างครูกับนักเรียนจะเจริญงอกงามขึ้น ในความเป็นจริงนั้น หากปราศจากความสัมพันธ์แห่งมิตรภาพดังกล่าวแล้ว พลัทธิพิเศษทางการศึกษาของเราส่วนใหญ่ก็จะสูญสลายไป เพราะว่าความสัมพันธ์ที่แท้จริงแห่งความไว้วางใจและมิตรภาพระหว่างครูกับนักเรียนเป็นสภาพการณ์อันล้ำค่าที่มีผลต่อการเติบโตที่แท้จริงในการอุทิศตนเพื่อคุณค่าชีวิต

- (141) And so the *Ratio* of 1591 insists that teachers first need to know their students. It recommends that the masters study their pupils at length and reflect upon their aptitudes, their defects and the implications of their classroom behavior. And at least some of the teachers, it remarks, ought to be well acquainted with the student's home background. Teachers are always to respect the dignity and personality of the pupils. In the classroom, the *Ratio* advises, that teachers should be patient with students and know how to overlook certain mistakes or put off their correction until the apt psychological moment. They should be much readier with praise than blame, and if correction is required it should be made without bitterness. The friendly spirit which is nourished by frequent, casual counselling of the students, perhaps outside class hours, will greatly help this aim along. Even these bits of advice serve only to apply that underlying concept of the very nature of the school as a community and of the teacher's role as crucial within it.
- (142) In the Preamble to the Fourth Part of the *Constitutions* Ignatius appears to place **teachers' personal example** ahead of learning or rhetoric as an apostolic means to help students grow in values. Within this school community, the teacher will persuasively influence character, for better or for worse, by the example of what he himself is. In our own day Pope Paul VI observed incisively in *Evangelii Nuntiandi* that "Today students do not listen seriously to teachers but to witnesses; and if they do listen to teachers, it is because they are witnesses."

- (141) และด้วยเหตุนี้ *แผนการศึกษา (Ratio)* ในปี 1591 จึงยืนยันว่าครูต้องรู้จักนักเรียนของพวกเขา เป็นประการแรก *แผนการศึกษา* แนะนำว่า ครูจะต้องศึกษานักเรียนอย่างถี่ถ้วนและไต่ตรอง ถึงความถนัด ข้อบกพร่อง และนิสัยสำคัญของพฤติกรรมในชั้นเรียนของนักเรียน และอย่างน้อยที่สุด เอกสารนี้ตั้งข้อสังเกตว่าครูควรจะทำความรู้จักคุ้นเคยกับพื้นเพทางบ้านของนักเรียน เป็นอย่างดี ครูจะต้องเคารพต่อศักดิ์ศรีและบุคลิกลักษณะของลูกศิษย์ในห้องเรียน *แผนการศึกษา* แนะนำว่า ครูควรจะอดทนอดกลั้นกับนักเรียนของตน และรู้จักที่จะมองข้ามความผิดพลาดบางประการ หรือ เลื่อนการลงโทษออกไปจนกว่าจะถึงช่วงเวลาทางจิตวิทยาที่เหมาะสม ครูควรพร้อมที่จะกล่าวคำชมเชยมากกว่าที่จะตำหนิติเตียน และหากจะต้องมีการลงโทษ ก็ควรจะกระทำโดยไม่ทำให้รู้สึกอับอายและขมขื่นจิตวิญญาณที่เป็นมิตรซึ่งได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเป็นประจำอย่างเป็นกันเอง และบางครั้งก็เป็นช่วงนอกเวลาเรียน จะมีส่วนช่วยอย่างมากให้บรรลุจุดมุ่งหมายนี้ต่อไป แม้กระทั่ง จำแนะนำเล็กน้อยเหล่านี้ จะมีประโยชน์เฉพาะกับการใช้แนวคิดพื้นฐานของโรงเรียนที่มีธรรมชาติที่แท้จริงเป็นชุมชน และกับบทบาทของครูในฐานะของปัจเจกสำคัญภายในโรงเรียน
- (142) ในบทนำของภาคที่สี่ของเอกสาร *ธรรมนุญ* นักบุญอิกญาซิโอดูเหมือนจะจัดลำดับ **ความเป็นแบบอย่างของครู** ไว้ก่อนหน้าการเรียนรู้หรือสำนวนโวหาร ในแง่ของเครื่องมือของการประกาศข่าวดีที่จะช่วยให้นักเรียนเจริญเติบโตอย่างมีคุณค่า ภายในชุมชนโรงเรียนนี้ ครูจะมีบทบาทในการกำหนดบุคลิกลักษณะไม่ว่าจะในทางที่ดีขึ้นหรือแย่ลง โดยมีครูเองเป็นตัวอยู่ในยุคสมัยของเราเอง พระสันตะปาปาปอลที่ 6 ทรงตั้งข้อสังเกตอย่างหลักแหลมไว้ใน สมณสาส์นว่าด้วยการประกาศข่าวดี หรือ *Evangelii Nuntiandi* ว่า “นักเรียนในทุกวันนี้ไม่ฟังครูอย่างจริงจังแต่รับฟังผู้เป็นประจักษ์พยาน และหากพวกเขาไม่ฟังครู นี้ ก็เพราะครูเหล่านี้เป็นประจักษ์พยาน”

- (143) As teachers, in a Jesuit school then, beyond being qualified professionals in education, you are called to be men and women of the Spirit. Whether you like it or not, you are a city resting on a hill. What you are speaks louder than what you do or say. In today's image-culture, young people learn to respond to the **living** image of those ideals which they dimly sense in their heart. Words about total dedication, service of the poor, a just social order, a non-racist society, openness to the Spirit, and the like may lead them to reflection. A living example will lead them beyond reflection to aspire to live what the words mean. Hence, our continuing growth in the realm of the Spirit of Truth must lead us to a **life** of such compelling wholeness and goodness that the example we set will challenge our students to grow as men and women of competence, conscience and compassion.

METHODS

- (144) His own painful educational experience had proven to Ignatius that enthusiasm was not enough for success in study. How a student was directed, the method of teaching employed were crucial. When we page through the *Ratio*, our first impression is that of a welter of regulations for time schedules; for careful gradation of classes; for the selection of authors to be read; for the diversified methods to be employed at various times of the morning and afternoon; for correction of papers and the assignment of written work; for the precise degree of skill which the students of each class will be expected to possess before moving upward. But all these particulars were designed to create a firm and reassuring framework of order and clarity within which both teacher and student could securely pursue their objectives. Here I mention just a few of the typical methods employed in Jesuit education.

- (143) ดังนั้นในฐานะครูในโรงเรียนเยสุอิต นอกเหนือจากการที่จะต้องมีความสัมพันธ์ทางวิชาชีพด้านการศึกษาลแล้ว ครูยังต้องมีกระแสเรียกให้เป็นชายและหญิงแห่งพระจิตเจ้าอีกด้วยไม่ว่าเธอจะชอบหรือไม่ก็ตาม เธอเป็นดั่งเมืองที่ตั้งอยู่บนเนินเขา* สิ่งที่คุณเป็นจะพูดได้หนักแน่นกว่าสิ่งที่ครูกระทำหรือสอน ในวัฒนธรรมแห่งภาพลักษณ์ในทุกวันนี้ คนหนุ่มสาวเรียนรู้ที่จะตอบสนองต่อภาพลักษณ์ที่มีชีวิต ของอุดมคติเหล่านั้น ซึ่งพวกเขาารู้สึกเพียงรางๆ ในหัวใจ คำพูดที่เกี่ยวข้องกับการอุทิศตนทั้งครบ การรับใช้คนยากจน การจัดระเบียบสังคมเพื่อความเป็นธรรม สังคมที่ไม่แบ่งแยกก็ตกกันเชื้อชาติ การเปิดรับพระจิตเจ้า และสิ่งต่างๆ ที่คล้ายคลึงกันนี้อาจจะนำพวกเขาไปสู่การไตร่ตรอง ตัวอย่างที่มีชีวิตจะนำพวกเขาให้ก้าวพ้นไปจากการไตร่ตรองไปสู่ความปรารถนาที่จะมีชีวิตตามความหมายของถ้อยคำเหล่านี้ ดังนั้นการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องของเราในพระพรของพระจิตเจ้าองค์แห่งความจริงจะต้องนำเราไปสู่ชีวิตที่ถูกผลักดันไปสู่ความครบครันและความดีงาม จนกระทั่ง ตัวอย่างจากการกระทำของเรา จะทำให้นักเรียนให้เจริญเติบโตขึ้นเป็นชายและหญิงที่มีความสามารถ มีมโนธรรม และความรัก

วิธีการ

- (144) นักบุญอิกญาซโได้พิสูจน์ด้วยประสบการณ์การศึกษาอันเจ็บปวดของท่านเองว่า ความสำเร็จหรือล้มเหลวเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะทำให้ประสบความสำเร็จทางการศึกษาได้ วิธีที่นักเรียนได้รับการนำทางและวิธีที่ใช้ในการสอนนับเป็นส่วนที่มีความสำคัญมาก เมื่อเราได้อ่านเอกสาร *แผนการศึกษา* ภาพประทับใจแรกเป็นความสับสนอลหม่านของกฎระเบียบต่างๆ สำหรับการกำหนดตารางเวลา การแบ่งชั้นเรียนด้วยความระมัดระวัง การคัดเลือกผู้แต่งหนังสือให้นักเรียนได้อ่าน วิธีการที่แตกต่างหลากหลายที่จะนำมาใช้ในเวลาที่แตกต่างกัน ตั้งแต่ช่วงจรดเย็น อีกทั้ง กฎระเบียบสำหรับภารกแก้ไขรายงานและงานเขียนที่ได้รับมอบหมาย ระดับทักษะที่คาดหวังว่านักเรียนในแต่ละชั้นเรียนจะต้องมีก่อนที่จะขึ้นชั้นเรียนถัดไป แต่สิ่งทั้งหลายเหล่านี้ได้รับการออกแบบมาเพื่อสร้างกรอบของระเบียบและความชัดเจนที่แน่นอนและมีนัยได้ ภายในกรอบนี้ ทั้งครูและนักเรียนจะมีมั่นใจได้ว่าพวกเขาจะสามารถติดตามเป้าหมายของพวกเขาได้สำเร็จในที่นี้ พ่อจะขอกล่าวถึงวิธีการที่ วโปเพียงบางประการที่ใช้ในการศึกษาเยสุอิต

* “ท่านทั้งหลายเป็นแสงสว่างส่องโลก เมืองที่ตั้งอยู่บนภูเขาจะไม่ถูกปิดบัง. แสงสว่างของท่านต้องส่องแสงต่อหน้ามนุษย์ เพื่อคนทั้งหลายจะได้เห็นกิจการดีของท่าน และสรรเสริญพระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์ (มัทธิว 5:14 และ 16)

- (145) 1) Given this sort of environment of order and care for method, it would be relatively easy to determine **precise** and limited academic **objectives** for the individual classes. It was felt that this was the first requirement of any good learning situation --to know just what one sought and how to seek it. The characteristic tool employed here was the **Prelection** in which the teacher carefully prepared students for their own subsequent immanent activity which alone could generate true learning and firm habits.
- (146) 2) But learning objectives needed to be selected and adapted to the students. The first Jesuit teachers believed that even little boys could learn a good deal if they were not overwhelmed with too much at one time. Thus concern for **scope and sequence** became prominent **according to the abilities of each learner**. A century after the *Ratio* was published, Jouvancy remarked that youthful talents are like narrow-necked vessels. You cannot fill them by splashing everything in at once. You can, if you pour it in carefully drop-by-drop.
- (147) 3) Because he knew human nature well, Ignatius realized that even well ordered experience in prayer or in academic study could not really help a person to grow unless the individual actively participated. In the *Spiritual Exercises* Ignatius proposes the importance of **self-activity** on the part of the exercitant. The second Annotation enjoins the director to be brief in his proposal of matter for each meditation so that by his own activity in prayer the exercitant may discover the truths and practices to which God calls him. This discovery tends to produce delight for the exercitant and greater "understanding and relish of the truth than if one in giving the *Exercises* had explained and developed the meaning at great length". In Annotation fifteen, he writes, "Allow the Creator to deal directly with the creature, and the creature directly with His Creator and Lord." Ignatius knew the tendency of all teachers, whether in teaching prayer, history, or science, to discourse at great length about their views of the matter at hand. Ignatius realized that no learning occurs without the learner's own intelligent activity. Thus in numerous exercises and study, **student activities** were seen as important.

- (145) 1) หากพิจารณาถึงสภาพแวดล้อมของความเป็นระบบระเบียบและความเอาใจใส่ต่อวิธีการที่ใช้ เราจะสามารถกำหนดวัตถุประสงค์ทางวิชาการที่ถูกต้องแม่นยำและมีขอบเขตแน่นอน สำหรับชั้นเรียนแต่ละชั้นได้โดยง่าย พอรู้สึกว่าเป็นสิ่งจำเป็นประการแรกสำหรับ สถานการณ์การเรียนรู้ที่ดี นั่นคือรู้ว่าบุคคลนั้นแสวงหาอะไร และจะแสวงหาอย่างไร เครื่องมือเฉพาะที่จะนำมาใช้ในที่นี้คือ การนำเข้าสู่บทเรียน (Prelection) โดยครูจะเตรียม นักเรียนด้วยความรอบคอบให้พร้อมสำหรับกิจกรรมที่จะเกิดขึ้นภายในจิตใจที่กำลังจะ ตามมา ซึ่งจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่แท้จริงแลงอุปนิสัยที่ถาวร
- (146) 2) แต่วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ จำเป็นจะต้องได้รับการคัดเลือกและปรับเปลี่ยนเพื่อให้ เหมาะสมกับนักเรียนบรรดาครูเคยสวดิในรุ่นแรกเชื่อว่า แม้กระทั่ง หนักเล็กลง ก็สามารถเรียนรู้ ได้มากมาย ถ้าหากเด็ก ๆ เหล่านั้นไม่ได้ถูกยึดเยียดสิ่งต่างๆ มากเกินไปในครั้งเดียว ดังนั้น ความห่วงใยในเรื่องเกี่ยวกับขอบเขตและลำดับขั้นตอน กลายเป็นสิ่งที่สำคัญตามแต่ ความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน หนึ่งในศตวรรษหลังจากที่ *Ratio* ได้รับการตีพิมพ์แล้ว จูแวนซีได้ตั้งข้อสังเกตว่าพรสวรรค์ของผู้เยาว์เปรียบเหมือนดั่ง ภาชนะที่มีก้นแคบ เธอไม่ อาจจะกรอกทุกอย่างลงไปได้ในทันที เธอจะทำเช่นนั้นได้ก็ต่อเมื่อ เธอค่อยๆ รินสิ่งเหล่านั้นลง ไปทีละเล็กทีละน้อย
- (147) 3) ด้วยเหตุที่ท่ามกลางธรรมชาติของมนุษย์เป็นอย่างดี นักบุญอิกญาซโธตระหนักว่า ถึงแม้ว่า ประสบการณ์ในการภาวนา หรือในการศึกษาทางวิชาการที่ได้รับการจัดระบบระเบียบเป็น อย่างดี ก็ไม่อาจช่วยให้บุคคลเติบโตขึ้นอย่างแท้จริง ยกเว้นแต่ว่าบุคคลจะได้มีส่วนร่วมอย่าง กระตือรือร้น ในเอกสาร การฝึกปฏิบัติชีวิตจิต นักบุญอิกญาซโธได้เสนอเกี่ยวกับ ความสำคัญของ กิจกรรมที่ต้องปฏิบัติด้วยตนเอง ของผู้ฝึกชีวิตภายใน (exercitant) คำอธิบายประกอบที่สองกำหนดให้ผู้เฝ้าการฝึกสรุปแนวทางการฝึกฝนสำหรับการพิศเพ่ง รั่าพียงแต่ละแบบฝึกหัดเพียงสั้นๆ เพื่อที่การปฏิบัติภาวนาด้วยตนเองของผู้ฝึกชีวิตภายใน อาจจะทำให้ผู้ฝึกค้นพบความจริงและปฏิบัติตามสิ่งที่พระเจ้าทรงเรียกเขา การค้นพบนี้จะ สร้างความปีติยินดีให้กับผู้ฝึกชีวิตภายในและ “ความเข้าใจ และความอึดอัดใจในความจริง จะเต็มเปี่ยมยิ่งขึ้นกว่าการที่ผู้เฝ้าการฝึกจะให้คำอธิบายและขยายความถึงความหมายอย่าง ยืดยาว” ในคำอธิบายประกอบที่สิบห้า ท่านเขียนว่า “จงปล่อยให้พระเจ้าผู้สร้างติดต่อกับสิ่ง สร้างโดยตรง และให้สิ่งสร้างติดต่อกับพระองค์พระเจ้าผู้สร้างและพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของตน” นักบุญอิกญาซโธทราบถึงความโน้มเอียงของครูทุกท่าน ไม่ว่าจะเป็นการสอนการภาวนา ประวัติศาสตร์หรือวิทยาศาสตร์ที่จะสาธยายอย่างละเอียดถึงมุมมองของพวกเขาต่อภารกิจ ที่จะต้องกระทำในขณะนั้น นักบุญอิกญาซโธตระหนักว่า การเรียนรู้จะไม่เกิดขึ้นโดยที่ผู้เรียน ไม่ได้ลงมือทำความเข้าใจด้วยตนเอง ดังนั้น ในการฝึกปฏิบัติชีวิตจิตและการเรียนต่างๆ กิจกรรมของนักเรียน จึงเป็นสิ่งสำคัญ

- (148) 4) The principle of self-activity on the part of the learner reinforced the *Ratio's* detailed instructions for **repetitions** daily, weekly, monthly, annually. For these were further devices for stimulating, guiding and sustaining that student exercise which is aimed at mastery. But repetitions were not meant to be boring representation of memorized material. Rather they were to be occasions when personal reflection and appropriation could occur by reflecting on what troubled or excited the student in the lesson.
- (149) 5) If, as we have seen, there is no mastery without action, so too there is no successful action without **motivation**. Ignatius noted that those who studied should never go beyond two hours without taking a break. He prescribed variety in classroom activities, "for nothing does more to make the energy of youth flag than too much of the same thing." As far as possible, learning should be pleasant both intrinsically and extrinsically. By making an initial effort to orient students to the matter at hand, their interests in the subject may be engaged. In this spirit, plays and pageants were produced by the students, aimed at stimulating the study of literature, since "Friget enim Poesis sine theatro." Then too, contests, games, etc. were suggested so that the adolescent's desire to excel might help him to progress in learning. These practices demonstrate a prime concern to make learning interesting, and thereby to engage youthful attention and application to study.
- (150) **All these pedagogical principles are, then, closely linked together.** The learning outcome sought is genuine growth which is conceived in terms of abiding habits or skills. Habits are generated not simply by understanding facts or procedures, but by mastery and personal appropriation which makes them one's own. Mastery is the product of continual intellectual effort and exercise; but fruitful effort of this sort is impossible without adequate motivation and a reflective humane milieu. No part of this chain is particularly original, although the strict concatenation had novelty in its day.

- (148) 4) หลักการของการจัดกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติด้วยตนเอง เป็นเครื่องสนับสนุนต่อคำแนะนำโดยละเอียดในเอกสาร *แผนการศึกษา* เกี่ยวกับ การทำซ้ำ ทั้งที่เป็นรายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน รายปี ด้วยเหตุที่สิ่งเหล่านี้เป็นกลไกเพิ่มเติมเพื่อที่จะปลูกฝัง ชี้นำ และรักษาไว้ซึ่งการฝึกฝนนักเรียนโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะทำให้เกิดความชำนาญ แต่การทำซ้ำไม่ได้หมายถึงการสอนซ้ำแล้วซ้ำอีกเพื่อให้จดจำ เนื้อหาหรือสิ่งที่ทำให้เบื่อหน่าย ในทบทวนกันข้าม นักเรียนควรจะมียุทธศาสตร์ที่จะทำการไตร่ตรองส่วนตัว และการรับเอาเป็นของตนเอง จะเกิดขึ้นหากการไตร่ตรองในสิ่งที่เป็นปัญหาหรือสร้างความตื่นเต้นกระตุ้นหรือรื้อฟื้นทบทวนให้กับนักเรียน
- (149) 5) ตามที่เราได้เห็นกันมา ถ้าหากความชำนาญไม่อาจจะเกิดขึ้นมาได้โดยปราศจากการลงมือกระทำ ความสำเร็จก็ไม่อาจจะเกิดขึ้นได้โดยปราศจากซึ่งแรงจูงใจเช่นเดียวกัน นักบุญอิกญาซีโอปันท์ก็ไว้ว่า ผู้เรียนไม่ควรจะต้องเรียนเกินสองชั่วโมงโดยไม่ได้หยุดพัก ท่านได้แนะนำเกี่ยวกับความหลากหลายของกิจกรรมในห้องเรียนไว้ว่า “เพราะไม่มีอะไรจะทำให้เยาวชนอ่อนล้ายิ่งไปกว่าการมอบหมายให้พวกเขาทำแต่เพียงสิ่งเดียวมากเกินไป” การเรียนรู้ควรจะนำมาซึ่งความยินดีทั้งจากภายในและภายนอกทำที่จะเป็นไปได้ การชี้นำแนวทางปฏิบัติเบื้องต้นเกี่ยวกับเนื้อหาที่กำลังจะเรียนรู้อาจจะช่วยให้นักเรียนสนใจที่จะมีส่วนร่วมในสาระวิชานั้นมากยิ่งขึ้น ด้วยเจตนาดังกล่าว นักเรียนจึงผลิตละครเวทีและละครกลางแจ้งต่าง ๆ มากมายโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะกระตุ้นความสนใจต่อการศึกษาวรรณกรรม นับตั้งแต่บทละคร *“Friget enim Poesis sine theatro”* เป็นต้นมา นอกจากนี้ เรายังแนะนำให้ใช้ การแข่งขันเกม ฯลฯ เพื่อให้ความปรารถนาของวัยรุ่นในการมุ่งสู่ความเป็นเลิศ ช่วยให้พวกเขาก้าวหน้าไปในการเรียนรู้ การฝึกฝนเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความห่วงใยที่สำคัญต่อการที่จะทำให้การเรียนรู้เป็นเรื่องน่าสนใจ และด้วยเหตุนี้จึงจะชักนำให้เยาวชนให้ความสนใจและการนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการศึกษา
- (150) หลักการของวิธีการสอนทั้งหมดนี้เชื่อมโยงกันอย่างใกล้ชิด ผลลัพธ์ของการเรียนรู้ที่ต้องการคือ การเจริญเติบโตที่แท้จริง ซึ่งรับรู้ได้ในแง่ของอุปนิสัยที่ถาวรหรือทักษะ อุปนิสัยที่ถูกสร้างขึ้นนี้ไม่ใช่ด้วยความเข้าใจต่อข้อเท็จจริงหรือกระบวนการเพียงเท่านั้น แต่ด้วยความชำนาญและการรับเอาเป็นของส่วนบุคคลซึ่งทำให้อุปนิสัยเหล่านี้กลายเป็นสมบัติของตน ความชำนาญเป็นผลผลิตของความพากเพียรและการฝึกฝนทางปัญญาอย่างต่อเนื่อง แต่ผลสำเร็จของความพยายามในลักษณะเช่นนี้จะเกิดขึ้นไม่ได้หากปราศจากแรงจูงใจที่เพียงพอ และสภาพแวดล้อมทางสังคมของการไตร่ตรองอย่างมีมนุษยธรรม ไม่มีส่วนใดโดยเฉพาะในหัวข้อนี้ที่จะนับได้ว่าเป็นสิ่งแปลกใหม่ ถึงแม้ว่าการเชื่อมโยงกันอย่างเคร่งครัดจะนับได้ว่าเป็นเรื่องใหม่ในช่วงเวลานั้น

- (151) Accordingly, to help students develop a commitment to apostolic action, Jesuit schools should offer them opportunities to explore human values critically and to test their own values experientially. Personal integration of ethical and religious values which leads to action is far more important than the ability to memorize facts and opinions of others. It is becoming clear that men and women of the third millenium will require new technological skills, no doubt; but more important, they will require skills to lovingly understand and critique all aspects of life in order to make decisions (personal, social, moral, professional, religious) that will impact all of our lives for the better. Criteria for such growth (through study, reflection, analysis, judgement, and development of effective alternatives) are inevitably founded on values. This is true whether or not such values are made explicit in the learning process. In Jesuit education Gospel values as focused in the *Spiritual Exercises* are the guiding norms for integral human development.
- (152) The importance of method as well as substance to achieve this purpose is evident. For a value-oriented educational goal like ours forming men and women for others will not be realized unless, infused within our educational programs at every level, we challenge our students to reflect upon the value implication of what they study. We have learned to our regret that mere appropriation of knowledge does not inevitably humanize. One would hope that we have also learned that there is no value-free education. But the values imbedded in many areas in life today are presented subtly. So there is need to discover ways that will enable students to form habits of reflection, to assess values and their consequences for human beings in the positive and human sciences they study, the technology being developed, and the whole spectrum of social and political programs suggested by both prophets and politicians. Habits are not formed only by chance occasional happenings. Habits develop only by consistent, planned practice. And so the goal of forming habits of reflection needs to be worked on by all teachers in Jesuit schools, colleges and universities in all subjects, in ways appropriate to the maturity of students at different levels.

(151) ดังนั้นเพื่อที่จะช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาความรับผิดชอบต่อการประกาศข่าวดี โรงเรียนเยสุอิตจึงควรที่จะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้สำรวจคุณค่าของมนุษย์ด้วยความพินิจพิจารณา และทดสอบคุณค่าของตนเองด้วยประสบการณ์ การบูรณาการของแต่ละบุคคลในคุณค่าทางจริยธรรมและทางศาสนา ซึ่งนำไปสู่การปฏิบัติที่มีความสำคัญมากกว่าความสามารถในการจดจำข้อเท็จจริงและความคิดเห็นของผู้อื่นสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนก็คือ ชายและหญิงในสหัสวรรษที่สามจำเป็นจะต้องมีทักษะเกี่ยวกับเทคโนโลยีใหม่ๆ อย่างไม่ต้องสงสัย แต่สิ่งที่สำคัญยิ่งกว่านั้นคือพวกเขาจะต้องมีทักษะในการทำความเข้าใจด้วยความรัก และสามารถวิพากษ์ในทุกแง่มุมของชีวิตเพื่อที่จะตัดสินใจ (สำหรับตนเอง สังคม ศีลธรรม อาชีพ และศาสนา) ที่จะส่งผลกระทบต่อทุกแง่มุมของชีวิตของพวกเขาในทางที่ดีขึ้น หลักเกณฑ์สำหรับการเจริญเติบโตดังกล่าว (โดยอาศัยการศึกษา การไตร่ตรอง การวิเคราะห์ การตัดสินใจ และการพัฒนาทางเลือกที่มีประสิทธิภาพ) มีรากฐานอยู่บนคุณค่าชีวิตอย่างไม่อาจจะหลีกเลี่ยงได้ สิ่งนี้เป็นจริงเสมอ ไม่ว่าคุณค่างกล่าวจะแสดงออกให้เห็นอย่างชัดเจนในกระบวนการเรียนรู้หรือไม่ก็ตาม ในการศึกษาเยสุอิต คุณค่าพระวรสารตามที่เน้นใน *การฝึกปฏิบัติชีวิตจิต* เป็นบรรทัดฐานที่จะนำทางให้แก่การพัฒนามนุษย์ทั้งครบ

(152) ความสำคัญของวิธีการและเนื้อหาที่มีต่อการบรรลุถึงวัตถุประสงค์นี้เป็นสิ่งที่เห็นได้อย่างชัดเจน ด้วยเหตุที่เป้าหมายของการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณค่าอย่างของเรา นั้นคือการหล่อหลอมอบรมชายและหญิงให้เป็นบุคคลเพื่อผู้อื่น ไม่อาจจะประสบผลสำเร็จได้ ยกเว้นแต่ว่า โดยการแทรกซึมอยู่ในหลักสูตรการศึกษาในทุกๆระดับ เราได้ทำทนายให้นักเรียนไตร่ตรองถึงความหมายอันทรงคุณค่าของสิ่งที่กำลังศึกษาอยู่ เราได้เรียนรู้ด้วยความเสียใจว่า การรับเอาความรู้แต่เพียงอย่างเดียวไม่ได้ทำให้มีความเป็นมนุษย์เพิ่มขึ้นโดยปริยายอย่างไม่มีทางเป็นอื่น ผู้คนหวังว่า เราจะได้เรียนรู้ด้วยว่า การศึกษาที่ปราศจากแง่มุมของคุณค่านั้นไม่มีอยู่จริง คุณค่าที่ฝังอยู่ในหลายๆ แง่มุมของชีวิตในทุกวันนี้แสดงให้เห็นแต่เพียงกลางๆ ดังนั้นเราจึงจำเป็นต้องหาวิธีการที่จะช่วยให้นักเรียนสร้างนิสัยการไตร่ตรอง การประเมินคุณค่า และผลที่จะตามมาต่อมนุษย์ในการศึกษาวิทยาศาสตร์วิเคราะห์และมนุษยศาสตร์เทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาขึ้น และแผนงานทางสังคมและการเมืองในทุกแง่มุมที่ได้รับการเสนอแนะทั้งจากบรรดาประกาศกและนักการเมือง อุปนิสัยไม่ได้เกิดขึ้นมาด้วยเหตุบังเอิญที่เกิดขึ้นเป็นครั้งคราวเท่านั้น แต่อุปนิสัยจะเกิดขึ้นจากการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอตามแผนการที่ได้กำหนดเอาไว้ ดังนั้นเป้าหมายในการหล่อหลอมอุปนิสัยการไตร่ตรองจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากครูทุกคนในโรงเรียน วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยของเยสุอิต ในทุกสาระวิชา ในรูปแบบที่เหมาะสมกับบุคลิกภาวะของนักเรียนในระดับชั้นนี้เรียนต่างๆ

CONCLUSION

- (153) In our contemporary mission the basic pedagogy of Ignatius can be an immense help in winning the minds and hearts of new generations. For Ignatian pedagogy focuses upon formation of the whole person, heart, mind and will, not just the intellect; it challenges students to discernment of meaning in what they study through reflection rather than rote memory; it encourages adaptation which demands openness to growth in all of us. It demands that we respect the capacities of students at varied levels of their growth; and the entire process is nurtured in a school environment of care, respect and trust wherein the person can honestly face the often painful challenges to being human with and for **others**.
- (154) To be sure, our success will always fall short of the ideal. But it is the striving for that ideal, the greater glory of God, that has always been the hallmark of the Jesuit enterprise.
- (155) If you feel a bit uneasy today --about how you can ever measure up to the challenges of your responsibilities as you begin this process of sharing Ignatian Pedagogy with teachers on your continents, know that you do not stand alone! Know, also, that for every doubt there is an affirmation that can be made. For the ironies of Charles Dickens' time are with us even now. "It was the worst of times, the best of times, the spring of hope, the winter of despair." And I am personally greatly encouraged by what I sense as a growing desire on the part of many in countries around the globe to pursue more vigorously the ends of Jesuit education which, if properly understood, will lead our students to unity, not fragmentation; to faith, not cynicism; to respect for life, not the raping of our planet; to responsible action based on moral judgement, not to timorous retreat or reckless attack.

ข้อสรุป

- (153) ในพันธกิจร่วมสมัยของเรา วิธีการสอนชั้นพื้นฐานเพื่อให้เกิดการไตร่ตรองอาจจะมีส่วนช่วยเป็นอย่างมากในการเอาชนะความรู้สึกนึกคิดและจิตใจของคนรุ่นใหม่ ด้วยเหตุที่วิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรองมุ่งเน้นไปที่การหล่อหลอมที่ ครอบคลุมของบุคคล ความรู้สึกนึกคิด จิตใจ และเจตจำนง ไม่ใช่แค่เพียงสติปัญญาเท่านั้น วิธีการนี้ยังท้าทายนักเรียนให้พิจารณาถึงความหมายของสิ่งที่พวกเขาเรียนโดยอาศัยการไตร่ตรองมากกว่าการท่องจำแต่เพียงอย่างเดียว วิธีการสอนนี้ยังส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวที่เรียกร่องการเปิดรับการเจริญเติบโตในตัวพวกเราทุกคน อีกทั้งยังเรียกร่องให้เราเคารพต่อความสามารถของนักเรียนที่แตกต่างกันตามแต่ระดับของการเจริญเติบโต และกระบวนการทั้งหมดจะได้รับการพุ่มพักในสภาพแวดล้อมของโรงเรียนที่เต็มเปี่ยมไปด้วยการดูแลเอาใจใส่ ความเคารพ และความไว้วางใจ เป็นที่ซึ่งบุคคลกล้าที่จะเผชิญหน้าอย่างจริงใจกับความท้าทายของความเป็นมนุษย์ อันแสนจะเจ็บปวดได้บ่อยๆ พร้อมกับ และเพื่อคนอื่นๆ
- (154) เราแน่ใจได้อย่างหนึ่งว่า ภารกิจของเราไม่มีทางจะประสบความสำเร็จครบถ้วนตามอุดมคติ แต่ความมานะบากบั่นเพื่อให้บรรลุตามอุดมคตินั้น “เพื่อเทิดพระเกียรติมงคลของพระเจ้ามากยิ่งขึ้น” ต่างหาก ที่เป็นคุณลักษณะพิเศษของคณะเยสุอิต
- (155) ถ้าหากในวันนี้ที่ท่านรู้สึกเป็นกังวลว่า ท่านจะไม่สามารถพิสูจน์ตนเองเมื่อต้องเผชิญกับความท้าทายต่อสิ่งที่จะต้องรับผิดชอบในขณะที่ท่านเริ่มต้นกระบวนการแบ่งปันวิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรองกับครูคนอื่นๆ ที่เป็นเพื่อนร่วมทวีปกับท่าน ขอให้ทราบว่าคุณไม่ได้อยู่แต่เพียงลำพังคนเดียว ขอให้ทราบด้วยว่า ทุกๆ ข้อสงสัยและความไม่มั่นใจกลับจะได้รับคำยืนยันว่าคุณสามารถทำได้ ด้วยเหตุที่ ถ้อยคำจากถางในยุคของชาร์ลส์ ดิกคินส์ ยังคงอยู่กับเราแม้ในขณะนี้ “นี่เป็นช่วงเวลาที่เราเศร้าที่สุด ดีที่สุดเป็นฤดูใบไม้ผลิแห่งความหวัง เป็นฤดูหนาวแห่งความสิ้นหวัง และโดยส่วนตัว พ่อเองได้รับกำลังใจเป็นอย่างมากจากการที่พ่อรู้สึกได้ถึงความปรารถนาที่กำลังเติบโตสูงขึ้นในหลายๆ ประเทศทั่วโลกในอันที่จะร่วมมือกันอย่างจริงจังเอาจริงจังยิ่งขึ้นเพื่อให้บรรลุถึงจุดหมายปลายทางของการศึกษาของเยสุอิต ซึ่งหากเข้าใจอย่างถูกต้องจะนำนักเรียนของเราไปสู่ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ไม่ใช่ความแตกแยกไปสู่ความเชื่อไม่ใช่ความเกลียดชังสังคมมนุษย์สู่ความเคารพต่อชีวิต ไม่ใช่การทำร้ายโลกของเรา ไปสู่การกระทำด้วยความรับผิดชอบโดยมีวิจรรย์ญาณทางจริยธรรม ไม่ใช่การถอยหนีอย่างซื่อฉลาดหรือการโจมตีอย่างบ้าบิ่น

- (156) I'm sure you know that the best things about any school are not what is said about it, but what is lived out by its students. The ideal of Jesuit education calls for a life of intellect, a life of integrity, and a life of justice and loving service to our fellow men and women and to our God. This is the call of Christ to us today --a call to growth, a call to life. Who will answer? Who if not you? When if not now?
- (157) In concluding I recall that when Christ left his disciples, He said: "Go and teach!" He gave them a mission. But He also realized that they and we are human beings; and God knows, we often lose confidence in our ourselves. So He continued: "Remember you are not alone! You are never going to be alone because **I shall be with you**. In your ministry, in difficult times as well as in the times of joy and elation, I shall be with you all days, even to the end of time." Let us not fall into the trap of Pelagianism, putting all the weight on ourselves and not realizing that we are in the hands of God and working hand in hand with God in this, God's Ministry of the Word.
- (158) God bless you in this cooperative effort. I look forward to receiving reports on the progress of the Ignatian Pedagogy Project throughout the world. Thank you for all you will do!

- (156) พ่อแน่ใจว่า ท่านคงจะทราบดีว่า สิ่งที่ดีที่สุดสำหรับโรงเรียนใดๆ ก็ตาม ไม่ใช่สิ่งที่ได้รับการกล่าวขวัญถึงเกี่ยวกับโรงเรียนนั้น แต่เป็นวิธีที่นักเรียนในโรงเรียนนั้นใช้ในการดำเนินชีวิต อุดมการณ์ของการศึกษาเยสุอิตเรียกร้องเราให้ดำรงชีวิตแห่งสติปัญญา ชีวิตแห่งศักดิ์ศรีและชีวิตแห่งความยุติธรรม และการรับใช้ด้วยความรักต่อมิตรสหายชายและหญิง และต่อองค์พระเจ้าของเรา นี่คือการเรียกร้องของพระคริสตเจ้าจากเราในทุกวันนี้ พระองค์ทรงเรียกเราให้เจริญเติบโต ให้เจริญชีวิต ใครจะเป็นผู้ตอบ? จะเป็นใคร หากไม่ใช่ท่าน? จะเป็นเมื่อไร หากไม่ใช่เดี๋ยวนี้?
- (157) กล่าวโดยสรุป พ่อหวนคิดไปถึงเมื่อพระคริสตเจ้าได้จากสานุศิษย์ของพระองค์ไป พระองค์ตรัสว่า “จงไปและสอน!” พระองค์ทรงมอบพันธกิจให้เหล่าสานุศิษย์ แต่พระองค์ทรงตระหนักว่า เหล่าสานุศิษย์และพวกเรายังคงเป็นมนุษย์ และพระเจ้าทรงรู้ว่า เรามักจะสูญเสียความเชื่อมั่นในตัวเอง พระองค์จึงตรัสต่อไปว่า “จงจำไว้ว่า พวกท่านไม่ได้อยู่โดยลำพัง พวกท่านจะไม่ต้องอยู่ตามลำพังเพราะเราจะอยู่ กับท่านในการปฏิบัติภารกิจ ในช่วงเวลาที่ยากลำบาก เช่นเดียวกับในช่วงเวลาของความสุขและความอึดอัดใจ เราจะอยู่กับท่านทุกวันตลอดไปตราบนานสืบพันพิภพ” ขอให้เราไม่ตกอยู่ในกับดักของลัทธิเพลาเจียนิสมี* โดยให้ความสำคัญทั้งหมดแต่กับตนเอง และไม่สำนึกว่าพวกเราต่างอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า และทำงานร่วมกับพระองค์ในการประกาศพระวาจาของพระเจ้า
- (158) ขอพระเจ้าประทานพระพรแต่ท่านทั้งหลายสำหรับความร่วมมือในครั้งนี้ พ่อหวังว่าจะได้รับรายงานเกี่ยวกับความก้าวหน้าของโครงการวิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรองจากทั่วโลก ขอขอบคุณสำหรับทุกสิ่งที่คุณจะทำ!

* ลัทธิเพลาเจียนิสมี (Pelagianism) เชื่อว่าบาปกำเนิดไม่ทำให้ธรรมชาติของมนุษย์ต้องมีมลทิน และมนุษย์ยังคงสามารถแยกแยะดี-ชั่ว โดยไม่ต้องได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้าแต่อย่างใด

[<http://en.wikipedia.org/wiki/Pelagianism>]

EXAMPLES OF METHODS TO ASSIST TEACHERS IN USING THE IGNATIAN PEDAGOGICAL PARADIGM

N.B.: These and other pedagogical approaches consistent with Ignatian Pedagogy will be explained and practiced in staff development programs which are an integral part of the Ignatian Pedagogy Project.

(159) **CONTEXT OF LEARNING**

1. The Student: Readiness for Growth

- a) The Student's Situation: Diagnosis of Factors Affecting the Student's Readiness for Learning and Growth: physical, academic, psychological, socio-political, economic, spiritual.
- b) Student Learning Styles - how to plan for effective teaching.
- c) Student Growth Profile - a strategy for growth.

2. Society

- a) Reading the Signs of the Times - some tools for socio-cultural analysis.

3. The School

- a) School Climate: Assessment Instruments
 - b) Curriculum
 - Formal/Informal.
 - Scope and Sequence; interdisciplinary possibilities.
 - Assessing values in the curriculum.
 - c) Personalized Education
 - d) Collegial Relationships among Administrators, Teachers, and Support Staff.
- #### **4. The Teacher - expectations and realities.**

ตัวอย่างของวิธีการช่วยเหลือครูในการใช้ กระบวนการทัศนวิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรอง

หมายเหตุ: แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีการสอนเหล่านี้และวิธีอื่นๆ ที่สอดคล้องกับวิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรอง จะได้รับการอธิบายและทำการฝึกฝนกันในแผนงานการพัฒนาบุคลากร ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของโครงการเกี่ยวกับวิธีการสอนเพื่อให้เกิดการไตร่ตรอง

(159) บริบทของการเรียนรู้

1. นักเรียน: ความพร้อมที่จะเติบโต

- ก) สถานการณ์ของนักเรียน: การวินิจฉัยถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมของนักเรียนในการเรียนรู้และการเจริญเติบโต ทั้งทางกายภาพ วิชาการ จิตวิทยา สังคม-การเมือง เศรษฐกิจ และจิตวิญญาณ
- ข) รูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียน – วิธีการวางแผนสำหรับการสอนที่มีประสิทธิภาพ
- ค) ประวัติการเจริญเติบโตของนักเรียน– กลวิธีเพื่อการเจริญเติบโต

2. สังคม

- ก) การอ่านสัญญาณแห่งกาลเวลา – เครื่องมือบางประการเพื่อการวิเคราะห์ทางสังคมวัฒนธรรม

3. โรงเรียน

- ก) บรรยากาศโรงเรียน: เครื่องมือในการประเมินผล
- ข) หลักสูตร
 - เป็นทางการ / ไม่เป็นทางการ
 - ขอบเขตและการเรียงลำดับ; ความเป็นไปได้ของสหวิทยาการ
 - การประเมินคุณค่าในหลักสูตร
- ค) การศึกษาที่จัดให้เฉพาะบุคคล
- ง) ความสัมพันธ์ภายในสถานศึกษาระหว่างผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา

4. ครู - ความคาดหวังและความเป็นจริง

(160) **EXPERIENCE**

1. The Prelection
 - a) Continuity
 - b) Advance Organizers
 - c) Clear Objectives
 - d) Human Interest Factors
 - e) Historical Context of the matter being studied
 - f) Point of View/Assumptions of Textbook Authors
 - g) A Study Pattern
2. Questioning Skills
3. Student Self-Activity: Notes
4. Problem Solving/Discovery Learning
5. Cooperative Learning
6. Small Group Processes
7. Emulation
8. Ending the Class
9. Peer Tutoring

(161) **REFLECTION**

1. Mentoring
2. Student Journals
3. Ignatian Style "Repetition"
4. Case Studies
5. Dilemmas/Debates/Role Playing
6. Integrating Seminars

(160) **ประสบการณ์ (Experience)**

1. การนำเข้าสู่บทเรียน (Prelection / Big Picture)
 - ก) ความต่อเนื่อง
 - ข) คำถามหรือความคิดเห็นก่อนการบรรยาย*
 - ค) วัตถุประสงค์ที่ชัดเจน
 - ง) ปัจจัยที่เกี่ยวกับประโยชน์สำหรับมนุษย์
 - จ) บริบททางประวัติศาสตร์ของเรื่องที่ศึกษา
 - ฉ) มุมมอง / สมมติฐานของผู้เขียนตำรา
 - ช) รูปแบบในการศึกษา
2. ทักษะในการตั้งคำถาม
3. กิจกรรมที่นักเรียนทำด้วยตนเอง: การจดบันทึก
4. การแก้ปัญหา / การเรียนรู้จากการสำรวจ
5. การเรียนรู้จากการทำงานร่วมกัน
6. กระบวนการกลุ่มขนาดเล็ก
7. การเลียนแบบ
8. ช่วงท้ายของชั้นเรียน
9. เพื่อนสอนเพื่อน

(161) **การไตร่ตรอง (Reflection)**

1. การให้คำปรึกษา
2. บันทึกประจำวันของนักเรียน
3. รูปแบบของการไตร่ตรอง “การทำซ้ำ”
4. กรณีศึกษา
5. สถานการณ์ที่ขัดแย้งในตัวเอง / การอภิปราย / การเล่นบทบาทสมมุติ
6. การสัมมนาเชิงบูรณาการ

* Advance Organizers ได้แก่ คำถามหรือความคิดเห็นที่ใช้ก่อนการบรรยาย เพื่อเพิ่มความเข้าใจและช่วยทบทวนความจำให้แก่ผู้เรียน [ที่มา: <http://www.education.com/definition/advance-organizers/>]

(162) **ACTION**

1. Projects/Assignments: Quality Concerns
2. Service Experiences
3. Essays and Essay Type Questions
4. Planning and Application
5. Career Choices

(163) **EVALUATION**

1. Testing: Alternatives Available
2. Student Self-Evaluation
3. Assessing a Spectrum of Student Behaviors: The Student Portfolio
4. Teachers' Consultative Conferences
5. Questions for Teachers
6. Student Profile Survey

(162) **การปฏิบัติ(Action)**

1. โครงการ / งานที่มอบหมาย: ความใส่ใจในคุณภาพ
2. ประสบการณ์ในการรับใช้
3. ข้อเขียนและคำถามเพื่อคำตอบประเภทความเรียง
4. การวางแผนและการนำไปปฏิบัติ
5. ทางเลือกด้านงานอาชีพ

(163) **การประเมินผล (Evaluation)**

1. การทดสอบ: ทางเลือกที่มีอยู่
2. การประเมินตนเองของนักเรียน
3. การประเมินขอบเขตของพฤติกรรมนักเรียน: ประสิทธิภาพงานของนักเรียน
4. การประชุมเพื่อปรึกษาหารือของครู
5. คำถามสำหรับครู
6. การสำรวจประวัตินักเรียน